

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด
กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

นางสาวลักขณา บุญนิมิตร

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดวามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ภาคศึกษามัธยมศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2542

ISBN 974-334-672-4

ลิขสิทธิ์ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE RELATIONSHIPS AMONG ROLES OF PARENTS, TEACHERS AND PEERS IN
SUPPORTING ENGLISH LEARNING, THE MOTIVATION IN LEARNING ENGLISH
AND ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT OF MATHAYOM SUKSA THREE STUDENTS
IN SCHOOLS UNDER THE DEPARTMENT OF GENERAL EDUCATION,
BANGKOK METROPOLIS

Miss Lugsana Boonnimit

สถาบันวิทยบริการ
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Teaching English as a Foreign Language
Department of Secondary School
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 1999
ISBN 974-334-672-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

โดย นางสาวลักษณา บุญนิมิตร

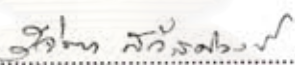
ภาควิชา มัธยมศึกษา

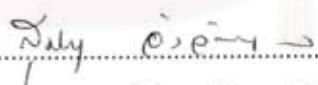
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สุมิตรา อังวัฒนะกุล

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พทุทธิ ศิริบรรณพิทักษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์สุจิตรา สวัสดิวงศ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมิตรา อังวัฒนะกุล)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ พร้อมพรรณ อุดมสิน)

ลักษณะ บุญนิมิตร : ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริม การเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร (THE RELATIONSHIPS AMONG ROLES OF PARENTS, TEACHERS AND PEERS IN SUPPORTING ENGLISH LEARNING, THE MOTIVATION IN LEARNING ENGLISH AND ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT OF MATHAYOM SUKSA THREE STUDENTS IN SCHOOLS UNDER THE DEPARTMENT OF GENERAL EDUCATION, BANGKOK METROPOLIS) อ.ที่ปรึกษา รศ.ดร.สุมิตรา อังวัฒนกุล, 151 หน้า. ISBN 974-334-672-4.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และ เพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร และเพื่อ สว่างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้บทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียน ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวทำนาย

ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 398 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการ ส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และสร้างสมการถดถอยพหุคูณ แบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า

1. บทบาทของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษและบทบาทของครูในการส่งเสริม การเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ แต่บทบาทของ เพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษอย่าง มีนัยสำคัญ บทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทาง บวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผล สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และบทบาทของผู้ปกครอง ครู และ เพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์เชิง พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรม สามัญศึกษา กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ (X_2) และแรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษ (X_1) สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ (Y) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบและ คะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 23.515 + 0.112X_2 + 0.040X_1$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_y = 0.158Z_2 + 0.114Z_1$$

ภาควิชา มัธยมศึกษา
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2542

ลายมือชื่อผู้วิจัย.....*ณิชา บุญนิมิตร*
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....*วิบูลย์ อังวัฒนกุล*
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาช่วย.....

4083760027 : MAJOR TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

KEY WORD : / ROLE / MOTIVATION / ENGLISH LEARNING / ACHIEVEMENT / RELATIONSHIP

LUGSANA BOONNIMIT : THE RELATIONSHIPS AMONG ROLES OF PARENTS, TEACHERS AND PEERS IN SUPPORTING ENGLISH LEARNING, THE MOTIVATION IN LEARNING ENGLISH AND ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT OF MATHAYOM SUKSA THREE STUDENTS IN SCHOOLS UNDER THE DEPARTMENT OF GENERAL EDUCATION, BANGKOK METROPOLIS.

THESIS ADVISOR : ASSO. PROF. DR. SUMITRA ANGWATANAKUL, 151 pp. ISBN 974-334-672-4.

The purposes of this research were to study the relationships among roles of parents, teachers and peers in supporting English learning, motivation in learning English and English learning achievement of mathayom suksa three students in schools under the jurisdiction of the General Education Department, Bangkok Metropolis as well as to construct the multiple regression equations for predicting in English learning achievement of mathayom suksa three students by using roles of parents, teachers and peers in supporting English learning and motivation in learning English as predictors.

The samples were 398 mathayom suksa three students in schools under the jurisdiction of the General Education Department, Bangkok Metropolis. The research instruments were the roles of parents, teachers and peers in supporting English learning questionnaire, the learning English motivation scale and the English learning achievement test, The obtained data were analyzed by means of arithmetic mean, standard deviation, Pearson product moment correlation coefficient, and multiple stepwise regression equation.

The findings were as follows :

1. There were positive relationship between the roles of parents and teachers in supporting English learning and English learning achievement at the .01 level of significance but there was no significant relationship between the roles of peers in supporting English learning and English learning achievement. There was positive relationship between English learning motivation and English learning achievement at the .01 level of significance. There were positive relationships between the roles of parents, teachers and peers in supporting English learning and English learning motivation at the .01 level of significance, There were multiple correlations among the roles of parents, teachers and peers in supporting English learning, English learning motivation and English learning achievement of mathayom suksa three students in schools under the jurisdiction of the General Education Department, Bangkok Metropolis at the .01 level of significance.

2. The role of teachers in supporting English learning (X_2) and English learning motivation (X_4) could predict English learning achievement (Y) of mathayom suksa three students in schools under the jurisdiction of the General Education Department, Bangkok Metropolis. The multiple regression equations of raw scores and standard scores were as follows :

$$Y = 23.515 + 0.112X_2 + 0.040X_4$$

$$Z_y = 0.158Z_2 + 0.114Z_4$$

ภาควิชา มัธยมศึกษา
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2542

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุมิตรา อังวัฒนะกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้ข้อคิดเห็น ให้กำลังใจ อย่างดียิ่งมาตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์เป็นอย่างมาก

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สุจิตรา สวัสดิวงษ์ และรองศาสตราจารย์พร้อมพรรณ อุดมสิน ที่ร่วมเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไข วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการตรวจพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบพระคุณอาจารย์กัลยา วรรณนาพล และอาจารย์นฤมล เกียรติศิริ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจให้คะแนนการสนทนา การบรรยายภาพ และงานเขียน ร่วมกับผู้วิจัยเพื่อหาค่าความเที่ยงในการตรวจ

ขอขอบพระคุณอาจารย์วรวรรณ อักขิโสภา อาจารย์จารุวรรณ พวงวิเศษสุนทร และเพื่อน ๆ ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ที่กรุณาเป็นผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารและอาจารย์ในสถานศึกษา และขอขอบคุณนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่ และน้อง ซึ่งเป็นผู้สนับสนุน และเป็นกำลังใจในการศึกษาของผู้วิจัยโดยตลอด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ลักษณะ บุญนิมิตร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
คำจำกัดความของการวิจัย.....	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	11
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้.....	13
ความหมายของบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้.....	13
ความสำคัญของบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้.....	14
บทบาทของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน.....	15
บทบาทของผู้ปกครองด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	16
บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้.....	18
ความหมายของบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้.....	18
ความสำคัญของบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้.....	19
บทบาทของครูที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน.....	20
บทบาทของครูด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	23
บทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้.....	24
ความหมายของบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ความสำคัญของบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้.....	24
บทบาทของเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน.....	26
บทบาทของเพื่อนด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	27
แรงจูงใจในการเรียน.....	28
ความหมายของแรงจูงใจ.....	28
ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	28
แรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ.....	29
ประเภทของแรงจูงใจ.....	30
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	32
ความหมายของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	32
การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	33
ประโยชน์ของการวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
งานวิจัยในประเทศ.....	38
งานวิจัยต่างประเทศ.....	43
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	50
การสุ่มตัวอย่างประชากร.....	51
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	68
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	71
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	83
รายการอ้างอิง.....	95
ภาคผนวก.....	108
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	109
ภาคผนวก ข จดหมายขอความร่วมมือในการวิจัย.....	111

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
ภาคผนวก ค	การวิเคราะห์เนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับสร้างแบบสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	114
ภาคผนวก ง	การวิเคราะห์เนื้อหาในแบบเรียนสำหรับสร้างแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	119
ภาคผนวก จ	ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	127
ประวัติผู้เขียน.....		151

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร.....	52
2	ค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการรับรู้บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_1) บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_2) บทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_3) แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_4) และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Y) ของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร.....	76
3	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างการรับรู้บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_1) บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_2) บทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_3) แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_4) และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Y) ของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร.....	78
4	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_2) แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_4) กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Y) ของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร.....	81
5	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายในรูปคะแนนดิบ (b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย (S.E.b) สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) อันดับการส่งผลในการทำนายค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบ (a) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย ($S_y \cdot x_2 \cdot x_4$).....	82

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่โลกมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และทุกประเทศสามารถสื่อสารกันได้อย่างทั่วถึงนั้น การมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่บุคคลทั่วโลกใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างประเทศ ภาษาอังกฤษจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาการศึกษาในหลาย ๆ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วย

แม้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย จะเป็นการสอนในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ แต่ในชีวิตประจำวันของคนไทย ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมาก ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา ดังจะเห็นได้จากปี พ.ศ. 2539 กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายให้ปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง โดยเสนอให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล และเป็นวิชาเลือกเสรีในระดับมัธยมศึกษา เพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถจะติดต่อสื่อสารได้ โดยสามารถรับและส่งสาร มีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี พอที่จะเลือกสรรสารสนเทศมาก่อให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนาความรู้ ความคิด อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศในที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539: 1)

การที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น ครูจำเป็นต้องรู้จักและเข้าใจองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังเช่น ไมเคิล เจ. ดันคิน และบรูซ เจ. บิดเดิล (Michael J. Dunkin and Bruce J. Biddie, 1974: 38-45) ได้ทำการศึกษาและจำแนกตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ 3 ประเภทคือ

1. ตัวแปรทำนาย (Presage Variables) หมายถึง ตัวแปรด้านตัวครู เช่น อายุ เจตคติ การฝึกอบรม และประสบการณ์การสอน
2. ตัวแปรด้านบริบท (Context Variables) หมายถึง ตัวแปรด้านตัวนักเรียน เช่น อายุ เพศ ความถนัด และตัวแปรด้านสภาพแวดล้อม เช่น หลักสูตรและประเภทของโรงเรียน

3. ตัวแปรด้านกระบวนการ (Process Variables) หมายถึง พฤติกรรมการสอนของครู พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

เบนจามิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom, 1976: 108-127) ได้ศึกษาและเสนอทฤษฎี การเรียนรู้ในโรงเรียนโดยกล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ตัวแปร ได้แก่

1. ตัวแปรด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง พฤติกรรม ของผู้เรียนทางด้านความคิด ความเข้าใจ สติปัญญา และความถนัด

2. ตัวแปรด้านจิตพิสัย (Affective Entry Characteristics) หมายถึง เจตคติของผู้เรียนที่ มีต่อการเรียนวิชานั้น ๆ ความกระตือรือร้นในการเรียน แรงจูงใจและความสนใจ

3. ตัวแปรด้านคุณภาพการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง กับลักษณะของผู้สอน สภาพภายในห้องเรียน และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน

แนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ เซอร์โฮลท์ ซี แวกซ์แมน และเซอร์เบิร์ต เจ วอลเบิร์ก (Hersholt C. Waxman and Herbert J. Walberg, 1986: 212-213) ที่ได้เสนอแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่เรียกว่า Theory of Education Productivity ซึ่งมีพื้นฐานมาจากงานวิจัยทางจิตวิทยาและแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาที่ ได้อธิบายถึง การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ความเข้าใจ พฤติกรรม และเจตคติว่าประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบกลุ่มที่ 1 เป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับความถนัดของนักเรียน ประกอบด้วย ความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์เดิม (Ability or Prior Achievement) ได้แก่ พฤติกรรมด้านสติปัญญา ความคิด และความเข้าใจ พัฒนาการหรือขั้นของการเจริญเติบโต (Development or Stage of Maturation) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโต สุขภาพ และลักษณะท่าทาง แรงจูงใจหรืออัตมโนทัศน์ (Motivation or Self Concept) รวมทั้งความสนใจ ความตั้งใจ

องค์ประกอบกลุ่มที่ 2 เป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับการเรียนการสอน ประกอบด้วย ปริมาณเวลาที่นักเรียนใช้ในการเรียน (The Amount of Time) ได้แก่ พฤติกรรมที่นักเรียนแสดง ความสนใจและตั้งใจทำงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน คุณภาพของประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียน การสอน (The Quality of the Instructional Experience) ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู รวมทั้ง พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

องค์ประกอบกลุ่มที่ 3 เป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย ครอบครัว (Home) ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่บ้าน บิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา

กับบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว การอบรม และฐานะทางบ้าน กลุ่มสังคมในชั้นเรียน (Classroom Social Group) ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนทั่ว ๆ ไป กลุ่มเพื่อนภายในโรงเรียน (Peer Group Inside School) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนวัยเดียวกัน และการใช้เวลาว่าง (Leisure Time) ได้แก่ การที่นักเรียนใช้เวลาในการทำกิจกรรม ต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตร เช่น การฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์

องค์ประกอบทั้ง 3 กลุ่ม จัดว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา

จากแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมิได้ขึ้นอยู่กับตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเพียงตัวแปรเดียว หากแต่ประกอบด้วยตัวแปรหลายตัวร่วมกัน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ตัวแปรด้านสภาพส่วนตัวนักเรียน ประกอบด้วยตัวแปรที่เกิดจากตัวนักเรียน ได้แก่ พฤติกรรมของนักเรียน ด้านความคิด ความเข้าใจ สติปัญญา ความถนัด ความสนใจ เจตคติ และแรงจูงใจ
2. ตัวแปรด้านสภาพการเรียนการสอน ประกอบด้วย เวลาที่ใช้ในการเรียน ตัวครูรวมทั้งพฤติกรรมการสอนของครูและปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
3. ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ ผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง นอกจากนี้ยังมีสภาพแวดล้อมในโรงเรียนในห้องเรียน ตลอดจนกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จะพบตัวแปรทั้ง 3 ด้านข้างต้น ได้แก่ ด้านสภาพส่วนตัวนักเรียน ด้านสภาพการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมมาเกี่ยวข้องอยู่เสมอ เช่น งานวิจัยดังต่อไปนี้

เควิน มาเจอร์แบงค์ (Kevin Marjoribanks, 1972: 103-109) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมและระดับฐานะทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมการเรียนจะทำแบบทดสอบได้คะแนนสูง

เฮย์ส ลาเวิร์น สจวร์ต (Hayes Laverne Stuart, 1978: 2115-A) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านนักเรียน ครู โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ วุฒิของครู และประสบการณ์การสอนของครู

ฟูทส์ บี คาโรลีน (Fouts B. Carolyn, 1986: 84-A) ได้ศึกษาผลของการช่วยเหลือเพื่อนต่อทักษะทางการเรียน อัตมโนทัศน์ ทักษะคิดต่อโรงเรียน พฤติกรรมในชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า เพื่อนสามารถช่วยให้นักเรียนมีทักษะทางการเรียนดีขึ้น มีอัตมโนทัศน์ และมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน

เดวิด คีทส์ (David Keitges, 1987: 3341-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางภาษา ทักษะคิด แรงจูงใจ และบุคลิกลักษณะของนักศึกษาชาวญี่ปุ่นกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษ ความถนัดทางภาษา และบุคลิกลักษณะด้านความเอาใจใส่ตนเอง

ซิลเวีย เจ สปริงเกอร์ (Silvia J. Springer, 1997: 3351-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านการจัดการของโรงเรียน สิ่งแวดล้อมของโรงเรียน และผู้นำโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนสูง จะมาจากสภาพแวดล้อมที่มีเศรษฐกิจสังคมสูง ในทางตรงข้ามนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมาจากสภาพแวดล้อมที่มีเศรษฐกิจสังคมต่ำ

จากผลการวิจัยดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า ตัวแปรด้านผู้ปกครองและเพื่อนซึ่งเป็นตัวแปรด้านสภาพแวดล้อม ตัวแปรด้านครูซึ่งเป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และแรงจูงใจซึ่งเป็นตัวแปรด้านสภาพส่วนตัวนักเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน

การที่จัดให้ผู้ปกครองหรือบิดามารดาเป็นตัวแปรที่สำคัญต่อการเรียนการสอนตัวแปรหนึ่ง เนื่องจากผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนในการใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ตามที่ จอยซ์ เอพสเทิน (Joyce Epstein, 1992: 1141) ได้กล่าวว่า “นักเรียนทุกระดับชั้นเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น มีทัศนคติต่อโรงเรียนและมีพฤติกรรมด้านบวก ถ้าบิดามารดาเป็นผู้ที่ตระหนักรู้ มีความรู้และให้การส่งเสริมการเรียนแก่นักเรียน”

จากผลการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการมัธยมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2530: 178-179) พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีเป็นนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพแวดล้อมทางครอบครัวดี เช่น ความเอาใจใส่ของบิดามารดา

จอยซ์ เอพสเทิน และ ซิลเวอร์ ดอเบอร์ (Joyce Epstein & Silver Dauber, 1991: 291-305) ได้สรุปถึงพฤติกรรมของบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ในโรงเรียนของนักเรียน ดังนี้ ช่วยทบทวนงานที่นักเรียนได้รับมอบหมายจากโรงเรียน ช่วยเรื่องการบ้าน ให้คำปรึกษา หรือแนะแนวแก่นักเรียน จัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและสัมพันธ์กับการเรียน เช่น พาไปชมสถานที่ที่

น่าสนใจ ให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ รวมทั้งการซื้อสิ่งของที่เสริมความรู้ ให้คำชมเชย ให้รางวัล เป็นสิ่งของหรือของเล่น พบปะสนทนากับครู และอาสาสมัครงานที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน

ข้อสรุปดังกล่าวข้างต้นยังสอดคล้องกับแนวคิดของ อิน-ซูป ของ และ จอห์น แฮตตี (In-Sub Song and John Hattie, 1984: 1269) ที่อธิบายถึงบทบาทของบิดามารดาที่ช่วยส่งเสริม สติปัญญาของนักเรียน อันประกอบด้วย การส่งเสริมการคาดหวัง การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการ ศึกษาภายในบ้าน เพื่อให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความสนใจในการ เรียนของนักเรียน มีการประเมินคุณภาพทางปัญญาของนักเรียน และมีการติดต่อสื่อสารและร่วมมือ กับโรงเรียน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ ของนักเรียนที่บ้าน โดยจัดสิ่งแวดล้อมภายในบ้านที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ได้แก่ ช่วยทบทวนบทเรียน ให้คำปรึกษาด้านการเรียน จัดกิจกรรมที่ช่วยเสริมการเรียนรู้ ตลอดจนติดต่อ และร่วมมือกับทางโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ อันจะก่อให้เกิด ประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน

นอกจากผู้ปกครองแล้ว ครูก็จัดได้ว่าเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการเรียนของ นักเรียนเช่นกัน เพราะครูมีหน้าที่ในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น การเอาใจใส่ การให้คำปรึกษา และตัวครูต้องเป็นผู้ที่มีคุณภาพด้านการสอนดีด้วย เพื่อที่จะช่วย ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ดังผลการวิจัยของ โทมัส แอล กูด (Thomas L. Good, 1983: 127-144) ที่พบว่า นักเรียนจะมีการเรียนรู้ และมีการพัฒนาที่ก้าวหน้า มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนดีขึ้น เมื่อครู มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน มีความเข้าใจ สนใจ ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน รวมทั้งมีความตั้งใจ จริงในการเตรียมการสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม

เบนจามิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom, 1976: 115-127) ได้อธิบายถึงความหมาย ของคุณภาพการสอนที่ดีของครูว่า หมายถึง การที่ครูให้การชี้แนะ (Cues) ซึ่งเป็นการที่ผู้สอนบอก จุดประสงค์ของการเรียนการสอนแก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน การจัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม (Participation) โดยการที่ผู้สอนพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน การให้การเสริมแรง (Reinforcement) ทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่ผู้เรียน โดยการที่ผู้สอนให้คำชมเชย ให้รางวัล และ กล่าวสนับสนุนเพื่อเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมที่พึงปรารถนาของผู้เรียนให้สูงขึ้น การให้ข้อมูลย้อน กลับ รวมทั้งการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback / Correction) โดยการที่ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึง ข้อบกพร่อง หรือส่วนที่ยังไม่บรรลุจุดประสงค์และจัดให้ผู้เรียนแก้ไขปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนโดยดูจากข้อมูลย้อนกลับ

เบอร์นาเดตต์ เอ็ม แกดเซลลา (Barnadette M. Gadzella, 1968: 89-96) ได้สรุปถึงลักษณะของครูที่มีผลต่อการเรียนการสอน ดังนี้ ครูต้องมีความรู้อย่างดีในวิชาที่สอน มีความสนใจอย่างลึกซึ้งในวิชาที่สอน มีความยืดหยุ่น เลือกเนื้อหาที่สอนได้ตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน มีการเตรียมการสอนอย่างดี อธิบายได้ชัดเจนซึ่งสอดคล้องกับ ไมเคิล สไครเวน (Michael Scriven, 1994: 165-166) ที่สรุปถึงลักษณะของครูที่ดีว่า ครูที่ดีต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการสอน มีการประเมินผล รวมทั้งหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ครูมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนที่โรงเรียน โดยการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหา นอกจากนี้ตัวครูต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ มีความสามารถในการชักจูงนักเรียนให้เกิดความสนใจในการเรียน ซึ่งบทบาทเหล่านี้จะส่งผลให้นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ดีขึ้น

ตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการเรียนของนักเรียนอีกตัวแปรหนึ่งคือเพื่อน เพื่อนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียน ในด้านการให้ความช่วยเหลือกันในการเรียน ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ โทมัส เจ เบิร์นดท์ และคณะ (Thomas J. Berndt et al., 1986: 1284-1297) ที่พบว่าเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกัน ในสภาพการณ์ที่เหมือนกัน จะมีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน สังเกตได้จากการจัดให้นักเรียนเรียนแบบร่วมมือกัน พบว่า นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ส่งเสริมการเรียนซึ่งกันและกัน

ลอเรนซ์ สไตน์เบิร์กและคณะ (Larence Steinberg et al., 1992: 723-729) ได้สรุปถึงบทบาทของเพื่อนว่า เพื่อนมีส่วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เนื่องจากพวกเขามีอิทธิพลมากที่สุดต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียน และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคมในโรงเรียน

แคธรีน อาร์ เวนท์เชิล และ สตีเวน อาร์ แอชเชอร์ (Kathryn R. Wentzel and Steven R. Asher, 1995: 754-763) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนจะเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น นักเรียนที่ถูกเพื่อนทอดทิ้งจะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่านักเรียนที่เป็นที่รู้จักในหมู่เพื่อน จากการใช้เวลาในการศึกษาต่อเนื่อง พบว่า การที่ถูกเพื่อนทอดทิ้งในระยะต้น ๆ จะสามารถทำนายถึงการถดถอยของผลการเรียน ในขณะที่การผูกมิตรในชั้นเรียนจะสัมพันธ์กับการได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับข้อสรุปของ แกรี ดับบลิว แลต (Gary W. Ladd, 1990: 1081-1100) ที่ได้สรุปถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนว่า นักเรียนที่ประสบปัญหาด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนจะรับรู้ถึงบรรยากาศในการเรียนรู้ว่าลดน้อยลงไปกว่าเวลาที่พวกเขาไม่ประสบปัญหา กับเพื่อน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เพื่อนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนเช่นกัน เนื่องจาก กระบวนการการเรียนการสอนนักเรียนจะต้องศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ ทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมกันเป็นกลุ่มทั้งในและนอกโรงเรียน บรรยากาศของความเป็นมิตรจะทำให้ให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ร่วมมือกันทำงาน ซึ่งจะทำให้เกิดผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโดยตรง

แรงจูงใจจัดได้ว่าเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเช่นกัน ดังที่ วิลเลียม ลิตเติลวูด (William Littlewood, 1984: 53) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจที่มีต่อการเรียนว่า “แรงจูงใจเป็นพลังสำคัญที่เป็นตัวกำหนดว่าผู้เรียนจะมุ่งมั่น ทุ่มเท พลังงาน อุทิศตนและมีความพยายามมากน้อยเพียงใดในการเรียนรู้ภาษาที่ 2”

นอกจากคำกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีงานวิจัยของ โทมัส เอ ริงเนส (Thomas A. Ringness, 1969: 492) ที่ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของแรงจูงใจที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2 กลุ่มที่มีระดับเชาวน์ปัญญาใกล้เคียงกัน และอยู่ในสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่คล้ายคลึงกัน โดยใช้แบบทดสอบร่วมกับการสัมภาษณ์ พบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเรียนสูง เนื่องจากต้องการผลสำเร็จในระดับที่สูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คือ ระดับ 3.00 ขึ้นไป ส่วนนักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเรียนต่ำเนื่องจากไม่สนใจในการเรียนตามที่ครูและผู้ปกครองคาดหวัง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่ากลุ่มแรก คือ ระดับไม่เกิน 2.00

อีเลน ทาโรน (Elaine Tarone, 1981: 285-295) ได้สรุปเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ว่า ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับแรงจูงใจในการพัฒนาความสามารถทางภาษาทั้งทางด้านภาษาศาสตร์และสังคมภาษาศาสตร์ของผู้เรียน

สุรางค์ โค้วตระกูล (2537: 129) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจและการเรียนรู้ว่า “แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียนนอกจากจะขึ้นกับความสามารถแล้วยังขึ้นกับแรงจูงใจอีกด้วย นักเรียนที่มีความสามารถสูง แต่ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ จะมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนต่ำ นักเรียนที่ประสบความสำเร็จและสอบได้คะแนนดีมักจะไม่มีปัญหาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนรู้ แต่นักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน เช่น สอบได้คะแนนต่ำ หรือสอบตกมักจะขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้”

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญต่อการเรียนของนักเรียน เพราะแรงจูงใจจะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความต้องการในการเรียนรู้ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนได้เป็นอย่างดี

จากการที่พบว่าผู้ปกครอง ครู และเพื่อน เป็นตัวแปรที่มีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งแรงจูงใจที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยได้เลือกศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากเป็นชั้นที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลาพอสมควร และเป็นชั้นเรียนที่อยู่ในระยะที่มีแรงจูงใจในการเตรียมตัวศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยที่นักเรียนรวมทั้งบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตัวนักเรียน เช่น ผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ได้เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางที่จะปรับปรุงสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนในการศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อสร้างสมการทำนาย ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้ตัวแปรเกี่ยวกับบทบาทของ ผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวทำนาย

สมมติฐานการวิจัย

จากงานวิจัยของ แคธริน อาร์ เวนท์เซล (Kathryn R. Wentzel, 1998: 202-209) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมด้านการเรียนของบิดามารดา ครูและเพื่อน แรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมของบิดามารดา ครู และเพื่อน สัมพันธ์กับแรงจูงใจ และแรงจูงใจสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียน โดยการส่งเสริมจากเพื่อนเป็นตัวทำนวยทางบวกของแรงจูงใจภายนอก การส่งเสริมจากครูเป็นตัวทำนวยทางบวกของแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอก และการส่งเสริมจากบิดามารดาเป็นตัวทำนวยทางบวกของแรงจูงใจภายใน การส่งเสริมที่ได้รับจากบิดามารดา และเพื่อนสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายในทางอ้อม ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดทางอารมณ์

จากงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

1. บทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. บทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สามารถร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัย ได้แก่
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ คือ
 - 2.1.1 บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.1.2 บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.1.3 บทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.1.4 แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ทำหน้าที่ช่วยให้นักเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการศึกษาให้นักเรียน ส่งเสริม สนับสนุนเอาใจใส่การเรียนของนักเรียน จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของนักเรียน ติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกับโรงเรียน และรับผิดชอบผลการเรียนของนักเรียน

ซึ่งบทบาทของผู้ปกครองตามที่กล่าวมานี้ วัดได้จากคะแนนในการทำแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามการรับรู้ของนักเรียนที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงจากแบบวัดการปฏิบัติตนของผู้ปกครองในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน ของ อเดล เอสเคิลส์ กอทฟรายด์ (Adele Eskeles Gottfried, 1986 b. cited in Adele Eskeles Gottfried, James S. Fleming, and Allen W. Gottfried, 1994: 107) และแบบสอบถามผู้ปกครองเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนของนักเรียนของ เจมส์ แคมพเบลล์ ชาร์ลีน คอนนอลลี และฟรานซีน แมนเดล (James Campbell, Charlene Connolly, & Francine Mandel, 1986. cited in Stelios N. Georgiou, 1997: 207)

2. **บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ** หมายถึง การที่ครูสอนภาษาอังกฤษมีบทบาทในด้านการจัดการ ได้แก่ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่นักเรียน การสร้างบรรยากาศในการสอน สร้างกิจกรรมการเรียน สร้างแรงจูงใจในด้านต่าง ๆ และบทบาทในด้านการสอน ได้แก่ การให้ความรู้แก่ผู้เรียนด้วยการใช้วิธีสอนที่หลากหลาย ซึ่งบทบาทของครูที่มีต่อการเรียนของนักเรียนตามที่กล่าวมานี้ วัดได้จากคะแนนในการทำแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามการรับรู้ของนักเรียนที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงจากแบบวัด Pupils' Feelings about School and Schoolwork ของ โนเอล เอนทวิสเติล เบลา โคเซกิ และฮิลารี ทิต (Noel Entwistle, Bela Kozeki and Hilary Tait, 1989: 328, 346) และแบบสอบถามหน้าที่หรือพฤติกรรมที่คาดหวังจากครูของนักเรียนมัธยมศึกษาของแอล เอ็ม โอมาโทนิ (L.M. Omatoni, 1992. cited in Richard P. Manatt and Peter P. Price, 1994: 249-250)

3. **บทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ** หมายถึง การที่เพื่อนให้คำแนะนำ ปรึกษา ตักเตือนด้านการเรียนและช่วยเหลือกันด้านการเรียน เช่น การช่วยสอนพิเศษและช่วยให้เกิดการรับรู้วิธีการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งบทบาทของเพื่อนตามที่กล่าวมานี้ วัดได้จากคะแนนในการทำแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามการรับรู้ของนักเรียนที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงจากแบบสอบถาม Friendship Quality Questionnaire (FQQ) ของเจฟเฟอรี จี ปาร์คเกอร์ และสตีเวน อาร์ แอชเชอร์ (Jeffrey G. Parker and Steven R. Asher, 1993: 615) และแบบสังเกตพฤติกรรม Positive Discipline and Cooperative Activities ของ แดเนียล โซโลมอน และคณะ (Daniel Solomon et al., 1988: 547-551)

4. **แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ** หมายถึง ความตั้งใจของบุคคลที่ได้ใช้ความพยายามในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีจุดมุ่งหมาย มีเหตุผลในการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental Motivation) และแรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative Motivation)

แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ หมายถึง ความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเหตุผลเชิงประโยชน์ของภาษาอังกฤษ ในฐานะเป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนจนสำเร็จการศึกษา ช่วยในการศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ต้องการการยอมรับจากสังคม หรือช่วยให้เกิดความก้าวหน้าในงานอาชีพ

แรงจูงใจเชิงบูรณาการ หมายถึง ความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเหตุผลส่วนตัวของผู้เรียนที่มีต่อวัฒนธรรมและประชาชนที่ใช้ภาษานั้น เช่น ต้องการที่จะพบปะสนทนา คบหาสมาคมกับบุคคลที่เป็นเจ้าของภาษา ต้องการจะเป็นเหมือนเจ้าของภาษาที่ตนนิยม ต้องการรับเอาพฤติกรรมที่เหมาะสมบางอย่างซึ่งแสดงถึงลักษณะนิสัยของชนชาติที่ใช้ภาษานั้น ๆ เอาไว้เป็นพฤติกรรมของตนเอง ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนั้น

แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนตามที่กล่าวมานี้ วัดได้จากคะแนนในการทำแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงตามแนวคิดของ โรเบิร์ต ซี การ์ดเนอร์ (Robert C. Gardner, 1985: 151-162) และจากแบบสอบถามเหตุผลในการเลือกเรียนภาษาที่ 2 ของ ริชาร์ด คลีเมนต์ และบาสเตียน ครูอิดเนออร์ (Richard Clement and Bastian Kruidenier, 1983: 290-291)

5. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษหลักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งครอบคลุมทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ได้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งเป็นแนวทางในการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ตรงกับจุดประสงค์ของหลักสูตรมากขึ้น

2. เป็นแนวทางแก่ทางโรงเรียน โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม เพื่อจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้เรียน

3. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งในสาขาวิชาภาษาอังกฤษและสาขาวิชาอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้
 - 1.1 ความหมายของบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้
 - 1.2 ความสำคัญของบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้
 - 1.3 บทบาทของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน
 - 1.4 บทบาทของผู้ปกครองด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
2. บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้
 - 2.1 ความหมายของบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้
 - 2.2 ความสำคัญของบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้
 - 2.3 บทบาทของครูที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน
 - 2.4 บทบาทของครูด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
3. บทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้
 - 3.1 ความหมายของบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้
 - 3.2 ความสำคัญของบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้
 - 3.3 บทบาทของเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน
 - 3.4 บทบาทของเพื่อนด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
4. แรงจูงใจในการเรียน
 - 4.1 ความหมายของแรงจูงใจ
 - 4.2 ความสำคัญของแรงจูงใจ
 - 4.3 แรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ
 - 4.4 ประเภทของแรงจูงใจ

5. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 5.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 5.3 ประโยชน์ของการวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้

ความหมายของบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้

ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ผลการเรียนรู้ของนักเรียนจะมีคุณภาพอยู่ในระดับใดขึ้นอยู่กับส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ดังนั้น เราจึงควรที่จะทราบถึงบทบาทของผู้ปกครองในด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ตามที่นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความสนใจและให้ความหมายของบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ลี เจ ครอนบาค (Lee J. Cronbach, 1977: 215) ได้ให้ความหมายบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ว่า หมายถึง การที่ผู้ปกครองได้จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภายในบ้าน เพิ่มพูนพัฒนาการทางความรู้ ความคิดของนักเรียน

เคลย์ เฮนรี ลินด์เกรน (Clay Henry Lindgren, 1980: 150) ได้สรุปความหมายของบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง การที่ผู้ปกครองให้การใส่ใจเป็นพิเศษกับการเรียนของนักเรียน โดยการส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจและพอใจของนักเรียนเอง

สำหรับ เบนจามิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom, 1981: 12) ได้กล่าวถึงความหมายของบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ว่า หมายถึง การที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการให้การดูแล เอาใจใส่ จัดสิ่งแวดล้อมภายในบ้านให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของนักเรียน ติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับโรงเรียนเป็นครั้งคราว

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2519: 19) ได้ให้ความหมายบทบาทของบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ว่า หมายถึง การให้การศึกษากับนักเรียน รับผิดชอบผลการเรียน ของนักเรียน รวมทั้งรับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนในขั้นสุดท้าย

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมด อาจสรุปได้ว่า บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริม การเรียน หมายถึง การที่ผู้ปกครองให้การศึกษ ให้การส่งเสริมสนับสนุน และเอาใจใส่ต่อการ เรียนของนักเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของนักเรียน และจัดสภาพแวดล้อม ภายในบ้านให้เป็นศูนย์กลางการเรียน เพื่อเพิ่มพูนพัฒนาการทางความรู้ ความคิดของนักเรียน ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนด้วยความเต็มใจ พอใจ และเต็มความสามารถ รับผิดชอบต่อ ผลการเรียนของนักเรียน และติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกับโรงเรียน

ความสำคัญของบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้

ปัจจุบันการให้การศึกษากับนักเรียนมีขอบเขตกว้างขวาง นักเรียนจะมีโอกาสได้ศึกษา ทั้งจากในโรงเรียนและนอกโรงเรียน การที่นักเรียนอยู่ในโรงเรียนแต่ละวันนั้น แม้จะเป็นการให้การ ศึกษาค้นคว้าส่วนหนึ่งแล้ว แต่เมื่อกลับถึงบ้าน นักเรียนก็ควรจะได้รับการศึกษาเพิ่มเติมด้วย การศึกษา เพิ่มเติมที่บ้าน มี 2 ลักษณะ ลักษณะแรก คือ การให้การศึกษานอกระบบชีวิตประจำวันในครอบครัว และนอกครอบครัว ซึ่งเกิดจากการพูดคุยสนทนากับผู้ใหญ่ อ่านหนังสือพิมพ์ ดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์ ชักถามผู้อื่น ฯลฯ การศึกษาเพิ่มเติมที่บ้านในลักษณะที่สองคือ การศึกษาเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียน ได้เล่าเรียนมาจากโรงเรียน ทั้งในแง่ของเนื้อหาวิชาการและการสอน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่พ่อแม่ ผู้ปกครองควรจะได้มีส่วนส่งเสริม (ไพฑูริย์ สิ้นลารัตน์, 2525: 79)

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า บิดามารดา ผู้ปกครอง เป็นบุคคลที่มี บทบาทสำคัญยิ่งต่อนักเรียน เพราะบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนนั้นมิได้จำกัดเฉพาะการ เลี้ยงดูเท่านั้น บทบาทสำคัญที่ผู้ปกครองต้องกระทำคือ ให้การสนับสนุนด้านการเรียนแก่นักเรียน ทั้งทางบ้านและในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางโรงเรียน ผู้ปกครองจึงเป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมี อิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน จนมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของบทบาทของผู้ปกครองในการ ส่งเสริมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

แคธริน อาร์ เวนท์เซล (Kathryn R. Wentzel, 1994: 268-291) กล่าวถึง ความสำคัญของ บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ว่า “บทบาทที่สำคัญของผู้ปกครองในการส่งเสริม

การเรียนรู้คือ การที่ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน”

แคธรีน วี ฮูเวอร์ - เดมเซย์ และ ไฮวาร์ด เอ็ม แซนด์เลอร์ (Kathleen V. Hoover - Demsey and Howard M. Sandler, 1995: 310-331) ได้กล่าวสรุปถึง เป้าหมายของการศึกษาแห่งชาติ (เป้าหมายที่ 8) ของประเทศอเมริกาว่า “ในปี 2000 โรงเรียนทุกโรงเรียนจะต้องส่งเสริมความร่วมมือกันในการช่วยเพิ่มความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของบิดามารดาและผู้ปกครองในการส่งเสริมความเจริญงอกงามด้านอารมณ์ สังคม และการศึกษาของนักเรียน”

จอยซ์ เอฟสเทน (Joyce Epstein, 1995: 701-712) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ว่า มีความสำคัญในด้านการพัฒนาแรงจูงใจและทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนและการปรับปรุงพฤติกรรมด้านการเรียนของนักเรียนที่มุ่งเน้นผลการเรียนของนักเรียนเป็นสำคัญ เช่น การเพิ่มคะแนนในการทดสอบ การเพิ่มระดับคะแนนและการเพิ่มอัตราการสอบเข้าเรียนต่อในชั้นเรียนระดับที่สูงขึ้น

จากข้อความข้างต้น อาจสรุปความสำคัญของบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ได้ว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการช่วยนักเรียนให้เกิดการพัฒนาความเจริญงอกงามด้านสติปัญญา ช่วยให้เกิดความก้าวหน้าทางการเรียน รวมทั้งปัจจัยด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น แรงจูงใจในการเรียนและพฤติกรรมที่แสดงในชั้นเรียนเป็นสำคัญ

บทบาทของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน

ได้มีนักการศึกษาแสดงความคิดเห็นและให้ข้อสรุปเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนไว้ดังนี้

จากแนวคิดของ ลี เจ ครอนบาค (Lee J. Cronbach, 1977: 205-217) ที่ได้ประมวลแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัว ด้านบทบาทของบิดามารดาที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนไว้ดังนี้ ด้านการส่งเสริม และช่วยเหลือด้านการเรียน (Encouraging Achievement) ด้านการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนภายในบ้าน (Educational Activities) ด้านการอุทิศเวลาให้แก่การเรียนของนักเรียน หรือให้ความสนใจในการเรียนของนักเรียน (Educational Interests) และด้านการให้รางวัลและการลงโทษ (Rewards and Punishments)

ไมเคิล ฟูลาน (Michael Fullan, 1982: 158) ได้จำแนกบทบาทของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อการเรียนไว้ 4 ด้าน คือ ให้คำชี้แนะเกี่ยวกับโรงเรียน ให้คำชี้แนะที่บ้าน ติดต่อกับโรงเรียน และให้การบริการชุมชน

นอกจากนี้ เบนจามิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom, 1982: 15-17) ได้สรุปถึง บทบาทของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน ดังนี้

1. การปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างแก่นักเรียนในการสร้างนิสัยในการทำงาน
2. การแนะแนวและการสนับสนุนทางวิชาการ
3. การกระตุ้นให้สำรวจและอภิปรายความคิด
4. การช่วยพัฒนาภาษาภายในบ้าน
5. ความคาดหวังทางด้านวิชาการ

จอยซ์ เอฟสเทิน (Joyce Epstein, 1995: 701-712) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนไว้ว่าเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สัมพันธ์กับการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนทั้งที่บ้าน และทางโรงเรียน ได้แก่ การจัดสิ่งแวดล้อมภายในบ้านที่ส่งเสริมการเรียน การจัดการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน และการส่งเสริมการเรียนรู้ภายในบ้าน โดยช่วยนักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน หรือเกี่ยวข้องกับโรงเรียน

จากข้อความดังกล่าว อาจสรุปได้ว่าบทบาทของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนจะเกี่ยวข้องกับการเรียนของนักเรียนทั้งที่บ้านและทางโรงเรียน กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนภายในบ้าน ได้แก่ การสร้างนิสัยในการทำงานแก่นักเรียน การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การแนะแนวด้านการเรียน ช่วยทำกิจกรรมด้านการเรียน กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ได้แก่ การติดต่อกับครูเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วางแผนร่วมกัน เพื่อความก้าวหน้าด้านการเรียนของนักเรียน

บทบาทของผู้ปกครองด้านการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ

ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนภาษาต่างประเทศ ดังนี้

โรเบิร์ต ซี การ์ดเนอร์ (Robert C. Gardner, 1973: 235-245) จำแนกบทบาทของบิดามารดา ผู้ปกครอง ต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็น 2 ชนิด คือ

1. บทบาทที่ปรากฏการกระทำ (Active Role) บทบาทชนิดนี้หมายถึง การที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองแสดงพฤติกรรม เช่น การกระตุ้นนักเรียนให้เรียน สอนภาษาให้นักเรียน ส่งเสริมนักเรียนด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนภาษา รวมทั้งให้รางวัลและให้การเสริมแรงเมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

2. บทบาทที่ไม่ปรากฏการกระทำ (Passive Role) บทบาทชนิดนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับทัศนคติของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่มีต่อชนชาติที่ใช้ภาษาที่นักเรียนเรียน บทบาทชนิดนี้ของผู้ปกครองจะช่วยจูงใจให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษา หรือจะเป็นสาเหตุให้ผู้เรียนลดแรงจูงใจในการเรียนภาษานั้น เนื่องจากผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการช่วยสร้างทัศนคติให้แก่ นักเรียนและทัศนคติของนักเรียนจะสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ปกครอง

จากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ได้จัดโครงสร้างและเนื้อหาวิชาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 เป็น 4 กลุ่มประสบการณ์ และสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เป็น 5 กลุ่มประสบการณ์ โดยมีวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในกลุ่มที่ 5 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ซึ่งหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2527) ได้ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. จัดหาหนังสือเรียน แบบฝึกหัด และอุปกรณ์การเรียนอย่างครบครัน
2. สนทนาได้ตามเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ และเตือนให้ทำการบ้านโดยสม่ำเสมอ
3. ช่วยทบทวนบทเรียน
4. จัดหาหนังสืออ่านประกอบง่าย ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่าน

เตือนใจ แก้วโสภาส (2530: 251-252) ได้จำแนกบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. สร้างความพร้อมในการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน โดยผู้ปกครองจะต้องคอยสำรวจบุตรหลานของตนอยู่เสมอว่า มีความพร้อมที่จะเรียนหรือไม่ เช่น อุปกรณ์การเรียน หนังสือเรียน ถ้าหากมีปัญหาจะต้องปรึกษาหารือกับครู และจัดหาให้นักเรียน
2. สร้างแรงจูงใจและเป้าหมายที่ดีให้แก่ นักเรียน ผู้ปกครองจะต้องให้กำลังใจนักเรียน โดยหมั่นสนทนาได้ตามเกี่ยวกับการเรียน ชี้ให้เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเรียน
3. ช่วยทบทวนบทเรียนให้ตามความเหมาะสม สำหรับผู้ปกครองที่มีความรู้ภาษาอังกฤษ อาจจะช่วยทบทวนสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วจากโรงเรียน หรืออาจจะได้ถามหรือเตือนให้นักเรียนทำการบ้านโดยสม่ำเสมอ
4. จัดหาหนังสืออ่านประกอบภาษาอังกฤษง่าย ๆ เช่น นิทานภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน
5. พบปะกับครูเพื่อรับทราบปัญหาอันเกิดจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนและหาวิธีการเพื่อร่วมมือแก้ไข

ช่วงเวลาที่นักเรียนยังอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนี้ เป็นช่วงเวลาสำคัญในการส่งเสริมภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน ผู้ปกครองจึงควรตระหนักถึงบทบาทของตนเองในการส่งเสริม สนับสนุน และจัดประสบการณ์ทางด้านภาษาอังกฤษที่เหมาะสมให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียน ประสบความสำเร็จในการเรียนอย่างสูงสุด

บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้

ความหมายของบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของบทบาทของครูที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม การเรียนรู้ไว้ดังนี้

เนด แฟลนเดอร์ส (Ned Flanders, 1970: 4) กล่าวถึง บทบาทของครูว่า หมายถึง “การ กระทำของครูที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน”

โรเบิร์ต ดับบลิว ริชชี (Robert W. Richey, 1979: 77) ได้ให้ความหมายบทบาทของครู ในด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ว่า หมายถึง การที่ครูได้มีการจัดเตรียมกระบวนการการเรียนรู้ และ ประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้การสอนให้มากขึ้น

โทนี ไรท์ (Tony Wright, 1987: 51-73) ได้ให้ความหมายของบทบาทของครูว่า หมายถึง การที่ครูมีบทบาทต่อผู้เรียนในด้านการจัดการ (Management) ได้แก่ การสร้างบรรยากาศในการ สอน สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจด้านต่าง ๆ และด้านการสอน (Instruction) ได้แก่ การ ให้ความรู้แก่ผู้เรียนด้วยการใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย

โรเจอร์ ฮีมสตรา (Roger Hiemstra, 1994: 5395) กล่าวถึงบทบาทของครูในการส่งเสริม การเรียนรู้ว่า หมายถึง “การดูแลจัดหาแหล่งความรู้ให้ผู้เรียน รวมไปถึงการประเมินผลและการ ส่งเสริมให้มีการคิดวิเคราะห์”

ปีเตอร์ จี โคลล์ และลอร์นา ชาน (Peter G. Cole and Lorna Chan, 1994: 143) ให้ความหมาย บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ว่า หมายถึง การที่ครูช่วยสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการ เรียนรู้ ช่วยกระตุ้นและจูงใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน รวมทั้งการให้คำแนะนำ ปรึกษาด้านการเรียน

วลิย์ พันธุ์มณี (2529: 20-21) ได้ให้ความหมาย บทบาทของครูสอนภาษาอังกฤษใน การส่งเสริมการเรียนรู้ว่า หมายถึง การที่ครูใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

และใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ จัดกิจกรรมในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียนเพื่อเสริมความรู้ด้านวัฒนธรรมเจ้าของภาษาแก่นักเรียน ตลอดจนการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

จากความหมายของบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ อาจสรุปได้ว่า หมายถึง บทบาทที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของครูที่เกิดขึ้นในระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน โดยที่ครูมีบทบาทด้านการจัดการและด้านการสอน บทบาทด้านการจัดการ ได้แก่ การจัดกระบวนการและประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน การดูแลจัดหาแหล่งความรู้ การวัดการประเมินผล และส่งเสริมให้มีการคิดวิเคราะห์ การสร้างบรรยากาศในการสอนให้เป็นบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายในชั้นเรียน หรือนอกชั้นเรียน เพื่อเสริมความรู้ด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและแก้ปัญหาการเรียนการสอน การสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน การให้คำแนะนำและปรึกษาด้านการเรียน สำหรับบทบาทด้านการสอน ได้แก่ การให้ความรู้แก่ผู้เรียนโดยการใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้

ความสำคัญของบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้

เมื่อพิจารณาจากบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ จัดได้ว่าเป็นพฤติกรรมด้านการสอนที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน นอกจากผลตามที่กล่าวมาแล้ว บทบาทของครูยังมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย ทั้งนี้ เป็นเพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนั้น ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนและบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วย เกี่ยวกับเรื่องนี้ได้มีผู้แสดงความคิดเห็นถึงความสำคัญของบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

เนด แฟลนเดอร์ส (Ned Flanders, 1970: 3) กล่าวไว้ว่า “บทบาทของครูที่มีต่อการเรียนเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าครูเอาใจใส่และควบคุมพฤติกรรมการสอนของตนให้เป็นไปในทิศทางที่กำหนดไว้แล้ว จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้”

เจสัน มิลแมน (Jason Millman, 1981: 174) ก็กล่าวไว้เช่นกันว่า “แม้จะมีปัจจัยหลายประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แต่บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนก็นับว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด”

โทมัส แอล กูด (Thomas L. Good, 1983: 127-144) ได้สังเคราะห์งานวิจัยในห้องเรียน (Classroom Research) ที่มีผู้ทำตั้งแต่ปี 1970 – ปี 1983 ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับบทบาทของครูที่มีความสำคัญต่อผลการเรียนของนักเรียนว่า การที่มีความเข้าใจความคิดรวบยอดของวิชาที่สอน สามารถ

อธิบายความหมายของสิ่งที่สอนได้ชัดเจน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสม เอาใจใส่สนใจต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และพร้อมที่จะสอนเสริมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ ซึ่งบทบาทเหล่านี้ของครูจะส่งผลให้นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ดีขึ้น

แคโรล คาร์ทไวท์ และ ฟิลลิป จี คาร์ทไวท์ (Carol Cartwright and Philip G. Cartwright, 1984: 138) ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ไว้ว่า บทบาทของครูมีส่วนสำคัญยิ่งในการชี้แนะพฤติกรรมการณ์การเรียนที่เกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

เจเร โบรफी (Jere Brophy, 1986: 1069) ได้สรุปถึงความสำคัญของบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ว่า ความพยายามใด ๆ ก็ตามในการที่จะพัฒนาและแก้ไขปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ต้องขึ้นอยู่กับการพัฒนาประสิทธิภาพ พฤติกรรมทางการสอนของครูเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย ทบวงมหาวิทยาลัย (2529: 73-74) ได้วิจัยเกี่ยวกับบทบาทของครูและพฤติกรรมการณ์การเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา ยืนยันว่า บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักเรียนนั้น ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการณ์การเรียนในทางที่พึงปรารถนา แม้เมื่อควบคุมอิทธิพลของสภาพแวดล้อมอื่น ๆ แล้ว ความสัมพันธ์ของบทบาทของครูและพฤติกรรมการณ์การเรียนของนักเรียนก็ยังคงอยู่เช่นเดิม แสดงว่า บทบาทของครูมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการณ์การเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก

อาจสรุปได้ว่า บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จะช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมการณ์การเรียนที่ดีขึ้น มีการพัฒนาพฤติกรรมการณ์การเรียนไปในทางที่พึงปรารถนา ทำให้ดำเนินการเรียนไปจนถึงจุดหมายที่ต้องการ ซึ่งจะก่อให้เกิดความก้าวหน้า หรือความสำเร็จตามความตั้งใจของนักเรียนและผู้ปกครอง

บทบาทของครูที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน

ครูเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร เป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน จึงได้มีนักการศึกษาแสดงความคิดเห็นและสรุปถึงบทบาทของครูที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนไว้ดังนี้

แฟรงค์ ดับบลิว ฮาร์ท (Frank W. Hart, 1954: 218) ได้สรุปถึงบทบาทของครูที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน จากการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ไว้ดังนี้ ครูมีบทบาทในการกระตุ้นและจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจและใช้ความคิด สร้างความสนใจใน

บทเรียนและให้คำแนะนำในการเรียนรู้ และสุดท้ายมีบทบาทในการทบทวนและประเมินผลการเรียนของนักเรียน

เออร์เนสต์ แมกดาเนียล และ เลียวนาร์ด รีวิทซ์ (Ernest McDaniel and Leonard Revitz, 1971: 217-218) ได้สรุปข้อค้นพบบทบาทของครูที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน จากการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทและคุณภาพการสอนของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยตามการรับรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเคนตักกี ดังนี้

1. บทบาทในด้านการส่งเสริมและให้กำลังใจแก่นักเรียน
2. การอุทิศเวลาให้แก่นักเรียนทั้งในและนอกเวลาเรียน
3. การจัดหาและใช้แหล่งวิทยาการที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

โทมัส อาร์ วอทรูบา และเพนนี่ แอล ไวท์ (Thomas R. Wortuba and Penny L. Wright, 1975: 653) ได้ศึกษาเพื่อประเมินบทบาทของอาจารย์โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยซานดิเอโก ผลปรากฏว่า บทบาทของอาจารย์ที่ได้รับการจัดอันดับให้เป็นบทบาทที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนมากที่สุดเรียงลำดับ ได้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น
2. กระตือรือร้นในการสอน มีความสนใจและต้องการสอน
3. ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม
4. อธิบายเนื้อหาที่สอนให้เข้าใจง่าย
5. ช่วยเหลือนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน
6. สร้างบรรยากาศในการสอนให้มีชีวิตชีวา

จูลี พี แซนฟอร์ด และคณะ (Julie P. Sanford et al., 1983: 51-60) ได้ทำการศึกษารoles บทบาทของครูที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนพบว่า ได้แก่ บทบาทในการที่ครูสนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ฝึกให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองด้วยวิธีการต่าง ๆ พยายามที่จะกระตุ้นเร้าให้นักเรียนให้แสดงความคิดเห็น และมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาการเรียนการสอนอยู่เสมอ

เจเร โบรफी (Jere Brophy, 1988: 74-85) ได้เสนอรูปแบบขององค์ประกอบที่สำคัญของบทบาทครูที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักเรียนไว้ดังนี้ ด้านความเข้าใจ ครูต้องกำหนดจุดมุ่งหมาย โครงสร้างของเนื้อหาวิชา และความคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียน ด้านการแปลผล ครูต้อง

ดำเนินการขั้นเตรียมการ การแปลและวิเคราะห์บทเรียน การนำเสนอโดยการใช้เทคนิค การยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบ การสาธิตและการอธิบาย ด้านการปรับปรุงและแก้ไข ครูต้องพิจารณาถึงความคิดรวบยอด ความยากลำบาก ภาษา วัฒนธรรม และแรงจูงใจที่สัมพันธ์กัน ด้านการสอน ครูต้องเตรียมขั้นตอนการจัดการ การนำเสนอ งานกลุ่ม และการตั้งคำถาม ด้านการประเมินผล มีการทดสอบทำความเข้าใจโดยการประเมินผลด้านการแสดงและการปรับปรุงประสบการณ์ ด้านการย้อนกลับ โดยการจัดให้มีการทบทวน การวิเคราะห์และวิจารณ์งานของตนเองและเพื่อน ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจใหม่ ด้านจุดประสงค์ เนื้อหาวิชา การสอน และประสบการณ์

อีริก เอ โควิโน และ เอ็ดเวิร์ด เอฟ ไอวานนิคกี (Eric A Covino and Edward F. Iwanicki, 1996: 350) ได้จำแนกองค์ประกอบต่าง ๆ ด้านบทบาทที่มีอิทธิพล รวมทั้งกระบวนการด้านความรู้ความเข้าใจของครูที่มีผลต่อนักเรียนไว้ ดังนี้

1. จัดการเกี่ยวกับความเข้าใจของนักเรียนระหว่างการสอน
2. ใช้บทเรียนที่ทำให้เกิดความสนใจสูง
3. สื่อสารให้นักเรียนเข้าใจถึงความคาดหวังในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีที่สุด
4. ปรับการสอนให้เข้ากับแบบการเรียนของนักเรียน
5. จูงใจนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
6. จัดหาโอกาสในการแก้ปัญหาให้นักเรียน
7. ใช้อุปกรณ์การสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลาย
8. กระตุ้นนักเรียนให้รับผิดชอบต่อการเรียน
9. ใช้ข้อมูลที่จะประเมินความต้องการการเรียนรู้ของนักเรียน

สรุปได้ว่า บทบาทของครูที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน ได้แก่ การศึกษา พัฒนาการ ความสนใจ เพื่อสร้างความเข้าใจในตัวนักเรียน การส่งเสริมให้กำลังใจ อุทิศเวลา และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียน การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนสร้างความสนใจให้เกิดในตัวผู้เรียน เสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้โดยการให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม

บทบาทของครูด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ครูนับว่าเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียน ดังนี้

จอห์น ดับบลิว เรนเนอร์, โรเบิร์ต เอฟ ไบเบนส์ และ ยีน ดี เชฟเพิร์ด (John W. Renner, Robert F. Bibens and Gene D. Shepherd, 1972: 255) ได้ให้ข้อสรุปถึงบทบาทของครูสอนภาษาอังกฤษที่ก่อให้เกิดผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนไว้ว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ดีจะต้องรู้จักเลือกใช้วิธีสอน เลือกสื่อการสอน ตลอดจนจัดกิจกรรมการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่จะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่มุ่งหวัง

โจน รูบิน (Joan Rubin, 1979: 20-21) และ เรย์มอนด์ เอส นิคเคอร์สัน (Raymond S. Nickerson, 1984: 34) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศว่า ครูจะต้องมีหน้าที่ในการแจกแจงถึงความสำคัญของภาษาที่เรียน วิธีการเรียนที่จะทำให้เรียนภาษาได้ดี และครูจะต้องหาวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาต่างประเทศให้ได้ผลมากที่สุด

ปีเตอร์ สตรีเวนส์ (Peter Strevens, 1983: 70-80) ให้ทัศนะว่าครูสอนภาษาอังกฤษที่ดีควรมีบทบาท ดังนี้ แสดงความรู้ และความแม่นยำในวิชาที่สอนตลอดจนใช้วิธีสอน เตรียมบทเรียน และจัดหาแหล่งความรู้มาสอนนักเรียน แสดงความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เรียน และใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับโอกาสและความจำเป็น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนหรือบทบาทของครูในการส่งเสริมภาษามีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นภาษาใหม่สำหรับนักเรียน ดังนั้น ครูจึงควรจูงใจให้นักเรียนทราบถึงความสำคัญของภาษา และควรหาวิธีสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากที่สุด นอกจากนั้นตัวครูก็ต้องมีการเตรียมตัวในด้านความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชา หาเทคนิควิธีการสอน เลือกสื่อการสอน รวมทั้งจัดกิจกรรมการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

บทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้

ความหมายของบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้

นักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่น ซึ่งขั้นตอนที่สำคัญสำหรับเด็กวัยรุ่นก็คือการคบเพื่อน ดังนั้น ผู้ปกครองและครูควรดูแลนักเรียนให้นักเรียนรู้จักเลือกเพื่อนที่ดีด้วยตนเอง

นอร์แมน เอส กิดแดน และ ไมเคิล เจ ออสติน (Norman S. Giddan and Michale J. Austin, 1982: 3) ได้ให้ความหมายของบทบาทเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ว่า หมายถึง การที่นักเรียนทำหน้าที่ในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหลายรูปแบบ เช่น ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียน การให้คำแนะนำหรือตักเตือนเกี่ยวกับวิชาที่เรียน การช่วยสอนพิเศษ และการช่วยเหลือในรูปแบบอื่น ๆ

จอห์น เจ แคนเจอร์ และ แอนน์ ซี ปีเตอร์สัน (John J. Canger and Anne C. Peterson, 1984: 324-326) ได้สรุปถึงความหมายของบทบาทของเพื่อนไว้ว่า หมายถึง การที่กลุ่มเพื่อนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้วิธีการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น แลกเปลี่ยนความรู้สึก และปัญหาที่คล้ายคลึงกัน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างตนเองกับผู้อื่น ซึ่งจะส่งผลทางอ้อมต่อการเรียนของนักเรียน

เจมส์ กาบาริโน (James Garbarino, 1985: 452-454) กล่าวถึง ความหมายของบทบาทของเพื่อนว่า หมายถึง “บุคคลที่อยู่ในวัยเดียวกัน มีความไว้วางใจ ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการติดต่อและปฏิสัมพันธ์กัน ทำให้ได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์”

สรุปได้ว่า บทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ หมายถึง การที่เพื่อนช่วยเหลือกัน ในด้านการช่วยสอนพิเศษและด้านอื่น ๆ รวมทั้งให้คำแนะนำปรึกษาตักเตือนด้านการเรียน เพื่อนจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้วิธีการมีปฏิสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนความรู้สึกกับผู้อื่น การมีปฏิสัมพันธ์ จะทำให้นักเรียนเกิดประสบการณ์และเข้าใจความแตกต่างระหว่างตนเองกับผู้อื่น ซึ่งจะส่งผลทางอ้อมต่อการเรียนของนักเรียน

ความสำคัญของบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้

ได้มีผู้สนใจจำแนกถึงความสำคัญของบทบาทเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อมไว้ดังนี้

จูดิธ เอ ทินดอล และ ดีน เอช เกรย์ (Judith A. Tindall and Dean H. Gray, 1985: 5-8) ได้สรุปถึงความสำคัญของบทบาทของเพื่อนว่า มีบทบาทในด้านการเป็นผู้ให้คำปรึกษา (Peer Counselor) ซึ่งจะทำหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อนที่มีอายุใกล้เคียงกัน ในการให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำในด้านต่าง ๆ เพื่อจะช่วยให้เพื่อนผู้นั้นเกิดการพัฒนาทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและด้านอื่น ๆ

โทมัส เจ เบิร์นดท์ และคณะ (Thomas J. Berndt et al., 1990: 664) กล่าวถึงความสำคัญของบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลด้านแรงจูงใจที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหมู่ผู้ช่วย เช่น ถ้ากลุ่มเพื่อนมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย แรงจูงใจในหมู่ผู้ช่วยก็จะลดน้อยลง ถ้ากลุ่มเพื่อนมีแรงจูงใจในการเรียนสูง แรงจูงใจในหมู่ผู้ช่วยจะสูงตามด้วย”

เนื่องจากเพื่อนเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อนักเรียนทั้งด้านการเรียนและด้านสังคม ควบคู่กัน แต่จะเน้นทางด้านสังคมมากกว่า ซึ่งความจริงบทบาทด้านสังคมจะช่วยส่งผลต่อการเรียนในทางอ้อม เช่น ข้อสรุปของแคธริน อาร์ เวนท์เซล (Kathryn R. Wentzel, 1991: 1-24) ที่สรุปว่า บรรยากาศด้านสังคมในชั้นเรียนมีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ความแตกต่างระหว่างบุคคล รูปแบบของความรับผิดชอบของพฤติกรรมในชั้นเรียน รวมทั้งคุณภาพของความสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีต่อเพื่อนจะเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ประกอบ คูปรัดน์ (2525: 179) ได้สรุปถึงความสำคัญของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้ กลุ่มเพื่อนช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนและวิชาการได้ในบางโอกาส ช่วยให้กำลังใจ ช่วยกระตุ้นสำนึกทางวิชาการ และเป็นเครื่องทดสอบแนวคิด ประสบการณ์ใหม่ ๆ ช่วยตอบสนองความสนใจที่ไม่ได้รับการตอบสนองด้านวิชาการ และเพื่อนมีส่วนช่วยชักจูงไม่ให้เลิกล้มเลิกการศึกษา หรือลาออกจากสถาบัน

จากคำกล่าวและข้อสรุปเกี่ยวกับความสำคัญของบทบาทเพื่อนในการเรียนนั้น สรุปได้ว่า เพื่อนมีบทบาทสำคัญในการก่อให้เกิดแรงจูงใจด้านการเรียน รวมทั้งช่วยชักจูงให้กำลังใจ และให้คำแนะนำทางด้านวิชาการแก่นักเรียน นอกจากนี้เพื่อนยังมีบทบาทสำคัญทางด้านสังคมด้วย ซึ่งบทบาทด้านสังคมนี้มีส่วนสัมพันธ์และมีส่วนช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเช่นกัน

บทบาทของเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน

โดแนล เอนจิ้น เอิร์ด (Donal Engene Hurd, 1971: 5793-A) ได้ศึกษาถึงบทบาทของเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ผลการศึกษาพบว่าการทำกิจกรรมร่วมกันของนักศึกษา มีผลให้ระดับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาสูงขึ้น

ปาร์คเกอร์ ลิพพิท (Parker Lippit, 1975: 32) ได้สรุปถึงบทบาทในการให้เพื่อนช่วยสอนซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนไว้ดังนี้ การให้เพื่อนช่วยสอนจะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีขึ้นต่อการเรียน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือกัน ส่งเสริมความต้องการการเรียนรู้เป็นรายบุคคล ส่งเสริมแรงจูงใจและทำให้เกิดบรรยากาศในการเรียน ซึ่งอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมดังกล่าวจะช่วยเพิ่มสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน และยังพบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนที่มีเพื่อนช่วยสอนไม่ต่างจากนักเรียนที่เรียนกับครู

เจอร์ราร์ด กราตัน เวอร์นอท (Gerard Gratton Vernot, 1975: 7229-A) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของการให้บริการปรึกษาแบบกลุ่มโดยเพื่อนในระดับมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาการด้านการเรียนสูงขึ้น

วิลเลียม ชเวเชอเมอร์ และ เฮอริเบิร์ต เจ วอลเบิร์ก (William, Schweisheimer & Herbert J. Walberg, 1976: 378-401) ได้ศึกษาบทบาทของเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนด้านการช่วยเหลือแบบกลุ่มโดยเพื่อน ผลการศึกษาพบว่า เพื่อนผู้ให้ความช่วยเหลือในกลุ่มช่วยพัฒนานักเรียนที่รับความช่วยเหลือทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง

โทมัส เจ เบิร์นดท์ (Thomas J. Berndt, 1999: 15) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนไว้ว่า น่าจะเกี่ยวข้องกับบริบทของทฤษฎีที่ว่าด้วยอิทธิพลทางด้านสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ที่กล่าวว่า มนุษย์เราจะได้รับอิทธิพลโดยทัศนคติ พฤติกรรมและลักษณะอื่น ๆ จากเพื่อน เช่น ถ้าเพื่อนไม่สนใจทำการบ้าน นักเรียนก็จะไม่สนใจตาม ในทางตรงข้ามถ้าเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็จะสูงตาม

อาจสรุปบทบาทของเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนได้ว่า ได้แก่ การที่เพื่อนมีบทบาทในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนร่วมกัน การช่วยสอนให้เพื่อนและการให้การปรึกษาแบบกลุ่มหรือให้ความช่วยเหลือแบบกลุ่ม เป็นบทบาทที่ส่งผลด้านดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

บทบาทของเพื่อนด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ได้มีนักการศึกษาเสนอแนวคิด ศึกษา และสรุปถึงบทบาทของเพื่อนด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

ทอม ซิวาไซลัม (Tom Sivasailam, 1973: 10-15) ได้เสนอแนวคิดว่า เพื่อนมีบทบาทในการส่งเสริมการสอนภาษาต่างประเทศได้โดยการช่วยสร้างแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีในการเรียน ช่วยหาเหตุผลต่าง ๆ จนนักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันเพื่อนที่ทำหน้าที่เป็นผู้สอนก็จะรู้สึกภาคภูมิใจ

จอห์น ดับบลิว แฮนเดิลแมน และ แมรี บอส (John W. Handleman and Marie Boss, 1986: 674) ได้ศึกษาพบว่า สัมฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียนที่มีเพื่อนช่วยสอนภาษาต่างประเทศให้ไม่ต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยครู

ลอง วี อเลน และแซนดรา อาร์ เฟลด์แมน (Long V. Allen and Sandra R. Feldman, 1973: 1-5) ได้สรุปถึงบทบาทของเพื่อนในการช่วยสอนภาษาต่างประเทศว่า ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้ดี เพราะวัยของผู้สอนและผู้เรียนใกล้เคียงกันสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้ดีกว่าครู นอกจากนี้ยังมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมแบบเป็นกันเอง ซึ่งจะช่วยให้การช่วยสอนได้ผลดียิ่งขึ้น

นอกจากนั้น ซาราห์ สเตทแมน (Sarah Statman, 1982: 124-125) ได้กล่าวถึงบทบาทของเพื่อนด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศว่าการที่เพื่อนได้ช่วยสอนให้เพื่อนเป็นการช่วยเหลือกัน ผู้เรียนจะกล้าถามปัญหา และเพื่อนที่ช่วยสอนจะสามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุดมากขึ้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เพื่อนมีส่วนช่วยเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยการช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ของครู ในการช่วยให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และช่วยตอบคำถามเกี่ยวกับการเรียน ช่วยสร้างแรงจูงใจและสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ นักเรียนที่มารับความช่วยเหลือก็จะได้รับความรู้ นักเรียนที่ให้ความช่วยเหลือก็จะมีความรู้เพิ่มขึ้นจากการเตรียมตัวเป็นผู้ให้ความรู้ ดังนั้น บทบาทของเพื่อนด้านการส่งเสริมภาษาต่างประเทศจะช่วยให้เกิดผลสำเร็จทางการเรียนทั้งคู่ให้ความรู้และผู้รับความรู้

แรงจูงใจในการเรียน

ความหมายของแรงจูงใจ

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า ในกระบวนการการเรียนรู้ของนักเรียน แรงจูงใจในการเรียนจัดเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียนองค์ประกอบหนึ่ง . จึงมีนักจิตวิทยา นักการศึกษาให้ความสนใจและได้ให้ความหมายของแรงจูงใจเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาไว้ดังนี้

แรงจูงใจ ตามความหมายใน เมดิคอล ดิคชันนารี (Medical Dictionary, 1974: 983) หมายถึง พลังใดพลังหนึ่ง ที่อยู่ภายในซึ่งควบคุมพฤติกรรมให้กระทำในสิ่งที่สนองความต้องการหรือเพื่อบรรลุนเป้าหมายที่ปรารถนา

วิลเลียม เอฟ กลูเอ็ค (William F. Glueck, 1982: 138) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า เป็นสภาวะภายในของบุคคลซึ่งจะเป็นตัวกำหนดทิศทาง และระดับของพฤติกรรม ทำให้การทำงานของแต่ละบุคคลมีพลังมากขึ้น และดำเนินเรื่อยไปอย่างต่อเนื่องจนบรรลุความต้องการของตน

จอห์นมาร์แชล รีฟ (Johnmarshall Reeve, 1996: 2) กล่าวถึง แรงจูงใจว่า “แรงจูงใจ หมายถึง การศึกษากระบวนการต่าง ๆ ภายในที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดพลังและทิศทาง นอกจากนี้ แรงจูงใจยังมาจากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ ความต้องการ ความรู้ความเข้าใจ และอารมณ์ กระบวนการภายในเหล่านี้จะเป็นตัวกระตุ้นและชี้นำพฤติกรรมหลายด้าน เช่น การเริ่มต้น การส่งเสริม การทำให้เข้มข้น การเน้นและการเลิกพฤติกรรมหรือการกระทำนั้น”

พรรณราย ทร์พะประภา (2526: 60) กล่าวว่า “แรงจูงใจ หมายถึง เจื่อนใจ หรือสภาวะที่ไปทำให้เกิดพฤติกรรมหรือที่ไปยับยั้งพฤติกรรม หรือที่ไปกำหนดแนวทางพฤติกรรมที่จะแสดงออก”

จากความหมายทั้งหมดที่กล่าวมา อาจสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง การนำปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความต้องการ ความคาดหวัง มากระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเจื่อนใจที่ต้องการ

ความสำคัญของแรงจูงใจ

การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ล้วนมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจเป็นสำคัญและแรงจูงใจอย่างเดียวกัน ยังทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมแตกต่างกันได้อีกด้วย ฉะนั้น การศึกษาเรื่องแรงจูงใจ จะทำให้เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ได้ดียิ่งขึ้น (อารี พันธุ์มณี, 2534: 179)

เฮอริเบิร์ต แอล คิงส์เลย์ (Herbert L. Kingsley, 1955: 93-95) ได้สรุปถึงความสำคัญของแรงจูงใจที่พบเสมอ ๆ ในการเรียนการสอนว่า เป็นการชี้ให้นักเรียนเห็นคุณค่าในสิ่งที่เรียนและเต็มใจที่จะเรียนให้ได้ตามจุดมุ่งหมาย ช่วยสนองความต้องการและความพอใจของนักเรียน และช่วยสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่นักเรียน

จอห์น พี เดเซคโค (John P. DeCecco, 1968: 178-181) กล่าวว่า “แรงจูงใจมีส่วนสำคัญในการสนองความต้องการอย่างมีแบบแผน มีหลักเกณฑ์ และมีส่วนช่วยส่งเสริมหรือกระตุ้นนักเรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน”

ดักลาส เฮช บราวน์ (Douglas H. Brown, 1987: 114) กล่าวถึง ความสำคัญของแรงจูงใจว่า “แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญในการกำหนดความสำเร็จ หรือความล้มเหลวในการเรียนภาษาของผู้เรียน เพราะแรงจูงใจเป็นกุญแจไขไปสู่การเรียนรู้”

นอกจากนี้ พอล อาร์ พินทริช และ อลิซาเบท วี เดอกรูท (Paul R. Pintrich and Elisabeth V. DeGroot, 1990: 33-34) ได้ให้ข้อสรุป เกี่ยวกับแรงจูงใจว่ามีอิทธิพลด้านความคาดหวังและการเห็นคุณค่าในการเรียนของนักเรียน

ก้อ สวัสดิพานิชย์ (2523: 35) กล่าวถึง ความสำคัญของแรงจูงใจว่า “แรงจูงใจจะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างครูกับนักเรียน อันรวมถึงความเป็นกันเอง เห็นอกเห็นใจ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้ได้ผลดี”

จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญในการช่วยกระตุ้นเร้าให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยสนองความต้องการ และบางครั้งเป็นตัวกำหนดแนวทางของการเรียน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายทางการเรียนได้เป็นอย่างดี

แรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ แรงจูงใจจัดว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนการสอนภาษา ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงบทบาทของแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ ดังนี้

ลีออน เอ จาโคโบวิตส์ (Leon A. Jakobovits, 1970: 243) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ หรือความเต็มใจที่จะใช้ความมานะ พยายามในการเรียนรู้

พิต เอส คอร์ดอร์ (Pit S. Corder, 1974: 27) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษาว่า ไม่อาจสอนได้โดยตรง สิ่งที่ทำได้ เป็นเพียงการสร้างเงื่อนไข สถานการณ์ที่จะช่วยผู้เรียนให้พัฒนาภาษาขึ้นมา

ได้เอง การปรับปรุงประสิทธิภาพและการเรียนการสอนภาษาจะทำได้เมื่อเข้าใจวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษาเท่านั้น ดังนั้น แรงจูงใจจึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยพัฒนาการเรียนการสอนภาษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

จอห์น บี แครร์รอลล์ (John B. Carroll, 1977: 1-7) กล่าวถึง บทบาทของแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศว่า “แรงจูงใจช่วยทำให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศที่มีแรงจูงใจในการเรียนสูง เป็นผู้ที่มีความอดทน ยอมรับความยากลำบากในการเรียน โดยหวังผลจากการเรียนในภายหลัง”

สตีเฟน ดี คราเชน และคณะ (Stephen D. Krashen et al., 1982: 214-215) ได้สรุปเกี่ยวกับแรงจูงใจว่า มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางภาษาที่สองอย่างเด่นชัดในสภาพการณ์การเรียนรู้อาษาที่มีการใช้ภาษาเป้าหมายเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร

โรเบิร์ต ซี การ์ดเนอร์ (Robert C. Gardner, 1985: 53-56) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการเรียนภาษาที่สองว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจเชิงบูรณาการกับการเรียนภาษาที่สองจัดว่าเป็นความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นที่สุดต่อทักษะการฟัง-พูด และมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะสื่อสาร ส่วนแรงจูงใจเชิงเครื่องมือจะสัมพันธ์กับการเรียนรู้อาษาที่สองอย่างแน่นแฟ้นกรณีที่อยู่ในสถานการณ์ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาที่สอง

ดังนั้น การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการเรียนรู้อาษาอังกฤษของนักเรียนจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มากขึ้น

ประเภทของแรงจูงใจ

ในการแบ่งประเภทของแรงจูงใจนั้น นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้แบ่งแรงจูงใจตามที่มาและตามลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรมไว้ดังนี้

อับราฮัม เอช มาสโลว์ (Abraham H. Maslow, 1954: 26-28) ได้จัดอันดับความต้องการของมนุษย์ เริ่มจากความต้องการทางกายภาพขั้นพื้นฐาน ไปจนถึงความต้องการชั้นสูงขึ้นไป คือ ความต้องการความปลอดภัย การยอมรับจากกลุ่ม ความเคารพนับถือตนเอง ความสำเร็จและบรรลุถึงเป้าหมายอันเป็นการพัฒนาตนเองในขั้นสูงสุด ซึ่งความต้องการที่กล่าวมาข้างต้นจัดอยู่ในทฤษฎีแรงจูงใจที่ว่าด้วยความต้องการ เป็นทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's General Theory of Humann Motivation) ซึ่งได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น แรงจูงใจที่มีพื้นฐานมาจากความต้องการทางกายภาพ เรียกว่า แรงจูงใจทางชีววิทยา ส่วนแรงจูงใจที่มีพื้นฐานมาจากความต้องการที่สูงขึ้นไปเรียกว่า แรงจูงใจทางจิตวิทยา ซึ่งมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบการเรียนรู้และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้อาษาที่สอง

เออร์เนส อาร์ ฮิลการ์ด (Ernest R. Hilgard, 1979: 49-54) ได้จัดแรงจูงใจไว้เป็น 3 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจเพื่อการอยู่รอดหรือแรงจูงใจอันเนื่องมาจากความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการอาหาร ความต้องการน้ำ ความต้องการการพักผ่อน และความต้องการการทำกิจกรรม
2. แรงจูงใจอันเนื่องมาจากความต้องการทางสังคม (Social Needs) ของมนุษย์ในการเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ได้แก่ ความต้องการความรัก ความต้องการตำแหน่งในสังคม และ ความต้องการทางเพศ
3. แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการความสำเร็จ (Need for Successfulness) ได้แก่ ความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ และความต้องการในการสร้างและประดิษฐ์ เพื่อตนจะได้รู้สึกว่าคุณมีความสามารถ

ธีโอ แวน เอลส์ (Theo Van Els, 1984: 116-118) ได้แบ่งแรงจูงใจในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ออกเป็น แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นสภาวะของบุคคลที่มีความต้องการแสดงพฤติกรรมบางอย่างด้วยเหตุผลและความชอบของตัวเอง เช่น ความต้องการทัศนคติ ความสนใจ และแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นสภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก ทำให้มองเห็นจุดหมาย เช่น การให้รางวัล การลงโทษ การยกย่องชมเชย และการแสดงความรัก แรงจูงใจภายในสัมพันธ์กับความสำเร็จระยะยาว ขณะที่แรงจูงใจภายนอกสัมพันธ์กับความสำเร็จระยะสั้น

นอกเหนือจากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าวข้างต้น อีเลน ทาโรน (Elaine Tarone, 1981: 258-286) ได้จำแนกแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจในการสร้างภาษา หมายถึง ความต้องการของผู้เรียนที่จะใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ในการนี้ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยกลวิธีในการสร้างภาษา (Production Strategies) เพื่อช่วยให้การเรียนรู้ภาษาประสบความสำเร็จ
2. แรงจูงใจในการสื่อความหมาย หมายถึง ความต้องการของผู้เรียนที่จะใช้ภาษาในการสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจ แม้ว่าในบางครั้งผู้เรียนมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์และความรู้ทางความหมายของคำศัพท์ไม่เพียงพอ ในการนี้ผู้เรียนจะใช้กลวิธีการสื่อความหมาย (Communication Strategies) เพื่อช่วยให้การสื่อสารเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์

โรเบิร์ต ซี การ์ดเนอร์ (Robert C. Gardner, 1985: 53-56) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สอง จัดให้แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบหนึ่งในองค์ประกอบทางทัศนคติและแบ่งองค์ประกอบแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative Motivation) และแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental Motivation) ดังนี้

1. แรงจูงใจเชิงบูรณาการ หมายถึง แรงจูงใจที่สะท้อนให้เห็นถึงความเต็มใจหรือความปรารถนาที่จะให้ตนเองเหมือน หรือเป็นเช่นเดียวกับเจ้าของภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ความปรารถนาที่จะได้สมาคมติดต่อกับเจ้าของภาษา การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่มีแรงจูงใจชนิดนี้เป็นแรงขับ หรือสิ่งเร้าให้ผู้เรียนยินดีรับเอาพฤติกรรมที่เหมาะสมบางอย่างซึ่งแสดงถึงลักษณะนิสัยของเจ้าของภาษานั้น ๆ เข้าไว้เป็นพฤติกรรมของตนเอง พฤติกรรมดังกล่าวได้แก่ การยอมรับคำศัพท์ กฎ ไวยากรณ์ แบบประโยค วิธีการออกเสียง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการเรียนภาษา ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับเจ้าของภาษานั้น ต้องการพบปะ คุ่นเคยกับเจ้าของภาษา ต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นความปรารถนาที่จะได้รับการยอมรับทางสังคม หรือได้ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการที่ตนมีความรู้ภาษาต่างประเทศ แรงจูงใจชนิดนี้มีทิศทางมุ่งไปยังตัวผู้เรียน การที่ผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อที่จะได้ผลประโยชน์จากภาษาที่เรียน เรียกได้ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือ หรือเป็นวิถีไปสู่จุดหมาย

สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศตามแนวคิดของการ์ดเนอร์ จะมีแรงตรงกันข้ามอยู่ 2 ด้าน ปลายด้านหนึ่งจะเป็นแรงจูงใจในตัวผู้เรียนเชิงบูรณาการ ซึ่งเป็นความสนใจในวัฒนธรรม ประชาชน ความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาที่ผู้เรียนเรียน ส่วนปลายอีกด้านหนึ่งจะเป็นแรงจูงใจในตัวผู้เรียนเชิงเครื่องมือ ซึ่งเป็นความสนใจในการที่จะใช้ประโยชน์จากภาษาที่เรียน เพื่อสนองความต้องการและความพอใจส่วนตัวของผู้เรียนเอง

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนไว้แตกต่างกัน ดังนี้ เมาริทซ์ ซี ลินวอลล์ และ อังทอง เจ นิทโก (Mauritz C. Linvall and Angthong J. Nitko, 1967: 5) นิยามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ได้มาโดยกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต การตรวจการบ้าน และอาจอยู่ในรูปการให้ระดับคะแนน

เจสส์ สเตน (Jess Stein, 1980: 11) กล่าวว่า “ผลสัมฤทธิ์ คือ ความรู้ หรือความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนในสิ่งที่เขาได้เรียนรู้

เจเนท ที สเปนซ์ และ โรเบิร์ต แอล เฮล์มเรทซ์ (Jenet T. Spence and Robert L. Helmreich, 1983: 12) ได้ให้นิยามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการกระทำกิจกรรมของแต่ละบุคคล ซึ่งจะสามารถประเมินได้จากผลการปฏิบัติของเขา

แกรนท์ เฮนนิ่ง (Grant Henning, 1987: 6) กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ว่า “ผลสัมฤทธิ์เป็นความรู้ความสามารถจากการเรียนที่มีเนื้อหาที่กำหนดไว้ โดยมีจุดประสงค์ระบุไว้อย่างชัดเจน”

สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2524: 16) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สองว่า หมายถึง สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการเรียนวิชานั้น ๆ ในระดับจุลภาษา หรือมหภาษา หรือในทั้งสองระดับ

สำหรับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น วาสนา โกวิทยา (2525: 135) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นความสำเร็จในการเรียนรู้เนื้อหา และทักษะทางภาษาของผู้เรียนตามที่ได้รับการสอนและฝึกฝนมาแล้ว เป็นการสะท้อนถึงการเรียนรู้ในอดีต

อาจสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนที่เกิดขึ้นระหว่างมีการพัฒนาทางด้านความรู้ และทักษะ โดยเป็นความรู้ความสามารถจากการเรียนที่มีการระบุเนื้อหาและจุดประสงค์ไว้ชัดเจน เป็นความสำเร็จอันเนื่องมาจากความสามารถทางร่างกาย และสมองของผู้เรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษได้รับอิทธิพลจากแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ดังนั้น การวัดผลสัมฤทธิ์ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน จึงเป็นการวัดที่ต้องคำนึงถึงความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารของผู้เรียน และควรเป็นการวัดหรือการทดสอบแบบรวม (Global test หรือ Integration test) ซึ่งเป็นการผสมผสานความรู้ ความเข้าใจ และทักษะด้านต่าง ๆ ในการสื่อสารเข้าด้วยกัน ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริงในการสื่อสารทางภาษาของมนุษย์ ไม่ควรวัดความรู้เฉพาะหน่วยย่อยทางภาษา (Discrete test) เช่น การทดสอบเฉพาะคำศัพท์หรือไวยากรณ์ (John W. Oller, 1976: 151) ตามที่ ฮาโรลด์ แมดเซน (Harold Madsen, 1983: 5-8) กล่าวไว้ว่า “การวัดผลหรือการทดสอบทางภาษาควรเป็นการรวมเอาทักษะย่อย ๆ เข้าไว้ด้วยกัน เช่น การสอนฟัง-พูด ฟัง-เขียน หรืออ่าน-เขียน พร้อมกันเหมือนการสื่อสารในชีวิตประจำวัน” นอกจากนี้ การทดสอบต้องคำนึงถึง องค์ประกอบด้านสังคม

และวัฒนธรรมด้วย ดังเช่น มาเจอร์รี เวสช์ (Marjorie Wesche, 1987: 378-381) กล่าวไว้ว่า “ข้อสอบควรมีการกำหนดสถานการณ์ บทบาทของบุคคล ตลอดจนจุดมุ่งหมายของการใช้ภาษาไว้ด้วย เพื่อให้ข้อสอบมีบริบทที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของนักเรียน และสามารถวัดได้ว่าผู้เรียนสามารถเข้าใจหรือใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะอย่างได้ในสภาพการณ์ที่กำหนด”

สำหรับข้อทดสอบทักษะรวม แชนดรา ซาวิยอน (Sandra Savignon, 1983: 256-274) ได้เสนอข้อทดสอบทักษะรวม ซึ่งเป็นข้อสอบที่มีความเหมาะสมสำหรับใช้วัดความสามารถในการสื่อสาร โดยมีข้อทดสอบที่นิยมใช้กันมากในการทดสอบในชั้นเรียน ได้แก่ ข้อสอบแบบโคลซ (Cloze) แบบเขียนตามคำบอก (Dictation) และการสอบสัมภาษณ์ (Oral Interview)

แอนดริว โคเฮน (Andrew Cohen, 1980: 128) ได้อธิบายถึงลักษณะและรายละเอียดของข้อสอบแบบโคลซ (Cloze) ว่าเป็นข้อสอบประเภทที่วัดตรงเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านและการเขียนเป็นเรื่องราวต่อเนื่องกัน และยังสามารถใช้วัดด้านการฟัง และการพูดได้ทางอ้อม ข้อสอบโคลซเป็นข้อสอบแบบใช้วิธีเว้นคำให้เติมอย่างมีระบบ เช่น เว้นทุก 5 คำ 7 คำ หรือ 9 คำ การที่ผู้เรียนจะสามารถทำข้อสอบโคลซได้ต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษา (Linguistic Knowledge) เช่น การเลือกคำและใช้ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ความรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างคำที่ให้เติมกับส่วนอื่น ๆ ของประโยค หรือกับข้อความอื่น ๆ ในเนื้อเรื่องนั้น ซึ่งจัดเป็นการทดสอบความสามารถในการใช้บริบทเข้ามาช่วยในการเติมคำด้วย

แซนดรา ซาวิยอน (Sandra Savignon, 1982: 260) ได้อธิบายว่า การเขียนตามคำบอก (Dictation) เป็นการทดสอบทั้งทักษะฟังและทักษะเขียนพร้อมกัน สำหรับการทดสอบแบบนี้ การอ่านให้นักเรียนเขียนตามคำบอกต้องเป็นการอ่านด้วยความเร็วปกติ หรือให้ฟังเทปที่เจ้าของภาษาพูดด้วยความเร็วปกติ และการแบ่งประโยคต้องแบ่งให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด โดยครั้งแรกครูควรให้นักเรียนฟังข้อความทั้งหมดครั้งหนึ่งก่อน จากนั้นจึงให้ฟังครั้งที่สองโดยหยุดเป็นระยะ ๆ ให้นักเรียนเขียน จากนั้นจึงให้นักเรียนฟังครั้งที่สาม เพื่อตรวจสอบสิ่งที่ได้เขียนไปแล้วอีกครั้งหนึ่ง

แมรี ฟินอคเชียโร และซิดนีย์ ซาโก (Mary Finocchiaro and Sydney Sako, 1983: 142-143) ได้กล่าวถึงการสอบสัมภาษณ์ (Oral Interview) ว่าเป็นวิธีการสอบทักษะพูดที่เหมาะสมและเป็นธรรมชาติมากวิธีหนึ่ง โดยทั่วไปอาจเป็นการสนทนาหรือสัมภาษณ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยผู้สอนกำหนดสถานการณ์หรือหัวข้อสำหรับการสนทนาไว้ หรืออาจให้แสดงบทบาทสมมุติ (Role Play) การวัดความสามารถในการสื่อสารด้วยวิธีนี้มักไม่เข้มงวดเรื่องความถูกต้องของภาษามากนัก แต่จะเน้นการสื่อความหมายให้เข้าใจกันได้ รวมทั้งความเหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาทของผู้พูดมากกว่า

สำหรับการทดสอบความสามารถทางภาษาจุดย่อย ๆ (Discrete Point Tests) สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 10-11) กล่าวถึง การทดสอบชนิดนี้ว่าจะวัดองค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง หรือทักษะต่าง ๆ ซึ่งแยกออกเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยแยกทดสอบเป็นส่วน ๆ ตามองค์ประกอบของภาษา หรือตามทักษะที่ต้องการวัด ดังนี้

1. การทดสอบเสียง วิธีการทดสอบที่นิยมใช้กันคือ การทดสอบความสามารถในการแยกว่าเสียงใดมีความเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร นอกจากนี้ยังมีการทดสอบออกเสียงเน้นหนักในคำ (stress) และอาจให้ฟัง 2 ประโยค แล้วทดสอบความสามารถในการแยกระดับเสียงสูงต่ำในประโยค (Intonation) เป็นต้น

2. การทดสอบคำศัพท์ ในการทดสอบคำศัพท์นั้นเราไม่สามารถทดสอบคำศัพท์ทั้งหมดที่เป็นจุดประสงค์ของการสอนได้ การคัดเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาทดสอบควรพิจารณาจากหลักสูตร หนังสือแบบเรียน หรือคำศัพท์ที่ผู้เรียนมักจะเขียนผิด หรือใช้ผิดลักษณะของการทดสอบอาจจะใช้วิธีการให้เลือกคำศัพท์ให้ตรงกับภาพ คำจำกัดความ หรือที่มีความหมายเดียวกัน เป็นต้น

3. การทดสอบไวยากรณ์ การทดสอบไวยากรณ์ส่วนใหญ่เป็นการทดสอบความสามารถด้านรูปประโยค ลักษณะของการทดสอบอาจจะเป็นการให้เลือกกรุปประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หรือระบุส่วนของประโยคที่เขียนผิดไวยากรณ์ เป็นต้น

4. การทดสอบทักษะฟัง การทดสอบทักษะฟังอาจจะเป็นการทดสอบการฟังจริง ๆ เช่น การจำแนกเสียง และการฟังระดับเสียงสูงต่ำในประโยค และการทดสอบความเข้าใจในการฟัง เป็นต้น

5. การทดสอบทักษะพูด การทดสอบทักษะพูดสามารถทำได้หลายลักษณะ เช่น การตอบคำถามจากภาพ บรรยายภาพ เล่าเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดให้ หรือแสดงบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์ หรือถูกสัมภาษณ์ เป็นต้น

6. การทดสอบทักษะอ่าน การทดสอบทักษะอ่านมีหลายลักษณะ เช่น การทดสอบอ่านออกเสียง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และการอ่านเพื่อรับข้อมูล เช่น การอ่านวารสาร หนังสือพิมพ์ การโฆษณา และตารางเวลา เป็นต้น

7. การทดสอบทักษะเขียน มีสาระที่ควรวัดและประเมิน คือ ความสามารถด้านองค์ประกอบของภาษา ได้แก่ กลไกและแบบแผนของการเขียน รวมทั้งศัพท์และไวยากรณ์ของภาษาและความสามารถในการสื่อความหมายด้วยการเขียน ซึ่งใช้ในชีวิตจริง เช่น การเขียนจดหมาย การกรอกแบบฟอร์มและการเขียนความเรียงตามแนวทางที่กำหนด เป็นต้น

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539: 131-148) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของข้อสอบที่ใช้กับการทดสอบความสามารถทางภาษาจตุรย้อย ดังนี้

1. แบบทดสอบให้เลือกตอบ (Selection Type Item) แบบทดสอบลักษณะนี้จะมีคำตอบไว้ให้ผู้ทำสอบเลือกตอบ ซึ่งวิธีเลือกตอบอาจเป็นการเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ที่เหมาะสมที่สุด หรือที่ดีที่สุด จากตัวเลือกที่ให้ไว้ 3-5 ตัวเลือก ได้แก่

1.1 ข้อทดสอบแบบมีตัวเลือก (Multiple Choice) ข้อทดสอบแบบนี้มีที่ใช้แพร่หลายที่สุดเพราะสะดวกในการตรวจและคะแนนที่ให้เป็นปรนัย ใช้กับแบบทดสอบเสียงศัพท์ ไวยากรณ์ การอ่าน การฟัง การเขียน

1.2 ข้อทดสอบแบบเลือกตอบชนิดจับคู่ (Matching) ใช้กับแบบทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจ การพูด ไวยากรณ์ คำศัพท์ การเขียนแบบปรนัย การอ่านเพื่อความเข้าใจ

1.3 ข้อทดสอบแบบเลือกตอบแบบจริง/เท็จ (True/False) ใช้กับแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ การฟังเพื่อความเข้าใจ

2. แบบทดสอบที่ผู้สอบให้คำตอบเอง (Supply Type Item) แบบทดสอบลักษณะนี้จะไม่มีการให้คำตอบไว้ให้ ได้แก่

2.1 ข้อทดสอบแบบเติมคำหรือเติมความ (Completion) ใช้กับแบบทดสอบไวยากรณ์ คำศัพท์ การอ่าน การฟัง การเขียนแบบควบคุม การกรอกแบบฟอร์ม

2.2 ข้อทดสอบแบบปริวรรต ใช้กับแบบทดสอบไวยากรณ์ คำศัพท์การเขียนใหม่ การเขียนแบบควบคุม การเขียนตามแนวที่กำหนด

2.3 ข้อทดสอบแบบเขียนตอบสั้น ๆ (Short Answer) ใช้กับแบบทดสอบเขียนตอบจากภาพ

2.4 ข้อทดสอบแบบเขียนตามคำสั่ง

2.5 ข้อทดสอบแบบเขียนเรียงความ ย่อความ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทดสอบทั้งในด้านความเข้าใจและการแสดงออกรวมกัน โดยมีหลักการที่สำคัญคือ จะต้องเป็นการวัดความสามารถของผู้เรียนด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง ซึ่งจัดว่าเป็นการวัดหรือการทดสอบแบบรวม และการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอาจใช้แบบวัดความรู้เฉพาะหน่วยย่อยของภาษา ซึ่งเป็นการทดสอบเสียงศัพท์ โครงสร้าง รวมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่เป็นการวัดความสามารถของผู้เรียนเฉพาะด้าน

ประโยชน์ของการวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

การวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นการวัดผลที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนแต่ละคนหรือ ผู้เรียนโดยรวม มีความรู้และทักษะในเนื้อหาวิชาที่สอนไปแล้วมากน้อยเพียงใด (Douglas H. Brown, 1987: 225) ดังนั้น เนื้อหาในแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) จึงต้องจำกัดอยู่เฉพาะ เนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้วเท่านั้น

ในการวัดผลสัมฤทธิ์นั้น ผู้สอนอาจทดสอบผู้เรียนในช่วงเวลาใดก็ได้ตามที่เห็นว่า เหมาะสม เช่น เมื่อเรียนจบแต่ละบทเรียน หรือทดสอบทุกสัปดาห์ หรือจัดสอบปลายภาคการศึกษา (สุมิตรา อังวัฒณกุล, 2537: 38) ผลที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์จะเป็นข้อมูลป้อนกลับที่สำคัญ ซึ่งผู้สอนอาจนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนของตนต่อไป แบบสอบผลสัมฤทธิ์แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แบบสอบปฏิบัติการเป็นแบบสอบที่ใช้ผลการสอบเพื่อวัตถุประสงค์ในการวัดความก้าวหน้าในการเรียนหรือวัดข้อบกพร่องในการเรียน และแบบสอบสรุปการ คือ แบบสอบที่ใช้วัด วัตถุประสงค์ปลายทางการเรียนรู้ ซึ่งผลที่ได้จะเป็นตัวตัดสินว่าผู้เรียนได้หรือตกในวิชานั้น (อัจฉรา วงศ์ไธรร, 2539: 100-111, 115)

ฮาร์โลด แมดเซน (Harold Madsen, 1983: 3-5) และ เอเดรียน ดอฟ (Adrian Doff, 1988: 257) ได้สรุปถึงประโยชน์ของการวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

1. สำหรับผู้สอน ผลที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์บอกได้ว่า การสอนของตนมีประสิทธิภาพหรือไม่ ผู้เรียนส่วนใหญ่เข้าใจสิ่งที่ตนสอนมากน้อยเพียงใด ซึ่งผู้สอนจะสามารทำได้รู้ด้วยว่า ควรจะทบทวน หรือสอนเน้นในเรื่องใดเป็นพิเศษ นอกจากนี้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ ผู้สอนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับแบบสอบว่ามีคุณภาพเพียงใด ซึ่งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนและแบบสอบต่อไป

2. สำหรับผู้เรียน การทดสอบจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผู้สอนจัดสอบเป็นระยะ เพราะผู้เรียนต้องเอาใจใส่สม่ำเสมอ นอกจากนี้ผลที่ได้จากการทดสอบจะทำให้ผู้เรียนทราบความสามารถของตน และรู้ว่าจะต้องปรับปรุงเรื่องใด ผลการทดสอบจะช่วยสร้างทัศนคติด้านดีแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกที่ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียน ในกรณีนี้แบบสอบต้องมีคุณภาพ คือ มีระดับความยากง่ายเหมาะสม และครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว รวมทั้งผู้สอนต้องบอกกำหนดเวลาในการสอบล่วงหน้าพอควร เพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาเตรียมตัวในการสอบ

วาสนา โกวิทยา (2525: 112-113) แบ่งประโยชน์ของการวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนไว้ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้สอน ข้อมูลที่ได้จะช่วยให้ผู้สอนปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และยังช่วยให้ผู้สอนรู้ระดับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในระยะต่าง ๆ ตลอดจนสามารถสรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในขั้นสุดท้ายได้

2. ประโยชน์ต่อผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความหมาย เนื่องจากผู้เรียนจะได้ข้อมูลป้อนกลับที่แสดงถึงจุดเด่นและจุดด้อย ในเรื่องที่สอบไปแล้ว ข้อมูลย้อนกลับคำติชม พร้อมทั้งคำอธิบายจะช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้เนื้อหาที่นั้น ๆ ดีขึ้น

3. ประโยชน์ต่อการแนะแนว เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการแนะแนวการศึกษาและการเลือกอาชีพ

4. ประโยชน์ต่อการบริหารการศึกษา ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปประกอบการพิจารณา ด้านการบริหารการศึกษาได้เป็นอย่างดี เช่น การประเมินผลหลักสูตร การจัดชั้นเรียน การแบ่งกลุ่มผู้เรียน

5. ประโยชน์ต่อการวิจัยทางการศึกษา เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีประโยชน์ทั้งต่อผู้สอน ผู้เรียน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง ด้านการเรียน สำหรับผู้สอนการวัดผลสัมฤทธิ์จะทำให้ผู้สอนรู้ว่าผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ตนสอนหรือไม่ สำหรับผู้เรียนการวัดผลสัมฤทธิ์จะช่วยให้ผู้เรียนทราบว่าตนมีความสามารถเพียงใด ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในประเทศในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ไม่มีงานวิจัยเรื่องใดศึกษาบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาโดยตรง แต่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองและครู ได้แก่ งานวิจัยที่ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้โดยทั่วไป และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยจะนำเสนอใน 4 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้
2. งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

3. งานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
4. งานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

งานวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้

สุวัฒนา แก้วสุวรรณ (2532: บทคัดย่อ, 32, 36) ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของครูและนักเรียน กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ทำการศึกษาคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 514 คน และครู จำนวน 84 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสอบถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 53 ข้อ 2) เป็นแบบสอบถามให้ครูตอบเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 53 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า บทบาทที่ปฏิบัติจริงรวมทุกด้านของผู้ปกครองในเขตชั้นใน และเขตชั้นนอกของกรุงเทพมหานคร ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ตามการรับรู้ของนักเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บทบาทที่คาดหวังรวมทุกด้านของผู้ปกครองในเขตชั้นในและเขตชั้นนอกของกรุงเทพมหานคร ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ตามการรับรู้ของครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เฉลิมชัย วาสะสิริ (2533: บทคัดย่อ, 41-43) ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามการรับรู้ของครูและนักเรียน กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ทำการศึกษาคือ ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 367 คน และนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 397 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบสอบถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 2) แบบสอบถามให้ครูตอบเกี่ยวกับบทบาทที่ครูคาดหวังจากผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) และแบบสอบถามปลายเปิดแสดงความคิดเห็นของครู ผลการวิจัยพบว่า บทบาทที่ปฏิบัติจริงและบทบาทที่คาดหวังของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามการรับรู้ของนักเรียนและครู ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

เยาว์ เป็นสุข (2531: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของครูคณิตศาสตร์กับนักเรียน แรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ทำการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 756 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามสัมพันธภาพของครูคณิตศาสตร์กับนักเรียน แบบวัดแรงจูงใจ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพของครูคณิตศาสตร์กับนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สัมพันธภาพของครูคณิตศาสตร์กับนักเรียนและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

งานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ปราโมทย์ ครอบบุญศรี (2532: บทคัดย่อ, 37-38) ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังนักเรียน แรงจูงใจ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสอบถามการได้รับความสนับสนุนจากผู้ปกครองในการเรียนภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า จำนวน 15 ข้อ 2) แบบวัดแรงจูงใจ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า จำนวน 33 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ภูมิหลังนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ แรงจูงใจเชิงบูรณาการ และปริมาณแรงจูงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปริมาณแรงจูงใจ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม อายุ ประสบการณ์อยู่ต่างประเทศ และการได้รับปรึกษาทำการบ้านภาษาอังกฤษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .542 และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนได้ร้อยละ

งานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ศิริพร ฉันทานนท์ (2533: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูและเวลาที่ใช้ในการเรียนของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร ตัวอย่างประชากรเป็นครูภาษาอังกฤษ จำนวน 16 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 64 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูและแบบสังเกตการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียน และแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครูและเวลาที่ใช้ในการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทั้งระดับสูงและต่ำ เวลาที่ใช้ในการเรียนเป็นตัวแปรเดียวที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งที่มีความสามารถสูงและต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญ

สมพิศ ป.สัตยารักษ์ (2535: บทคัดย่อ, 2538-241) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวป้อนภาษาและปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ตัวอย่างประชากร คือ นักศึกษาปีที่ 1 จำนวน 252 คน และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษปีที่ 1 จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสังเกต 3 ฉบับ และแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า

1) ตัวป้อนภาษาด้านไวยากรณ์ การปฏิบัติต่อข้อผิดพลาดของนักศึกษา และปฏิสัมพันธ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และเมื่อจำแนกตัวป้อนภาษา และปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์ออกเป็นพฤติกรรมย่อยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ตัวป้อนโครงสร้าง Present Simple Tense / Present Perfect Tense / Yes - No Question ตัวป้อนสถานการณ์ในการใช้ภาษา ตัวป้อนการถ่ายโอนข้อความ การให้ตัวแบบภาษา การประเมินคำตอบ การให้การเสริมแรง การตรวจสอบเพื่อยืนยันแก้ไขข้อผิดพลาด และการชี้แนะให้แก่ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง

2) ในระดับนักศึกษา ปฏิสัมพันธ์ของนักศึกษาสามารถทำนายคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับห้องเรียน ตัวแปรที่สามารถทำนายระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ตัวป้อนโครงสร้าง Wh - Questions ตัวป้อนสถานการณ์การใช้ภาษา ตัวป้อนคำอ้างอิง การประเมินคำตอบ การเปลี่ยนโครงสร้างประโยค การขอความกระจ่าง การยอมให้มีข้อผิดพลาดและการพูดซ้ำคำพูดตนเอง และตัวแปรที่มีผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยส่งผลต่อระดับความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของนักศึกษากับผลสัมฤทธิ์

ในการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ตัวป้อนโครงสร้าง Yes-No Question / Past Simple Tense ตัวป้อนเนื้อหาสาระของการสื่อสาร ตัวป้อนการหลีกเลี่ยงข้อความ การประเมินคำตอบ และการให้นักศึกษาคนอื่นแก้ไขข้อผิดพลาด

พิทักษ์ นิลนพคุณ (2538: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกลวิธีการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร ตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 363 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสำรวจจกวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรกลวิธีการเรียนที่มีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษประกอบด้วยกลวิธีการประเมินตนเอง การฝึกปฏิบัติ การเชื่อมโยงความคิด จินตนาการ และเสียง และการใช้ท่าทาง การจัดทำโครงสร้างเพื่อการเรียนรู้ การทบทวน และการดูแลอารมณ์และลดความกังวลตามลำดับ กลวิธีการเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางตรงอย่างเดี่ยวสูงสุด คือ การรับและส่งสาร กลวิธีการเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางอ้อมอย่างเดี่ยวสูงสุด คือ การมุ่งความสนใจสู่การเรียน รองลงมา คือ การร่วมมือกับผู้อื่น การให้กำลังใจตนเอง การเดาโดยใช้ปัญญา การถาม และการจัดระเบียบและวางแผนการเรียน ตามลำดับ สำหรับตัวแปรการเชื่อมโยงความคิด จินตนาการและเสียง และการใช้ท่าทาง และการทบทวน ส่งผลในทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. กิจกรรมการเรียนการสอนกลวิธีการเรียนที่พัฒนาจากกลวิธีการเรียนที่มีผลกระทบบวมมากที่สุด 4 ตัวแปร ซึ่งได้แก่ การประเมินตนเอง การฝึกปฏิบัติ การจัดทำโครงสร้างเพื่อการเรียนรู้ และการมุ่งความสนใจสู่การเรียน ได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิว่าอยู่ในเกณฑ์ดี และเมื่อนำไปทดลองใช้ พบว่า ผลการสอนกลวิธีการเรียนคะแนนหลังการสอนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการสำรวจเจตคติเกี่ยวกับกลวิธีการเรียน คะแนนเจตคติหลังการสอนของนักเรียนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กันยารัตน์ เหลือล้น (2539: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ตัวอย่างประชากรคือ นักเรียนจำอากาศ ชั้นปีที่ 2 โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ จำนวน 99 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามวัดความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษกับแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนจำอากาศ อยู่ในระดับอ่อนมากในทุกสถานการณ์ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนจำอากาศ อยู่ในระดับปานกลาง และความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ

งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยต่างประเทศ ผู้วิจัยขอนำเสนองานวิจัยที่เกี่ยวกับบทบาทของครู ผู้ปกครอง และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ และสรุปงานวิจัยออกเป็นหัวข้อ ดังนี้

1. งานวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้
2. งานวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของครูที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน
3. งานวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้
4. งานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ
5. งานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้

เคล อีริน แครลีน (Kell, Erin Kathleen, 1997: 672-A) ทำการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนตามการรับรู้ของครูและผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษาเป็นครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 400 คน และผู้ปกครอง จำนวน 475 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสำรวจข้อมูลภายใน จำนวน 20 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างระหว่างการรับรู้ของผู้ปกครองและครูในด้านความรับผิดชอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สเตเลียส เอ็น จีออริจิโอ (Stelios N. Georgiou, 1999: 409) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ้างสาเหตุของผู้ปกครอง บทบาทของผู้ปกครองและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษาเป็นผู้ปกครองของนักเรียนระดับ 6 จำนวน 473 คน จากโรงเรียนประถมศึกษาในไซปรัส (Cyprus) 22 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างประชากรจำแนกออกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม (SES) ด้านระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของผู้ปกครองเป็นระดับ SES ต่ำ 135 ครอบครัว (28.5 %) ระดับ SES สูง 87 ครอบครัว (18.4 %) และระดับ SES ปานกลาง 251 ครอบครัว (53.1 %) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ 2 ชุด คือ PIS และ PAS ตามลำดับ และแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทั้ง 3 คือ การอ้าง

สาเหตุของผู้ปกครอง บทบาทของผู้ปกครอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แต่ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างการอ้างสาเหตุของผู้ปกครองกับบทบาทของผู้ปกครองโดยที่การอ้างสาเหตุของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ขณะเดียวกันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางตรงกับบทบาทของผู้ปกครองด้านการพัฒนาความสนใจ แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับบทบาทของผู้ปกครองด้านการควบคุม

งานวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของครูที่มีต่อการเรียนของนักเรียน

บรูคส์ เอมีลี มารี เบียร์ด (Brooks, Emily Marie Beard, 1990: 2449-A) ได้นำเสนอแนวคิดที่ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนมาทำการวิจัยโดยตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ 2 ข้อ ดังนี้ วัตถุประสงค์ข้อแรก จะเป็นการวิเคราะห์การส่งผ่านโดยตรงของพฤติกรรมด้านการเรียน และพฤติกรรมด้านสังคมที่มีส่วนส่งเสริมการผันแปรของผลสัมฤทธิ์ โดยการจำแนกและการตรวจสอบรูปแบบของพฤติกรรมของบิดามารดาและพฤติกรรมของครู วัตถุประสงค์ข้อหนึ่งจะเป็นการศึกษาว่าการเรียนการสอนหรือการส่งเสริมทางสังคม หรือการเชื่อมโยงขององค์ประกอบต่าง ๆ ของพฤติกรรมด้านใดบ้างที่จะส่งเสริมความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียน งานวิจัยครั้งนี้จึงได้จัดเตรียมข้อมูลที่สัมพันธ์กัน เพื่อออกแบบโปรแกรมต่าง ๆ ที่จะช่วยพัฒนางานอาชีพสำหรับครูสำหรับการสร้างหลักสูตรใหม่ สำหรับการจัดการเกี่ยวกับการศึกษาของบิดามารดา และโครงการต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับบิดามารดา และสำหรับการจัดตั้งการดำเนินงานด้านความร่วมมือระหว่างบ้านกับโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับแปดของโรงเรียนมัธยมศึกษาในลอสแอนเจลีส ผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มนี้ และครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ แบ่งเป็นผู้ปกครองและนักเรียน 146 คน ครู 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดประเมินค่า 2 ชุด ข้อค้นพบจากการวิจัยเป็นการยืนยันสมมติฐานที่ว่า อิทธิพลของบิดามารดาและอิทธิพลของครูทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน แต่ไม่มีข้อมูลที่สนับสนุนสมมติฐานที่ว่า บิดามารดาและครูมีความต้องการรูปแบบของพฤติกรรมในการส่งเสริมนักเรียนแบบเดียวกัน และไม่มีข้อชี้แนะว่ารายได้จะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์มากกว่าอิทธิพลของผู้ปกครอง สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนจะเกี่ยวข้องกับความคิดรวบยอด 2 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน และจะเกิดจากการได้รับอิทธิพลจากตัวแปรหลายตัว และจาก รูป

แบบของพฤติกรรมทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน กับด้านสังคม โดยด้านสังคมมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์มากกว่า

จากผลการวิจัยข้างต้นพบว่า ครูมีส่วนเกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยตรงทางด้านพฤติกรรมการสอนของครู และครูได้รับประโยชน์จากงานวิจัยที่มีข้อมูลในการออกแบบโปรแกรมที่จะช่วยพัฒนางานอาชีพของครู และเป็นแนวทางในการสร้างหลักสูตรใหม่

รูมายาห์ นัดวา (Rumayah, Nadwa, 1998: 4165-A) ได้ศึกษาการรับรู้ของครูเกี่ยวกับนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และการเลือกกลวิธีการสอนสำหรับนักเรียนชาติอาหรับ ตัวอย่างประชากรที่ศึกษาเป็นครูจากโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ที่มีนักเรียนชาติอาหรับเรียนอยู่จำนวนมาก เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสำรวจ ผลการศึกษา พบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่ได้คิดว่าภาษาเดิม หรือวัฒนธรรมของนักเรียนจะเป็นอุปสรรคหรือข้อจำกัดต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน ครูส่วนใหญ่จะมีระดับความคาดหวังต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนไว้สูง และได้ใช้กลวิธีการสอนต่าง ๆ มาช่วยสอนเพื่อให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน ครูส่วนใหญ่จะแสดงออกถึงการรับรู้และทัศนคติด้านบวกต่อนักเรียน

งานวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียน

เทลเลอร์ อีริคา ดิโอนเน (Taylor, Erika Dionne, 1999: 1453-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมของเพื่อนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวัยรุ่น แอฟริกัน-อเมริกัน โดยการแบ่งลักษณะการส่งเสริมเป็นการส่งเสริมเพื่อนด้านความแตกต่างทางเชื้อชาติ ด้านความแตกต่างทางเพศ และความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมเพื่อน การอยู่ในโรงเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของวัยรุ่นแอฟริกัน-อเมริกัน กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษาเป็นวัยรุ่นแอฟริกัน-อเมริกัน จำนวน 562 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. มีความแตกต่างด้านเชื้อชาติในความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมเพื่อนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวัยรุ่นยุโรป-อเมริกัน มีความสัมพันธ์กับการส่งเสริมเพื่อนมากกว่า เนื่องจากวัยรุ่นยุโรป-อเมริกันมักจะให้ความช่วยเหลือเพื่อนบ่อยมากกว่า
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมเพื่อนกับตัวแปรอื่น ๆ จะมีผลต่อวัยรุ่นแอฟริกัน-อเมริกันที่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง
3. มีความสัมพันธ์ด้านบวกระหว่างความรู้ความเข้าใจด้านสังคม การส่งเสริมเพื่อน การอยู่ในโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และคะแนนเฉลี่ยระหว่างวัยรุ่นแอฟริกัน-อเมริกัน

งานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ลี ยุง จา (Lee Yung Ja, 1980: 756-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนผู้ปกครอง แรงจูงใจและความพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน 3 จังหวัดของประเทศเกาหลี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม แบบวัดแรงจูงใจ ผลการวิจัยพบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและผู้ปกครองมีผลต่อแรงจูงใจและความพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ และสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับความพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ

เอ็ด อับดุลลาห์ เอส อัล-เชมแมรี (Eid Abdullah S. Al-Shammary, 1985: 90-A) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนมัธยมศึกษา ระดับ 7-11 ในประเทศซาอุดีอาระเบีย จำนวน 600 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดแรงจูงใจและคะแนนเฉลี่ยปลายภาคเรียนของนักเรียน ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ระดับชั้นมีผลกระทบต่อแรงจูงใจของนักเรียน โดยที่นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงสุดตอนเริ่มเรียนในระดับ 7 ลดลงในระดับ 8 จากนั้นแรงจูงใจเพิ่มสูงขึ้นในระดับ 9 และเพิ่มไปจนถึงระดับ 10 และลดลงอีกครั้งในระดับ 11 และไม่เปลี่ยนแปลงตลอดระยะเวลาที่เรียนในระดับ 12

เฮกยุง ซุง และ อมาโด เอ็ม พาติลลา (Hyekyung Sung and Amado M. Padilla, 1998: 205-207) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา กับทัศนคติและบทบาทของผู้ปกครอง ในการรับรู้ต่อการเรียนภาษาเหล่านั้นของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษาเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา จำนวน 591 คน ที่ลงทะเบียนเรียนภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน และภาษาเกาหลีในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในรัฐแคลิฟอร์เนียจากตัวอย่างประชากรทั้งหมด แบ่งออกเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 451 คน ที่มาจากโรงเรียนมัธยมศึกษา 6 แห่ง และนักเรียนระดับประถมศึกษา 140 คน มาจากโรงเรียนประถมศึกษา 2 แห่ง นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษายังเป็นผู้ปกครอง จำนวน 847 คน ที่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนภาษาเอเชีย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามสำหรับนักเรียนและสำหรับผู้ปกครอง แบบสอบถามของนักเรียน แบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ประกอบด้วย ข้อคำถาม 8 ข้อ เกี่ยวกับแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ และแรงจูงใจเชิงบูรณาการ ตอนที่ 2 ประกอบด้วย ข้อคำถาม

จำนวน 14 ข้อ เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อภาษาเหล่านั้น ตอนที่ 3 ประกอบด้วย ข้อคำถาม 9 ข้อ เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการเรียนภาษาเหล่านั้น สำหรับแบบสอบถามของผู้ปกครองจะแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ประกอบด้วยข้อคำถาม 9 ข้อ เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อภาษาเหล่านั้น ตอนที่ 2 ประกอบด้วยข้อคำถาม 9 ข้อ เกี่ยวกับระดับของบทบาทที่มีต่อการเรียนภาษาของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับประถมศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาเอเชียมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษา
2. ตัวแปรทางด้านลักษณะชนชาติจะเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในการส่งผลต่อการเรียนภาษาเอเชีย (เฉพาะในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่เรียนภาษาจีนกับภาษาเกาหลีเท่านั้น)
3. นักเรียนหญิงจะมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาเอเชียสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ
4. ผู้ปกครองของนักเรียนระดับประถมศึกษาจะมีทัศนคติทางด้านบวกและมีบทบาทต่อการเรียนภาษาเอเชียของนักเรียนมากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนระดับมัธยม

เบตตี เจมส์ โจเซฟ (Beatty James Joseph, 1999: 1070-A) ได้ศึกษาถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เซนต์ หลุยส์ จำนวน 205 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสำรวจ ผลการวิจัยพบว่า บิดามารดา ครู เพื่อนและสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนสูง ซึ่งจะส่งผลทางอ้อมไปยังสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน

งานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศ

รูธ แมรี บิวส์เชอร์ (Ruth Marie Buescher, 1967: 1858-A-1859-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางครอบครัว เพื่อน ความมีอิสระเสรีภาพ ความสำนึกตน ประเพณี วัฒนธรรม และแรงจูงใจ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนมัธยมศึกษา ระดับ 6 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสำรวจ และระดับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า สภาพทางครอบครัว แรงจูงใจและความมีอิสระเสรีภาพ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ที่เหลือรวมทั้งตัวแปรด้านเพื่อนพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

แอนนิตา เอ็น เฟลแลนด์ (Anita N. Felland, 1981: 3037-A) ได้ศึกษาเพื่อหาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรียงความภาษาอังกฤษของ

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีคะแนนสูงและต่ำกว่าระดับเฉลี่ย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียนอเมริกันเชื้อสายแม็กซิกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนสูงมีจำนวน 256 คน นักเรียนที่มีคะแนนต่ำมีจำนวน 200 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนสูงจะได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครอง ผู้ปกครองมีการศึกษา และผู้ปกครองเห็นความสำคัญของภาษาต่างประเทศ

ไอรีน เมลฮอท เบอ์นาร์ดี (Irene Mailhot Bernard, 1982: 156-A) ได้ศึกษาเพื่อหาองค์ประกอบทางสังคมที่มีผลต่อการพูดภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษา ประเทศฝรั่งเศส เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางบ้าน อาชีพของผู้ปกครอง จำนวนปีที่ศึกษา และการฝึกฝนจากผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับเสียงศัพท์ และไวยากรณ์สูง

คาเรน โวลซ์ เวอร์เคลอร์ (Karen Wolz Verkler, 1995: 3123) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาสเปนระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 107 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 57 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสเปน 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบวัดความสามารถทางภาษา 4 ทักษะ ก่อนการเรียน (Pretest) และหลังจากจบภาคการศึกษา นักเรียนทำแบบสอบวัดความสามารถทางภาษา (Postest) และแบบวัดทัศนคติในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทั้ง 4 ทักษะสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นยังมีทัศนคติในการเรียนภาษาที่ดีกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โซเนีย บาสเคอร์ (Sonia Bascur, 1995: 2217) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษา เพศ รูปแบบการเรียนภาษา การเลือกอาชีพ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาสเปน กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษาเป็นนักศึกษาชาวอเมริกันที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 53 คน ที่ได้รับการสอนภาษาสเปนในลักษณะเดียวกันตลอดระยะเวลา 5 เดือน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสำรวจกลวิธีการเรียนภาษา แบบสำรวจรูปแบบการเรียนภาษา และแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทักษะพูด ผลการวิจัยพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษา เพศ รูปแบบการเรียนภาษา การเลือกอาชีพ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนแบบรวม (Global)

ริคาร์โด โทมัส การ์เซีย (Ricardo Thomas Garcia, 1997: 4295) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ทักษะคิด ความถนัด ลักษณะของชนชาติ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาชาวอเมริกันเชื้อสายยุโรป จำนวน 87 คน และชาวอเมริกันเชื้อสายลาติน-อเมริกา จำนวน 48 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาสเปนในภาคเรียนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดแรงจูงใจ แบบทดสอบความถนัดทางภาษา และแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาสเปน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจ ความถนัดในการเรียน และทักษะคิดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาสเปนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ตัวแปรด้านแรงจูงใจ ความถนัด และลักษณะของชนชาติสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาสเปนได้มากกว่า 50% นอกจากนี้เมื่อสร้างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ ยังพบว่า ความถนัดในการเรียนภาษาเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ตัวแปรด้านลักษณะชนชาติสามารถทำนายได้เพียงเล็กน้อย

ชุน ปีเตอร์ เอช เอส (Chun Peter H. S., 1997: 2814-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบลักษณะทางครอบครัวของนักเรียนอเมริกันเชื้อสายจีนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนอเมริกันเชื้อสายจีนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรด้านประวัติทางครอบครัว ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สูงอายุในครอบครัว และมารดามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ส่วนตัวแปรด้านคุณภาพและปริมาณของเวลาที่ผู้ปกครองจัดให้นักเรียนไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

แคธริน อาร์ เวนท์เซล (Kathryn R. Wentzel, 1998: 202-209) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการเรียนของบิดามารดา ครูและเพื่อน แรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 167 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามถึงการรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมด้านการเรียนและด้านสังคมของผู้ปกครอง ครูและเพื่อน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ แบบวัดแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกของนักเรียน และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมปลายภาคของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนสัมพันธ์กับแรงจูงใจ และแรงจูงใจสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยมีการส่งเสริมจากเพื่อนเป็นตัวทำนายทางบวกของแรงจูงใจภายนอก การส่งเสริมจากครูเป็นตัวทำนายทางบวกของแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอก และการส่งเสริมจากผู้ปกครองเป็นตัวทำนายทางบวกของแรงจูงใจภายใน การส่งเสริมที่ได้รับจากผู้ปกครองและเพื่อนสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายในทางอ้อม ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การสุ่มตัวอย่างประชากร
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาหนังสือ เอกสาร วารสาร บทความ งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งในและต่างประเทศ
2. ศึกษาหนังสือ บทความ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
3. ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2539 แบบเรียน และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มประชากร เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหาสำหรับสร้างแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

4. ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ จากหนังสือ บทความ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

การสุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้ดำเนินการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) โดยใช้ตารางของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1970: 1088) ที่กำหนดว่าขนาดของประชากร 50,000 คนขึ้นไป ต้องใช้ตัวอย่างประชากรอย่างต่ำ 397 คน โดยยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้เท่ากับ .05 จึงสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังนี้

1. รวบรวมรายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จาก 8 กลุ่มโรงเรียน พบว่า มีจำนวน 117 โรงเรียน ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างประชากรโรงเรียนมากกลุ่มละ 1 โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนโรงเรียนทั้งหมด 8 โรงเรียน

2. สุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 8 โรงเรียน มาโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้ตัวอย่างประชากรที่ทำการศึกษาคครั้งนี้เป็นจำนวนทั้งสิ้น 398 คน โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 จำนวนตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด
กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

กลุ่มโรงเรียนที่	รายชื่อโรงเรียนที่สุ่มได้	จำนวนนักเรียน
1	โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ	42
2	โรงเรียนพุทธจักรวิทยา	48
3	โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	50
4	โรงเรียนกุนนทีรุชาราม	48
5	โรงเรียนเศรษฐบุตรบ้ำเพ็ญ	50
6	โรงเรียนวิมุตยารามพิทยากร	50
7	โรงเรียนวัดอินทาราม	55
8	โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม	55
	รวม	398

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ และแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากหนังสือ บทความ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

1.2 สร้างแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่สอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครอง ครู

และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแก่นักเรียน จำนวน 75 ข้อ โดยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 : ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 : แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยดัดแปลงจากแบบวัดการปฏิบัติตนของผู้ปกครองในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนของ อเดล เอสเคิลส์ ก็อดฟรายด์ (Adale Eskeles Gottfried, 1986 b. cited in Adele Eskeles Gottfried, James S. Fleming, and Allen W. Gottfried, 1994: 107) และแบบสอบถามผู้ปกครองเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ของ เจมส์ แคมพ์เบล ชาร์ลีน คอนนอลลี และฟรานซีน แมนเดิล (James Campbell, Charlene Connolly, & Francine Mandel, 1986. cited in Stelios N. Georgiou, 1997; 207) ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่ถามถึงระดับปฏิบัติของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแก่นักเรียน จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 : แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดัดแปลงจากแบบวัด Pupils' Feelings about School and Schoolwork ของ โนเอล เอนทวิซเติล เบลา โคเซกิ และฮิลารี เทต (Noel Entwistle, Bela Kozeki and Hilary Tait, 1989: 328, 346) และแบบสอบถามหน้าที่หรือพฤติกรรมที่คาดหวังจากครูของนักเรียนมัธยมศึกษาของ แอล เอ็ม โอมาโทนิ (L. M. Omatoni, 1992. cited in Richard P. Manatt and Peter P. Price, 1994: 249-250) ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่ถามถึงระดับการปฏิบัติของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแก่นักเรียน จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 4 : แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยดัดแปลงจากแบบสอบถาม Friendship Quality Questionnaire (FQQ) ของ เจฟเฟอรี จี. ปาร์คเกอร์ และสตีเวน อาร์ แอชเชอร์ (Jeffrey G. Parker and Steven R. Asher, 1993: 615) และแบบสังเกตพฤติกรรม Positive Discipline and Cooperative Activities ของ แดเนียล โซโลมอน และคณะ (Daniel Solomon, et al., 1998: 547-551) ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่ถามถึงระดับการปฏิบัติของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแก่นักเรียน จำนวน 25 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) กำหนดการให้คะแนนในแต่ละข้อคำถาม ไว้ดังนี้

มีความเห็นว่าเป็นปฏิบัติสม่ำเสมอ

มีค่า 5 คะแนน

มีความเห็นว่าปฏิบัติค่อนข้างบ่อย	มีค่า 4 คะแนน
มีความเห็นว่าปฏิบัติเป็นบางครั้ง	มีค่า 3 คะแนน
มีความเห็นว่าไม่ค่อยได้ปฏิบัติ	มีค่า 2 คะแนน
มีความเห็นว่าไม่เคยหรือเกือบจะไม่เคยปฏิบัติ	มีค่า 1 คะแนน

1.3 นำแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความถูกต้องของภาษาและความเหมาะสมของข้อความในแต่ละด้าน จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.4 นำแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงและความถูกต้องของภาษา สรุปความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ดังนี้

- 1) จำนวนข้อคำถามมีความเหมาะสม
- 2) ไม่ควรใช้คำว่าผู้ปกครอง ครู เพื่อน นำหน้าข้อคำถามทุกข้อ
- 3) ข้อคำถามบางข้อกว้างเกินไป ไม่บ่งว่าเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ
- 4) ใช้คำที่ชี้เฉพาะเกินไป เช่น ก่อนสอบ ที่บ้าน เท่านั้น
- 5) ใช้คำซ้ำกับมาตราส่วนประเมินค่า เช่น อย่างสม่ำเสมอ
- 6) กิจกรรมในข้อคำถามไม่ทันสมัย

ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

- 1) ตัดคำว่า ผู้ปกครอง ครู เพื่อน ที่ใช้นำข้อคำถามทุกข้อออก
- 2) เดิมคำว่า ภาษาอังกฤษลงในข้อความข้อ 7, 8, 9, 18 ของแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
- 3) ตัดคำที่ชี้เฉพาะในแต่ละข้อออก ได้แก่ ตัดคำว่า ก่อนสอบ ที่บ้าน ออก จากคำถามข้อ 4, 22 ของแบบสอบถามบทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตัดคำว่า 'เท่านั้น' ออกจากคำถามข้อ 21 ของแบบสอบถามบทบาทครู ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
- 4) ตัดคำว่า อย่างสม่ำเสมอ ออกจากคำถามข้อ 7 ของแบบสอบถามบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
- 5) ปรับเปลี่ยนข้อคำถามข้อ 13 ของแบบสอบถามบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จาก สอนให้ข้าพเจ้าใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ เป็นสอนให้ข้าพเจ้าเล่น internet

1.5 นำแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชวินิตทาจาร์ย (สามเสนวิทยาลัย 2) จำนวน 80 คน

1.6 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบโดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามบทบาทรวมของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.89 โดยมีค่าความเที่ยงของแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.75 0.84 และ 0.89 ตามลำดับ

2. การสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จากหนังสือ บทความ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

2.2 สร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้ดัดแปลงตามแนวคิดของ โรเบิร์ต ซี การ์ดเนอร์ (Robert C. Gardner, 1985: 151-162) และจากแบบสอบถามเหตุผลในการเลือกเรียนภาษาที่ 2 ของริชาร์ด คลีเมนต์ และบาสเตียน ครูอิดเดนอร์ (Richard Clement and Bastian Kruidenier, 1983: 290-291) ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่ถามเหตุผลที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 50 ข้อ โดยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 : ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 : แบบวัดแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 : แบบวัดแรงจูงใจเชิงบูรณาการ จำนวน 25 ข้อ

ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) กำหนดการให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามไว้ดังนี้

ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด	มีค่า 5 คะแนน
ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมาก	มีค่า 4 คะแนน
ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนปานกลาง	มีค่า 3 คะแนน
ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนน้อย	มีค่า 2 คะแนน
ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด	มีค่า 1 คะแนน

2.3 นำแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์พิจารณาความถูกต้องของภาษาและความเหมาะสมของข้อความในแต่ละด้าน จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.4 นำแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรง และความถูกต้องของภาษา สรุปลักษณะของผู้ทรงคุณวุฒิได้ดังนี้

- 1) จำนวนข้อคำถามมีความเหมาะสม
- 2) ไม่ควรใช้คำว่า เป็นเครื่องมือช่วย นำหน้าคำถามทุกข้อ
- 3) ใช้ข้อความไม่เหมาะสม เช่น ศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพ
- 4) ข้อคำถามไม่น่าจะตรงกับความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

เช่น การอ่านวรรณคดีจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ

- 5) ข้อคำถามบางข้อ ไม่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1) เติมคำว่า เป็นเครื่องมือช่วยไว้ในประโยคนำ ได้แก่ นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเพราะเป็นเครื่องมือช่วย และตัดคำว่า เป็นเครื่องมือช่วยที่อยู่หน้าคำถามทุกข้อของแบบวัดแรงจูงใจเชิงเครื่องมือออก

2) เปลี่ยนข้อความข้อ 3 และข้อ 18 ของแบบวัดแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ ดังนี้ ข้อ 13 เปลี่ยนจาก ให้ศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษา เป็น ให้ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาครบตามหลักสูตร ข้อ 18 เปลี่ยนจาก ในการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็น ในการเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

3) เปลี่ยนข้อความข้อ 19 ของแบบวัดแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ จาก ในการอ่านวรรณคดีจากต้นฉบับภาษาอังกฤษได้ เป็น ในการใช้ internet ได้

4) เปลี่ยนข้อคำถามข้อ 7 และข้อ 10 ของแบบวัดแรงจูงใจเชิงบูรณาการ ดังนี้ ข้อ 7 เปลี่ยนจากรู้สึกภูมิใจที่ได้พูดภาษาอังกฤษ เป็น รู้สึกภูมิใจที่พูดภาษาอังกฤษได้ ข้อ 10 เปลี่ยนจาก คิดว่าภาษาอังกฤษง่ายกว่าภาษาอื่นที่เคยเรียนมาเป็น ชอบครูสอนภาษาอังกฤษ

2.5 นำแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชันนทาจารย์ (สามเสนวิทยาลัย 2)

2.6 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบโดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.94

3. การสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู ประมวลการสอน และหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 รวมทั้งทฤษฎีและหลักการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.3 สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาและหน้าที่ทางภาษา โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.4 สร้างข้อสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อทดสอบจะวัดทักษะทางภาษาอังกฤษ 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งมีลักษณะ ดังนี้

1) แบบสอบทักษะการฟัง เป็นข้อสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วย การฟังข้อความประเภทต่าง ๆ จากแถบบันทึกเสียง ดังนี้ ฟังข้อความสั้น ๆ แล้วตอบคำถาม โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากตัวเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 7 ข้อ ฟังบทสนทนาสั้น ๆ 2 บท แล้วตอบคำถาม โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากตัวเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 6 ข้อ ฟังการปฏิบัติตามขั้นตอน โดยการจับคู่รูปภาพที่มีความสัมพันธ์ตรงกับการปฏิบัติตามขั้นตอนที่ได้ยิน แล้วเขียนคำตอบโดยดูจากตัวอักษรใต้ภาพ สำหรับขั้นตอนแต่ละขั้นตอน จำนวน 7 ข้อ รวมข้อสอบทั้งหมด 20 ข้อ ถ้าตอบได้ถูกต้องจะได้ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน

2) แบบสอบทักษะการพูด เป็นข้อสอบแบบสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ต่าง ๆ จำนวน 6 สถานการณ์ 6 คะแนน ข้อสอบแบบถามและตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จำนวน 4 คำถาม 4 คะแนน และข้อสอบแบบถามและตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพ 1 ภาพ จำนวน 5 คำถาม 10 คะแนน รวม 20 คะแนน

3) แบบสอบทักษะการอ่าน เป็นข้อสอบแบบปรนัย แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย การอ่านข้อความสั้น ๆ 3 ข้อความ แล้วตอบคำถาม จำนวน 7 ข้อ การอ่านบทสนทนาสั้น ๆ 2 บท แล้วตอบคำถาม จำนวน 5 ข้อ การอ่านเรื่องสั้น 3 เรื่อง แล้วตอบคำถาม จำนวน 8 ข้อ ถ้าตอบได้ถูกต้องจะได้ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน

4) แบบสอบทักษะการเขียน เป็นข้อสอบแบบเขียนประโยคตามตัวอย่าง โดยใช้คำที่กำหนดให้ จำนวน 4 ข้อ ถ้าเขียนประโยคได้ถูกต้องจะได้ข้อละ 1 คะแนน ถ้าสะกดผิดหรือผิดไวยากรณ์ แต่สื่อความหมายได้ ให้ข้อละ 0.5 คะแนน ข้อสอบแบบเขียนเติมข้อมูลลงในแบบฟอร์ม 1 แบบฟอร์ม จำนวน 6 แห่ง ถ้าเขียนเติมได้ถูกต้องจะได้แห่งละ 1 คะแนน ถ้าสะกดผิดหรือผิดไวยากรณ์ แต่สื่อความหมายได้ ให้ข้อละ 0.5 คะแนน ข้อสอบแบบเขียนบรรยายภาพ 1 ภาพ กำหนดให้เขียน 5 ประโยค 10 คะแนน รวม 20 คะแนน

แบบสอบทั้งฉบับประกอบด้วยข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน แบบอัตนัย จำนวน 26 ข้อ 40 คะแนน รวมข้อสอบทั้งหมด 66 ข้อ 80 คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบสอบข้อเขียน จำนวน 51 ข้อ 60 นาที แบบสอบสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ถามและตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว และถามตอบเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพ จำนวน 15 ข้อ คนละ 5 นาที

4. เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบทักษะการพูดและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

4.1 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ในการตรวจให้คะแนนแบบสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบสอบอัตนัย ผู้วิจัยได้ทำการตรวจกับผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 15 ปี โดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนน ดังนี้

การให้คะแนนการพูด ซึ่งเป็นการพูดสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ต่าง ๆ การถามและตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน การถามและตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพ ผู้วิจัยได้ปรับจากเกณฑ์การให้คะแนนของ Israeli Exam (Israeli Exam อ้างถึงใน Penny Ur, 1996: 135) ซึ่งพิจารณาถึงองค์ประกอบสำคัญ 2 ประการ คือ ความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) และความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การให้คะแนนการพูดสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ต่าง ๆ และการถามและตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน รวมข้อสอบ 2 ตอน จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็มข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน ใช้เกณฑ์การให้คะแนนที่ปรับมาจากเกณฑ์ของ Israeli Exam ดังนี้ ให้คะแนนด้านความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ได้แก่ การใช้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้อง เหมาะสม ข้อละ 0.5 คะแนน และให้คะแนนความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) ได้แก่ ความสามารถพูดสื่อสารความคิดได้ พูดเข้าใจได้ง่ายและเกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร ข้อละ 0.5 คะแนน

2) การให้คะแนนถามและตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพ แบ่งเป็นข้อคำถาม 5 ข้อ คะแนนเต็มข้อละ 2 คะแนน รวม 10 คะแนน ใช้เกณฑ์การให้คะแนนที่ปรับมาจากเกณฑ์ของ Israeli Exam ดังนี้

ก. ความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

0.5 คะแนน ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องบ้าง แต่อยู่ในวงจำกัด มีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐาน

1 คะแนน ใช้คำศัพท์ในระดับกว้างได้ถูกต้อง เหมาะสม แต่ยังคงใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ้างในบางโอกาส

ข. ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

0.5 คะแนน หยุดพูดบ่อยครั้ง พูดสั้น ๆ และบางครั้งยากต่อการเข้าใจ

1 คะแนน สามารถพูดสื่อสารความคิดได้ แต่ยังคงพูดสั้น ๆ หยุดเว้นช่วงการพูดเป็นบางครั้ง

4.2 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ในการตรวจให้คะแนนแบบสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบสอบอัตนัย ผู้วิจัยได้ทำการตรวจกับผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี โดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนน ดังนี้

การให้คะแนนการเขียน ซึ่งเป็นการเขียนประโยคตามแนวที่กำหนดให้ได้ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การกรอกข้อมูลในแบบฟอร์มที่กำหนดให้ และการเขียนบรรยายภาพ 1 ภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การให้คะแนนการเขียนประโยคตามแนวที่กำหนดให้ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ รวม 4 ประโยค คะแนนเต็มประโยคละ 1 คะแนน รวม 4 คะแนน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้คะแนนที่ปรับมาจากเกณฑ์การตรวจให้คะแนนงานเขียนแบบอัตนัยของ เจ. บี ฮีตัน (J.B. Heaton, 1990: 109-110) แต่ละข้อให้คะแนน ด้านความถูกต้องทางโครงสร้างไวยากรณ์ ประโยคละ 0.5 คะแนน และการสื่อความหมายได้ ประโยคละ 0.5 คะแนน

2) การให้คะแนนการกรอกข้อมูลในแบบฟอร์มที่กำหนดให้รวม 6 แห่ง คะแนนเต็มแห่งละ 1 คะแนน รวม 6 คะแนน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้คะแนนที่ปรับมาจากเกณฑ์

การตรวจให้คะแนนงานเขียนแบบอัตนัยของ เจ. บี ฮีตัน (J.B. Heaton, 1990: 109-110) แต่ละข้อให้คะแนนด้านความถูกต้องในการใช้คำศัพท์ แห่งละ 0.5 คะแนน และการสื่อความหมายได้ ประโยคละ 0.5 คะแนน

3) การให้คะแนนการเขียนบรรยายภาพ 1 ภาพ ให้เขียนรวม 5 ประโยค คะแนนเต็ม 10 คะแนน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่ปรับมาจากเกณฑ์การตรวจให้คะแนนงานเขียนที่มีลักษณะเป็นอัตนัยของ เดวิด ครอส (David Cross, 1991: 204-205) ซึ่งพิจารณาถึงองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่

คำศัพท์และตัวสะกด	2	คะแนน
โครงสร้างประโยค	2	คะแนน
ความราบรื่นของข้อความ	2	คะแนน
การสื่อความหมาย	4	คะแนน
รวม	10	คะแนน

รายละเอียดของเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนบรรยายภาพ

ด้านคำศัพท์และตัวสะกด มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 0 คะแนน เขียนไม่รู้เรื่อง เขียนน้อยมากจนไม่สามารถประเมินได้
- 1 คะแนน ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด มีการสะกดคำผิดพลาดบ้าง
- 2 คะแนน ใช้คำศัพท์และตัวสะกดได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นส่วนมาก

ด้านโครงสร้างประโยค มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 0 คะแนน เขียนไม่รู้เรื่อง เขียนน้อยมากจนไม่สามารถประเมินได้
- 1 คะแนน มีข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างหลายแห่ง
- 2 คะแนน ใช้รูปประโยคได้ถูกต้องส่วนใหญ่

ด้านความราบรื่นของข้อความ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 0 คะแนน เขียนไม่รู้เรื่อง เขียนน้อยมากจนไม่สามารถประเมินได้
- 1 คะแนน ความคิดไม่ต่อเนื่อง ประมวลความคิดไม่ดี
- 2 คะแนน เขียนเรียบเรียงข้อความได้ราบรื่น เรียบเรียงความคิดได้ต่อเนื่อง

ด้านการสื่อความหมาย มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 0 คะแนน เขียนไม่ได้ใจความ ไม่ตรงเรื่อง เขียนน้อยมากจนไม่สามารถประเมินได้
- 1 คะแนน เขียนได้ใจความน้อย มีข้อจำกัดด้านเนื้อหาจนไม่สามารถขยายความได้

- 2 คะแนน เนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน มีการขยายความน้อย
- 3 คะแนน เนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน มีการขยายความได้พอควร
- 4 คะแนน เนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียนทั้งหมด มีการขยายความอย่างต่อเนื่อง และสมเหตุสมผล

5. การหาความตรงของแบบสอบ (Validity)

5.1 นำแบบสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อความ และความถูกต้องของภาษา แล้วนำมาแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5.2 นำแบบสอบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก) เป็นผู้ตรวจความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อความ และความถูกต้องของภาษา ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ทักชะฟัง ข้อความบางข้อความมีวันที่ ชื่อเมือง มากเกินไป และคำถามถามเน้นรายละเอียดมากเกินไป

2) ทักชะพูด ข้อคำถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ไม่เรียงลำดับ ความยาก-ง่าย ข้อคำถามที่ถามเกี่ยวกับภาพ บางข้อไม่สัมพันธ์กับภาพ และไม่ควรขึ้นต้นคำถามด้วย Do you think_____?

3) ทักชะอ่าน คำศัพท์ในข้อคำถามและตัวเลือกคำตอบบางข้อยากเกินไป สำหรับนักเรียนระดับมัธยมต้น คำถามและตัวเลือกคำตอบบางข้อคลุมเครือ ไม่ชัดเจน ตัวเลือกคำตอบบางข้อง่ายเกินไป

4) ทักชะเขียน แก้ไขคำศัพท์ที่อยู่ในคำสั่ง

ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1) ทักชะฟัง ปรับเปลี่ยนข้อความให้สั้นขึ้น และตัดวันที่ออก ปรับเปลี่ยนข้อคำถาม และตัวเลือกคำตอบใหม่

2) ทักชะพูด จัดเรียงลำดับข้อคำถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ใหม่ โดยเรียงจากง่ายไปยาก ปรับข้อคำถามใหม่ ให้สัมพันธ์กับภาพ ข้อคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Do you think? เปลี่ยนเป็น Why?

3) ทักชะอ่าน ปรับเปลี่ยนคำศัพท์ที่ใช้คำถามและตัวเลือกคำตอบบางข้อให้ง่ายขึ้น เปลี่ยนคำถามและตัวเลือกคำตอบในบางข้อให้ชัดเจนขึ้น เปลี่ยนตัวเลือกคำตอบบางข้อให้ยากขึ้น

4) ทักชะเขียน เปลี่ยนแก้ไขคำศัพท์จาก block letter เป็น capital letter

5.3 นำแบบสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความถูกต้อง
อีกครั้ง

6. การหาความเที่ยงของแบบสอบ (Reliability)

6.1 นำแบบสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชวินิตนันทาจารย์ (สามเสนวิทยาลัย 2) ม. 3/3 และ ม. 3/4 จำนวน 80 คน แล้วนำคะแนนของข้อสอบแบบปรนัยที่วัดทักษะการฟัง กับทักษะการอ่าน มาวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบโดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (K-R 20) ส่วนคะแนนของข้อสอบแบบอัตนัยที่วัดทักษะการพูดกับทักษะการเขียน นำมาวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบโดยใช้สูตร อัลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของข้อสอบแบบปรนัยที่วัดทักษะการฟังได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.75 ค่าความเที่ยงของข้อสอบแบบปรนัยที่วัดทักษะการอ่านเท่ากับ 0.66 ค่าความเที่ยงของข้อสอบแบบอัตนัยที่วัดทักษะการพูดเท่ากับ 0.81 และค่าความเที่ยงของข้อสอบแบบอัตนัยที่วัดทักษะการเขียนเท่ากับ 0.76 จากนั้นนำแบบสอบมาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Power of Discrimination) และค่าระดับความยาก (Level of Difficulty) ของข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิคร้อยละ 27 ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ข้อสอบแบบปรนัยวัดทักษะการฟัง

ค่าระดับความยาก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	8
0.41 - 0.60	5
0.20 - 0.40	5
ต่ำกว่า 0.20	2
รวม	20

ค่าอำนาจจำแนก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	-
0.41 - 0.60	3
0.20 - 0.40	14
ต่ำกว่า 0.20	3
รวม	20

ข้อสอบแบบปรนัยวัดทักษะการอ่าน

ค่าระดับความยาก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	2
0.61 - 0.80	7
0.41 - 0.60	5
0.20 - 0.40	6
ต่ำกว่า 0.20	-
รวม	20

ค่าอำนาจจำแนก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	-
0.41 - 0.60	3
0.20 - 0.40	14
ต่ำกว่า 0.20	3
รวม	20

ข้อสอบแบบอัตนัยวัดทักษะการพูด

ค่าระดับความยาก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	-
0.41 - 0.60	-
0.20 - 0.40	10
ต่ำกว่า 0.20	5
รวม	15

ค่าอำนาจจำแนก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	-
0.41 - 0.60	-
0.20 - 0.40	10
ต่ำกว่า 0.20	5
รวม	15

ข้อสอบแบบอัตนัยวัดทักษะการเขียน

ค่าระดับความยาก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	-
0.41 - 0.60	-
0.20 - 0.40	11
ต่ำกว่า 0.20	-
รวม	11
ค่าอำนาจจำแนก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	-
0.41 - 0.60	1
0.20 - 0.40	10
ต่ำกว่า 0.20	-
รวม	11

ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปไว้ใช้ ปรากฏว่ามีข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าว ดังนี้ ข้อสอบปรนัยวัดทักษะฟัง 17 ข้อ ข้อสอบปรนัยวัดทักษะอ่าน 17 ข้อ ข้อสอบอัตนัยวัดทักษะพูด 10 ข้อ ข้อสอบอัตนัยวัดทักษะเขียน 11 ข้อ รวมทั้งสิ้น 55 ข้อ ส่วนที่ไม่อยู่ในเกณฑ์นั้น ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมใหม่

6.2 นำแบบสอบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชันนันทาจารย์ (สามเสนวิทยาลัย 2) ม.3/1 และ ม.3/2 จำนวน 80 คน ตรวจให้คะแนนแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก และค่าระดับความยากของแบบสอบเป็นรายข้ออีกครั้ง ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ข้อสอบแบบปรนัยวัดทักษะการฟัง

ค่าระดับความยาก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	9
0.41 - 0.60	8
0.20 - 0.40	3
ต่ำกว่า 0.20	-
รวม	20

ค่าอำนาจจำแนก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	-
0.41 - 0.60	3
0.20 - 0.40	17
ต่ำกว่า 0.20	-
รวม	20

ข้อสอบแบบปรนัยวัดทักษะการอ่าน

ค่าระดับความยาก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	12
0.41 - 0.60	4
0.20 - 0.40	4
ต่ำกว่า 0.20	-
รวม	20

ค่าอำนาจจำแนก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	1
0.41 - 0.60	3
0.20 - 0.40	16
ต่ำกว่า 0.20	-
รวม	20

ข้อสอบแบบอัตนัยวัดทักษะการพูด

ค่าระดับความยาก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	-
0.41 - 0.60	-
0.20 - 0.40	15
ต่ำกว่า 0.20	-
รวม	15

ค่าอำนาจจำแนก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	-
0.41 - 0.60	-
0.20 - 0.40	15
ต่ำกว่า 0.20	-
รวม	15

ข้อสอบแบบอัตนัยวัดทักษะการเขียน

ค่าระดับความยาก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	-
0.41 - 0.60	-
0.20 - 0.40	11
ต่ำกว่า 0.20	-
รวม	11

ค่าอำนาจจำแนก	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	-
0.61 - 0.80	-
0.41 - 0.60	-
0.20 - 0.40	11
ต่ำกว่า 0.20	-
รวม	11

ในการทดลองครั้งที่ 2 นี้ ผู้วิจัยได้แบบสอบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จำนวน 66 ข้อ แบ่งเป็นแบบสอบปรนัยวัดทักษะฟัง จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.31-0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-0.58 แบบสอบปรนัยวัดทักษะการอ่าน จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.20-0.78 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-0.70 แบบสอบอัตนัยวัดทักษะการพูด จำนวน 15 ข้อ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.20-0.39 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21-0.34 และแบบสอบอัตนัยวัดทักษะการเขียน จำนวน 11 ข้อ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.23-0.40 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-0.31 จากนั้นนำคะแนนของข้อสอบที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบ ได้ค่าความเที่ยงของข้อสอบปรนัยวัดทักษะ

การฟังเท่ากับ 0.74 ค่าความเที่ยงของข้อสอบปรนัยวัดทักษะการอ่านเท่ากับ 0.73 ค่าความเที่ยงของข้อสอบอัตนัยวัดทักษะการพูดเท่ากับ 0.86 และค่าความเที่ยงของข้อสอบอัตนัยวัดทักษะการเขียนเท่ากับ 0.74

7. การหาความสอดคล้องในการตรวจให้คะแนน

7.1 หาค่าความสอดคล้องในการตรวจให้คะแนนแบบสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยศึกษาเกณฑ์การตรวจร่วมกัน ต่อจากนั้นนำแถบบันทึกเสียงทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 10 คน มาตรวจ และขอความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก) ช่วยตรวจโดยใช้เกณฑ์ดังกล่าว จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องในการตรวจแบบสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างผู้ตรวจทั้ง 3 คน โดยใช้สูตร สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ปรากฏผลดังนี้

	ค่าสหสัมพันธ์
ระหว่างผู้วิจัย และผู้ทรงคุณวุฒิ	0.94
ระหว่างผู้ช่วยวิจัย และผู้ทรงคุณวุฒิ	0.88
ระหว่างผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย	0.95

แสดงให้เห็นว่า การตรวจให้คะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัยมีความสอดคล้องกันในระดับสูงมาก (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2535: 153)

7.2 หาค่าความสอดคล้องในการตรวจให้คะแนนแบบสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยศึกษาเกณฑ์การตรวจร่วมกัน ต่อจากนั้นนำแบบสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 10 คน มาตรวจ และขอความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก) ช่วยตรวจโดยใช้เกณฑ์ดังกล่าว จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องในการตรวจแบบสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างผู้ตรวจทั้ง 3 คน โดยใช้สูตร สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ปรากฏผลดังนี้

	ค่าสหสัมพันธ์
ระหว่างผู้วิจัย และผู้ทรงคุณวุฒิ	0.97
ระหว่างผู้ช่วยวิจัย และผู้ทรงคุณวุฒิ	0.96
ระหว่างผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย	0.94

แสดงให้เห็นว่า การตรวจให้คะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัยมีความสอดคล้องกันในระดับสูงมาก (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2535: 153)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินงาน ดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปเสนอต่ออธิบดีกรมสามัญศึกษา เพื่อให้กรมสามัญศึกษาออกหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยไปยังโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร

2. ติดต่อผู้อำนวยการและฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเพื่อขออนุญาตและนัดวัน เวลาที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม แบบวัด และแบบสอบ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่สุ่มไว้ตามวัน เวลา ที่นัดหมาย โดยนักเรียน 1 คน ทำแบบสอบทั้งหมด 3 ฉบับ และมีลำดับในการทำแบบสอบ ดังนี้

3.1 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 75 ข้อ และแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 50 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที

3.2 ให้นักเรียนทำแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 66 ข้อ โดยแบ่งเป็น การใช้เวลาในการสอบข้อเขียน 60 นาที และเวลาในการพูดสนทนาและถามและตอบคำถามคนละ 5 นาที

4. นำกระดาษคำตอบของแบบสอบถาม แบบวัด และแบบสอบทั้ง 3 ฉบับ มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกับการให้คะแนนในการทดลองใช้แบบสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (The Statistical Package for Social Science : SPSS) โดยดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

1. แบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า

(Rating Scale) ใช้วิธีคำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้

1.1 แบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กำหนดการให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามไว้ 5 ระดับ

การแปลความหมายของค่ามัชฌิมเลขคณิตที่คำนวณได้ ตามเกณฑ์ดังนี้

ช่วงคะแนน	4.50 - 5.00	หมายความว่า	นักเรียนมีความเห็นว่า ผู้ปกครอง ครู และเพื่อน มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุด
ช่วงคะแนน	3.50 - 4.49	หมายความว่า	นักเรียนมีความเห็นว่า ผู้ปกครอง ครู และเพื่อน มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาก
ช่วงคะแนน	2.50 - 3.49	หมายความว่า	นักเรียนมีความเห็นว่าผู้ปกครอง ครู และเพื่อน มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษปานกลาง
ช่วงคะแนน	1.50 - 2.49	หมายความว่า	นักเรียนมีความเห็นว่า ผู้ปกครอง ครู และเพื่อน มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษน้อย
ช่วงคะแนน	1.00 - 1.49	หมายความว่า	นักเรียนมีความเห็นว่า ผู้ปกครอง ครู และเพื่อน มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด

1.2 แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กำหนดการให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามไว้ 5 ระดับ

การแปลความหมายของค่ามัชฌิมเลขคณิตที่คำนวณได้ตามเกณฑ์ ดังนี้

ช่วงคะแนน	4.50 - 5.00	หมายความว่า	นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด
ช่วงคะแนน	3.50 - 4.49	หมายความว่า	นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมาก
ช่วงคะแนน	2.50 - 3.49	หมายความว่า	นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง
ช่วงคะแนน	1.50 - 2.49	หมายความว่า	นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษน้อย
ช่วงคะแนน	1.00 - 1.49	หมายความว่า	นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษน้อยที่สุด

2. แบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ หาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้

ช่วงคะแนน 80 - 100	หมายความว่า ผลการเรียนดีมาก
ช่วงคะแนน 70 - 79	หมายความว่า ผลการเรียนดี
ช่วงคะแนน 60 - 69	หมายความว่า ผลการเรียนปานกลาง
ช่วงคะแนน 50 - 59	หมายความว่า ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด
ช่วงคะแนน 0 - 49	หมายความว่า ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2529: 25)

3. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แต่ละคู่ โดยการเปิดตารางค่า r

4. หาค่าความสัมพันธ์เชิงพหุคูณระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) และทดสอบความสัมพันธ์เชิงพหุคูณโดยใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยใช้บทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรทำนายหรือตัวแปรอิสระ และใช้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรเกณฑ์หรือตัวแปรตาม และสร้างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ เพื่อหาค่าทางสถิติ ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อสอบ

1.1 ค่าระดับความยากของแบบสอบ (Level of Difficult)

ก. ข้อสอบแบบปรนัย ใช้สูตร

$$P = \frac{R_U + R_L}{2f}$$

เมื่อ P แทน ระดับความยาก

R_U แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก

R_L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก

f แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน

(ประคอง กรวรรณสุด, 2538: 30-31)

ข. ข้อสอบแบบอัตนัย ใช้สูตร

$$P = \frac{P_H \% + P_L \%}{2}$$

เมื่อ P แทน ระดับความยาก

P_H % แทน ร้อยละของคะแนนที่ได้ ซึ่งหาได้โดยเอาคะแนนของนักเรียนในกลุ่มสูงทั้งหมดรวมกัน และทำเป็นร้อยละของคะแนนเต็มที่เป็นไปได้

P_L % แทน ร้อยละของคะแนนที่ได้ ซึ่งหาได้โดยเอาคะแนนของนักเรียนในกลุ่มต่ำทั้งหมดรวมกัน และทำเป็นร้อยละของคะแนนเต็มที่เป็นไปได้

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2524: 31-34)

1.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบ (Power of Discrimination)

ก. ข้อสอบแบบปรนัย ใช้สูตร

$$D = \frac{R_U - R_L}{f}$$

เมื่อ D แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

 R_U แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก R_L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก

f แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน

(ประคอง กรวรรณสุด, 2538: 31)

ข. ข้อสอบแบบอัตนัย ใช้สูตร

$$r = P_H\% - P_L\%$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

 $P_H\%$ แทน ร้อยละของคะแนนที่ได้ ซึ่งหาได้โดยเอาคะแนนของนักเรียนในกลุ่มสูงทั้งหมดรวมกัน และทำเป็นร้อยละของคะแนนเต็มที่ เป็นไปได้ $P_L\%$ แทน ร้อยละของคะแนนที่ได้ ซึ่งหาได้โดยเอาคะแนนของนักเรียนในกลุ่มต่ำทั้งหมดรวมกัน และทำเป็นร้อยละของคะแนนเต็มที่ เป็นไปได้

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2524: 31-34)

1.3 ค่าความเที่ยงของแบบสอบ (Reliability)

ก. ข้อสอบแบบปรนัย ใช้สูตร

$$KR-20: r_{\infty} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ	r_{xx}	แทน	สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง
	k	แทน	จำนวนข้อสอบในแบบสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบข้อสอบได้ถูกต้อง
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบข้อสอบผิด (1-p)
	pq	แทน	ผลคูณของสัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกและตอบผิด
	S_x^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

(ประคอง กรรณสูตร, 2538: 41-42)

ข. ข้อสอบอัตนัย ใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_t^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง
	n	แทน	จำนวนข้อสอบในแบบสอบ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ
	S_x^2	แทน	ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งฉบับ

(ประคอง กรรณสูตร, 2538: 47-48)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทำวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์บทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปรากฏในตารางที่ 2

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปรากฏในตารางที่ 3

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงพหุคูณระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้บทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวทำนาย และสร้างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ปรากฏในตารางที่ 4-5

X_1	แทน	บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
X_2	แทน	บทบาทครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
X_3	แทน	บทบาทเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
X_4	แทน	แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
Y	แทน	คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ
\bar{X}	แทน	ค่ามัชฌิมเลขคณิต
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย
R^2 change	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้ให้เหมาะสม
b	แทน	ค่าคงที่และสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรทำนายในรูปคะแนนดิบ
SEb	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการทำนาย
t	แทน	อัตราส่วนที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรทำนาย
F	แทน	อัตราส่วนเอฟ ที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ บทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปรากฏในตารางที่ 2
- ตารางที่ 2 ค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการรับรู้บทบาทของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_1) บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_2) บทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_3) ตามการรับรู้ของนักเรียน แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (X_4) และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ (Y) ของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

รายการตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_1)	2.50	0.76	ระดับปานกลาง
บทบาทครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_2)	3.18	0.74	ระดับปานกลาง
บทบาทเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_3)	2.65	0.78	ระดับปานกลาง
แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (X_4)	3.43	0.75	ระดับปานกลาง
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ (Y)	39.28	13.18	ระดับต่ำกว่าเกณฑ์

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีการรับรู้ว่า

ผู้ปกครอง ครู และเพื่อน มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 2.50 3.18 และ 2.65 ตามลำดับ

สำหรับแรงจูงใจนั้นพบว่า ตัวอย่างประชากรมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 3.43

ด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ตัวอย่างประชากรมีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 39.20 เมื่อเทียบเป็นค่ามัธยฐานเลขคณิต คิดเป็นร้อยละได้เท่ากับ 49.00 ซึ่งอยู่ในระดับความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำของกระทรวงศึกษาธิการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ตอนที่ 2** ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปรากฏในตารางที่ 3
- ตารางที่ 3** ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างการรับรู้บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_1) บทบาทครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_2) บทบาทเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_3) แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (X_4) และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ (Y) ของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

รายการตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	Y
X_1	1.000	-	-	-	-
X_2	0.286**	1.000	-	-	-
X_3	0.431**	0.373**	1.000	-	-
X_4	0.423**	0.361**	0.349**	1.000	-
Y	0.133**	0.199**	0.071	0.171**	1.000

** P < .01

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้ปกครองกับบทบาทครู ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.286 มีความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้ปกครองกับบทบาทเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.431 มีความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้ปกครองกับแรงจูงใจใน

การเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.423 มีความสัมพันธ์ระหว่าง
บทบาทผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ
0.133 มีความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทครูกับบทบาทเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ
โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.373 มีความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทครูกับแรงจูงใจใน
การเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.361 มีความสัมพันธ์ระหว่าง
บทบาทครูกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.199
มีความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเพื่อนกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.349 แต่ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเพื่อนกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
ภาษาอังกฤษ และมีความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการ
เรียนภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.171

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงพหุคูณระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ และการสร้างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปรากฏในตารางที่ 4-5

การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง (X_1) บทบาทของครู (X_2) บทบาทของเพื่อน (X_3) ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (X_4) กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ (Y) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปรากฏผลดังนี้

$$R_{y.x_1x_2x_3x_4} = 0.234^{**}$$

$$^{**} P < .01$$

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้แสดงว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.234

เมื่อวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ โดยใช้บทบาทของผู้ปกครอง บทบาทของครู บทบาทของเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรทำนาย และใช้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรเกณฑ์ หรือตัวแปรตามปรากฏในตารางที่ 4

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการรับรู้บทบาทของครู (X_2) ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (X_4) กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ (Y) ของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรทำนาย	R	R ²	R ² change	F
X_2	.199	.040	.037	16.288**
X_4	.225	.051	.046	10.559**

P < .01

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า มีตัวแปรทำนาย 2 ตัวที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทำนายตัวแรก ได้แก่ บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .199 และมีค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .040

ตัวแปรทำนายตัวที่สอง ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .225 และมีค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .051

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อสร้างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้ตัวแปรเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวทำนาย

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยสุ่มโรงเรียนจาก 8 กลุ่มโรงเรียน มากลุ่มละ 1 โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และในแต่ละโรงเรียนที่สุ่มได้สุ่มนักเรียนมาโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ได้ตัวอย่างประชากรที่ทำการศึกษา จำนวน 398 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) ผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน 2) แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบวัดการปฏิบัติตนของผู้ปกครองในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนของ อเดิล เอสเคิลส์ กอตฟรายด์ (Adele Eskeles Gottfried, 1986 b. cited in Adele Eskeles Gottfried, James S. Fleming, and Allen W. Gottfried, 1994: 107) และแบบสอบถามผู้ปกครองเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนของ เจมส์ แคมป์เบลล์ ชาร์ลีน คอนนอลลี และฟราซัน แมนเดิล (James Campbell,

Charlene Connolly, & Francine Mandel, 1986. cited in Stelios N. Georgiou, 1997: 207) จำนวน 25 ข้อ

3) แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบวัด Pupil's Feeling about School and Schoolwork ของโนเอล เอนท์วิสเซล เบลา โคเซกิ และฮิลารี เทต (Noel Entwistle, Bala Kozeki and Hilary Tait, 1989: 346) และแบบสอบถามพฤติกรรมหรือหน้าที่ที่คาดหวังจากครูของนักเรียนมัธยมศึกษาของ แอล เอ็ม โอมาโทนิ (L. M. Omatoni 1992. cited in Richard P. Manatt and Peter P. Price, 1994: 249-250) และ 4) แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถาม Friendship Quality Questionnaire (FQQ) ของ เจฟเฟอรี จี ปาร์คเกอร์ และสตีเวน อาร์ แอชเชอร์ (Jeffrey G. Parker and Steven R. Asher, 1993: 615) และแบบสังเกตพฤติกรรม Positive Discipline and Cooperative Activities ของ แดเนียล โซโลมอนและคณะ (Daniel Solomon et al., 1998: 547-551) จำนวน 25 ข้อ รวมข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 75 ข้อ นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษา และได้นำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเที่ยง ปรากฏว่าได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.89

2. แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) ผู้วิจัยได้แบ่งแบบวัดออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน 2) แบบวัดแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ จำนวน 25 ข้อ และ 3) แบบวัดแรงจูงใจเชิงบูรณาการ จำนวน 25 ข้อ โดยผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแนวคิดของ โรเบิร์ต ซี การ์ดเนอร์ (Robert C. Gardner, 1985: 151-162) และจากแบบสอบถามเหตุผลในการเลือกเรียนภาษาที่ 2 ของ ริชาร์ด คลีเมนท์ และบาสเตียน ครูอิดเนออร์ (Richard Clement and Bastian Kruidenier, 1983: 290-291) รวมข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 50 ข้อ นำแบบวัดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษา และได้นำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเที่ยง ปรากฏว่าได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.94

3. แบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยยึดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 แบบสอบมีจำนวน 66 ข้อ แบ่งเป็นทดสอบผลสัมฤทธิ์ในทักษะการฟัง 20 ข้อ ทักษะพูด 15 ข้อ ทักษะอ่าน 20 ข้อ และทักษะเขียน 11 ข้อ แบบสอบมีความตรงตามเนื้อหา โดยได้รับการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และได้นำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงของแบบสอบ ได้ข้อสอบแบบปรนัยวัดทักษะการฟัง ที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.74 มีค่าความยากอยู่

ระหว่าง 0.31-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-0.58 ข้อสอบแบบปรนัยวัดทักษะการอ่านที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.73 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.20-0.78 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-0.70 ข้อสอบแบบอัตนัยวัดทักษะการพูดที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.20-0.39 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21-0.34 และข้อสอบแบบอัตนัยวัดทักษะการเขียน ที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.74 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.23-0.40 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-0.31 ใช้เวลาในการทำแบบสอบข้อเขียน 60 นาที และเวลาในการพูดสนทนาและถามและตอบคำถามคนละ 5 นาที

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) และสร้างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โดยให้คะแนนผลสัมฤทธิ์เป็นตัวแปรเกณฑ์ และคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรทำนาย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครองและบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.133 และ 0.199 ตามลำดับ แต่ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.171

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.423 0.361 และ 0.349 ตามลำดับ

ในด้านความสัมพันธ์เชิงพหุคูณระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ 0.234

2. บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษได้ดีที่สุด รองลงมา ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ในขณะที่บทบาทของผู้ปกครองและบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ไม่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษได้ ทั้งนี้สร้างสมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y = 23.515 + 0.112X_2 + 0.040X_4$$

$$Zy = 0.158Z_2 + 0.114Z_4$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากในปัจจุบันผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่อการศึกษาคือในระดับสูงและการประกอบอาชีพ จึงได้มีความกระตือรือร้น ในการส่งเสริม สนับสนุนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการจัดหาครูสอนพิเศษ ช่วยอธิบายการบ้านแก่นักเรียน บทบาทของผู้ปกครองดังกล่าว ทำให้นักเรียนได้รับรู้ถึงความสนใจ เอาใจใส่ ทำให้นักเรียนสนใจการเรียนเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ดังนั้น บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึง

สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลี ยุง จา (Lee Yung Ja, 1980: 756-A) ที่พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและผู้ปกครองมีผลต่อแรงจูงใจ และความพยายามในการเรียนและสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แอนนิตา เอ็น เฟลแลนด์ (Anita N. Felland, 1981: 3037-A) ที่พบว่า องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนสูงและต่ำ มาจากองค์ประกอบด้านการได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองและจากการที่ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของภาษาต่องานอาชีพ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไอรีน เมลฮอท เบอรันาร์ต (Irene, Mailhot Bernard, 1982: 156-A) ที่พบว่า องค์ประกอบทางสังคมที่มีผลต่อการพูดภาษาต่างประเทศและมีความสัมพันธ์กับ เสียง คัพท์ และ ไวยากรณ์มาก ได้แก่ ลักษณะทางบ้าน อาชีพของผู้ปกครอง จำนวนปีที่ศึกษา และการฝึกฝนจากผู้ปกครอง

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากครูเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ครูจึงมองเห็นปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจนสามารถดำเนินการ หรือหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน ทั้งด้านตัวครู นักเรียน และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน รวมทั้งปรับปรุงวิธีการสอนและคุณภาพการสอนของครู เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น ดังนั้น บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษตามการรับรู้ของนักเรียนจึงสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษและสอดคล้องกับที่ เจสัน มิลแมน (Jason Millman, 1981: 174) กล่าวไว้ว่า “แม้จะมีปัจจัยหลายประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แต่บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียน นับว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด” นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รูมายาห์ นัดวา (Roumayah Nadwa, 1998: 1465-A) ที่พบว่า ครูที่เข้าร่วมโครงการผู้สอน 2 ภาษา สามารถใช้กลวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวอาหรับเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทบาทของเพื่อนเป็นตัวแปรที่มีบทบาทต่อนักเรียน ทั้งด้านการเรียนและด้านสังคม (Kathryn R. Wentzel, 1998: 202) และบทบาทของเพื่อนไม่ได้เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนโดยตรง เป็นตัวแปรที่ส่งผลทางอ้อมมากกว่า ตามแนวคิดของ โทมัส เจ เบิร์นดท์ (Thomas J. Berndt, 1999: 15) ที่ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของเพื่อนว่า น่าจะเกี่ยวข้องกับบริบทของทฤษฎีที่ว่าด้วยอิทธิพลทางด้านสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เน้นว่า มนุษย์เราจะได้รับอิทธิพลโดยทัศนคติ พฤติกรรมและลักษณะอื่น ๆ จากเพื่อน เช่น ถ้าเพื่อนของนักเรียนไม่สนใจทำการบ้าน นักเรียนก็จะไม่สนใจตาม ในทางตรงข้ามถ้าเพื่อนของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็จะสูงตามไปด้วย และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุธ แมรี บิวส์เชอร์ (Ruth Marie Buescher, 1967: 1858-A-1859-A) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรด้านสภาพทางครอบครัว เพื่อน ความมีอิสระเสรีภาพ ความรู้สำนึกตน ประเพณี วัฒนธรรม และแรงจูงใจ ผลปรากฏว่า สภาพทางครอบครัว แรงจูงใจ และความมีอิสระเสรีภาพมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ที่เหลือรวมทั้งตัวแปรด้านเพื่อนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นระดับชั้นที่สำคัญเพราะนักเรียนจะต้องนำคะแนนไปเป็นเกณฑ์ในการศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือต้องนำความรู้ไปสอบแข่งขันศึกษาต่อในสถานศึกษาต่าง ๆ นักเรียนจึงเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จึงทำให้ระดับแรงจูงใจของนักเรียนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษและสอดคล้องกับที่ โรเบิร์ต ซี การ์ดเนอร์ (Robert C. Gardner, 1985: 53-56) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการเรียนภาษาที่สองว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจเชิงบูรณาการกับการเรียนภาษาที่สอง จัดว่าเป็นความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นที่สุดต่อทักษะการฟัง-พูด และมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะสื่อสาร ส่วนแรงจูงใจเชิงเครื่องมือจะสัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาที่สองอย่างแน่นแฟ้นในกรณีที่อยู่ในสถานการณ์ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาที่สอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ สตีเฟน ดี คราเชน และคณะ (Stephen D. Krashen et al., 1982: 214-215) ที่ได้สรุปเกี่ยวกับแรงจูงใจว่า มีความสัมพันธ์กับความสามารถ

ทางภาษาที่สองอย่างเด่นชัดในสถานการณ์การเรียนรู้ภาษาที่มีการใช้ภาษาเป้าหมายเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอ็ด อับดุลลาห์ เอส อัล-เชมแมรี (Eid Abdullah S. Al-Shammary, 1984: 90-A) ที่พบว่า นักเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 600 คน ในซาอุดีอาระเบียมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศค่อนข้างสูง

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แคธริน อาร์ เวนท์เซิล (Kathryn R. Wentzel, 1998: 202-209) ที่พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนกับแรงจูงใจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ เบตตี เจมส์ โจเซฟ (Beatty James Joseph, 1999: 1070-A) ที่ศึกษาถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน พบว่า บิดามารดา ครู เพื่อน และสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจทางการเรียนของนักเรียนสูง

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กับ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.234 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษและบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นว่า ถ้าใช้บทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว จะได้ผลดีกว่าใช้ตัวแปรตัวใดเพียงตัวเดียวในการทำนาย ทั้งนี้เป็นเพราะบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่ 2 เช่นเดียวกัน แต่อิทธิพลนั้นจะมากน้อยต่างกัน ดังผลการวิจัยของ แคธริน อาร์ เวนท์เซิล (Kathryn R. Wentzel, 1998: 202-209) ที่พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนกับแรงจูงใจ

และแรงจูงใจจะสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนจะมีความสัมพันธ์ทางอ้อมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และผลการวิจัยของ เบตตี เจมส์ โจเซฟ (Beatty, James Joseph, 1999: 1070-A) ที่พบว่า บิดามารดา ครู เพื่อน และสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนที่ส่งผลไปยังผลสำเร็จทางการเรียนของนักเรียน

2. จากการวิเคราะห์หัตถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ พบว่า บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้รับคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาเป็นอันดับแรก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ของตัวแปรบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.199 และ 0.040 ตามลำดับ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ได้รับคัดเลือกเข้าสู่สมการเป็นอันดับสอง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.225 และ 0.051 ตามลำดับ สรุปได้ว่า ตัวแปรบทบาทครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษได้มากที่สุด ส่วนตัวแปรแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษรองลงมา ทั้งนี้สอดคล้องและเป็นไปตามแนวคิดของเบนจามิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom, 1976: 169) ที่เสนอสาระสำคัญว่า ตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมี 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิสัย ได้แก่ ความรู้ ความสามารถ ความถนัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งพินความรู้เดิมของนักเรียนเอง ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ได้ร้อยละ 50 ด้านจิตพิสัย ได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจ และความสนใจของนักเรียน ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ได้ร้อยละ 25 องค์ประกอบด้านสุดท้ายคือ ด้านคุณภาพการสอนหรือพฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 25 การที่บทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษได้มากที่สุด เนื่องจากส่วนใหญ่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย นักเรียนไม่มีโอกาสได้สัมผัสกับภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน หรือมีโอกาสน้อยมาก ส่วนใหญ่การเรียนรู้จะได้รับจากการสอนของครูโดยตรง ดังนั้น ครูจึงเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บรูคส์ เอมีลี มารี เบียร์ด (Brooks, Emily Marie Beard,

1989: 2449-A) ที่พบว่า ครูมีส่วนเกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยตรง

นอกจากบทบาทของครูสอนภาษาอังกฤษตามที่กล่าวมาแล้วที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามการรับรู้ของนักเรียน ยังมีองค์ประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ครูผู้สอนได้ เป็นที่ยอมรับว่ามีบทบาทสำคัญสูงสุดคือคะแนน เนื่องจากนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นระดับประโยคมัธยมตอนต้น นักเรียนจะต้องนำคะแนนไปตัดสินใจในการเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและต้องนำความรู้ไปใช้ในการสอบเรียนต่อในสาขาอื่น ๆ นักเรียนจึงเห็นความสำคัญของครูผู้สอน เพราะมีอิทธิพลในด้านการให้คะแนนแก่นักเรียน

ตัวแปรอีกตัวแปรหนึ่งที่นักเรียนรับรู้ถึงความสำคัญ รองลงมาจากครูคือ แรงจูงใจ การที่แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นระดับชั้นที่นักเรียนต้องนำคะแนนไปเป็นเกณฑ์ในการศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือต้องนำความรู้ไปสอบแข่งขันศึกษาต่อ และในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น ทำให้นักเรียนรับรู้ถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษจนเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสตีเฟน ดี คราเชน และคณะ (Stephen D. Krashen et al., 1982: 214-215) ที่ให้แนวคิดว่า แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางภาษาที่สองอย่างเด่นชัดในสถานการณ์การเรียนรู้อาษาที่มีการใช้ภาษาเป้าหมายเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ดังนั้น อาจสรุปได้ว่าการที่นักเรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษทั้งด้านการนำไปใช้ในการศึกษาต่อ หรือการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงว่านักเรียนมีแรงจูงใจกับภาษาอังกฤษทั้งแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ และแรงจูงใจเชิงบูรณาการ นั่นคือนักเรียนมีการรับรู้ว่าแรงจูงใจมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และบางครั้งช่วยกำหนดแนวทางในการเรียน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายทางการเรียนได้เป็นอย่างดี

สำหรับตัวแปร บทบาทของผู้ปกครองและบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นตัวแปรที่ไม่เข้าสู่สมการทำนาย ทั้งนี้เป็นเพราะ บทบาทของผู้ปกครองและเพื่อนจัดว่าเป็นตัวแปรที่ส่งผลทางอ้อมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Kathryn R. Wentzel, 1998: 202-209 และ Beatty James Joseph, 1999: 1070-A)

ทางด้านบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้ปกครองมีบทบาทต่อนักเรียนหรือให้การส่งเสริมด้านการเรียนแก่นักเรียนขณะที่นักเรียนอยู่ที่บ้าน ซึ่งในบางครั้งผู้ปกครองอาจไม่ใช่ นักวิชาการ จึงเสริมความรู้ให้นักเรียนได้ไม่เต็มที่หรือไม่ตรงกับครู และ

บทบาทของผู้ปกครองที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเท่าที่พบส่วนมากได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์เสริมการเรียนรู้ ช่วยทบทวนบทเรียน ช่วยสอนบทเรียน พบปะกับครูเพื่อรับทราบปัญหาการเรียน ของนักเรียน (เดื่อนใจ แก้วโอภาส, 2530: 251-252) จะเห็นได้ว่า บทบาทของผู้ปกครองส่วนใหญ่จะเป็นด้านการจัดการทั้งสิ้น จึงทำให้นักเรียนมีการรับรู้บทบาทของผู้ปกครองด้านเดียว

สำหรับบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ไม่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้เนื่องจากตอนหาค่าความสัมพันธ์ช่วงแรกพบว่า บทบาทของเพื่อนไม่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้จึงไม่สามารถเข้าสู่สมการทำนายได้ และเนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนจะเป็นไปในด้านลบมากกว่า ซึ่งอาจส่งผลมาสู่การเรียนรู้ได้บ้างแต่เป็นส่วนน้อยจนนักเรียนมีการรับรู้ถึงการช่วยเหลือด้านการเรียนจากเพื่อนน้อย ส่วนใหญ่นักเรียนจะไปรับรู้ทางด้านอื่นมากกว่า เนื่องจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นนักเรียนที่อยู่ในระยะวัยรุ่น ซึ่งเป็นระยะที่เพื่อนมีอิทธิพลต่อนักเรียนมาก นักเรียนจะสนใจการเข้ากลุ่มกับเพื่อน การมีปฏิสัมพันธ์ และมีทัศนคติในทางเดียวกัน ซึ่งอาจไม่เกี่ยวกับการเรียน ดังนั้น บทบาทของเพื่อนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จึงเป็นบทบาททางอ้อม (Thomas J. Berndt et al., 1990: 664)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่าครูมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนมากที่สุด ครูจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของหน้าที่ของตนเองที่มีต่อนักเรียน โรงเรียน และผู้ปกครอง ครูควรเตรียมการจูงใจให้ผู้เรียนสนใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีความปรารถนาที่จะเรียนภาษาอังกฤษ ไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายการเรียน โดยพยายามจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใกล้ชิดกับวัฒนธรรมของประเทศเจ้าของภาษา ทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และเป็นผลให้เกิดแรงจูงใจที่ดีด้วย นอกจากการจัดการสร้างบรรยากาศในการเรียน การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และการสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว ครูควรเตรียมตัวครูในด้านการสอนด้วย ได้แก่ การเตรียมความรู้ในวิชาที่สอน สามารถนำเทคนิควิธีสอนที่หลากหลายมาผสมผสานเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด จัดหาอุปกรณ์การสอนที่ตรงกับบทเรียน รวมทั้งมีความยุติธรรมในด้านการวัดประเมินผล รู้จักวิธีวัดประเมินผลที่ถูกต้อง

เหมาะสม เพราะนักเรียนจะสนใจกับคะแนนที่ได้รับ เนื่องจากคะแนนในวิชาภาษาอังกฤษถือว่าเป็นคะแนนสำคัญสำหรับนักเรียน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรจัดสำรวจแรงจูงใจผู้เรียนก่อนเรียน ผู้สอนควรชี้แจงให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ซึ่งการชี้แจงหรือการสำรวจจะเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้สอนสามารถประเมินความสำเร็จของผู้เรียน และอาจใช้เพื่อการวางแผนการสอน อันจะเกิดผลต่อผู้เรียนเพิ่มขึ้น สิ่งสำคัญคือ ครูควรสร้างแรงจูงใจแก่นักเรียน โดยการจัดเตรียมกิจกรรมหรืองานที่ให้นักเรียนทำที่มีความหมายและน่าสนใจ หรือจัดกิจกรรมตามข้อตกลงของนักเรียนเป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องการทำ เมื่อนักเรียนส่งการบ้านควรให้คำชมเชยงานที่นักเรียนทำ ครูควรตรวจการบ้าน และให้นักเรียนได้รับทราบผลงานของตนเองทุกครั้ง และถ้าผลงานของนักเรียนคนใดดี ครูควรนำแสดงหรือยกตัวอย่างให้เพื่อนในชั้นดู นักเรียนจะได้เกิดความรู้สึกภูมิใจ นอกจากนี้ครูควรนำแรงจูงใจมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะได้ช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ครูจะได้เข้าใจพฤติกรรมของนักเรียนว่าอะไรเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนทำพฤติกรรมเช่นนั้น ครูจะได้แก้ไขปัญหานั้นได้ถูกเป้าหมาย ช่วยเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนทำให้นักเรียนสนใจเรียนภาษาอังกฤษซึ่งจะนำผลสำเร็จมาสู่ตัวนักเรียน

1.3 จากผลการวิจัยที่พบว่า บทบาทของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเช่นเดียวกัน ถึงแม้จะไม่ใช่ตัวแปรทำนายผลสัมฤทธิ์ ครูควรติดต่อกับผู้ปกครองเป็นระยะตลอดปีการศึกษา เพื่อชี้แจงหรือขอความร่วมมือกับผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียน และเป็นการประเมินผลตัวนักเรียนทางอ้อม ตลอดจนก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับผู้ปกครองเพื่อทำให้เกิดผลอย่างสูงต่อผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้จัดทำหลักสูตร

จากผลการวิจัยที่พบว่า ครู ผู้ปกครอง และแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้จัดทำหลักสูตรจึงควรสำรวจความคิดเห็นจากบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักเรียน เพื่อนำเอาผลการสำรวจมาเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนให้มากที่สุด นอกจากนั้น ยังเป็นแนวทางในการจัดฝึกอบรมให้ความรู้ทั้งต่อผู้ปกครองและครู เพื่อสอบถามความต้องการ และได้รับทราบถึงแรงจูงใจของผู้เรียนว่ามีแนวโน้มไปในทิศทางใด จะได้จัดหลักสูตรที่สนองความต้องการของผู้สอน ผู้เรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่น ภูมิหลังของนักเรียน วิธีเรียน คุณภาพการเรียนการสอน เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2 ควรมีการวิจัยรูปแบบการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะทางภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม (80)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กันยารัตน์ เหลือล้น. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาคศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์. ความสัมพันธ์ในครอบครัวตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช, 2519.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ร.ส.พ., 2523.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา จุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2511.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. ประสิทธิภาพของการมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ฟีนีქซ์พับลิชชิง, 2530.
- เฉลิมชัย วาสะสิริ. บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามการรับรู้ของครูและนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาคศึกษาระดับปริญญาตรี บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- เดือนใจ แก้วโอกาส. การใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. ใน เอกสารการสอน ชุดวิชาการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา, หน้า 251-252. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530.
- ทบวงมหาวิทยาลัย, ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติ. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพแวดล้อมในห้องเรียน พฤติกรรมของครูและพฤติกรรมของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. คู่มืออาจารย์การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2524.

- ประกอบ คู่ปรัดน์. นิสิตนักศึกษาและกระบวนการกลุ่ม ในสถาบันอุดมศึกษา. ใน นิสิตนักศึกษา, หน้า 177-190. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พีระพัธนา, 2525
- ประคอง กรรณสูต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ปราโมทย์ ครอบบุญศรี. แรงจูงใจ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- พรรณราย ทวีระประภา. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- พิทักษ์ นิลนพคุณ. รูปแบบและความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปร กลวิธีการเรียน และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. บทบาทของชุมชนต่อโรงเรียน. ใน เอกสารสอนชุดวิชาโรงเรียนกับชุมชน, หน้า 66-69. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองศิลป์การพิมพ์, 2525.
- เยาว์ เป็นสุข. ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของครูคณิตศาสตร์กับนักเรียน แรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- วลีย์ พันธุ์มณี. รายงานการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย จากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) เกี่ยวกับ โปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

- วาสนา โกวิทยา. การประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร:
ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ศึกษาศึกษา, กระทรวง. คู่มือการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2524. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2529.
- ศึกษาศึกษา, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533).
กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2534.
- ศึกษาศึกษา, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2539. กรุงเทพมหานคร:
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2539.
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. ทฤษฎีต่าง ๆ ในการทดสอบทางภาษาและปัญหาเกี่ยวกับการทดสอบ
สัมฤทธิ์ผล. วารสารภาษาปริทัศน์ 2 (ภาคต้น ปีการศึกษา 2524): 1-25.
- สุมิตร อังวัฒน์กุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- สุมิตร อังวัฒน์กุล. การทดสอบความสามารถทางภาษา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ทดสอบ
ทางการศึกษาร่วมกับศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2537.
- สุวัฒนา แก้วสุวรรณ. บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนใน
โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามการรับรู้ของ
ครูและนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สมพิศ ป.สัตยารักษ์. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวป้อนภาษา และปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนกับ
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับอุดมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร: การวิเคราะห์พหุระดับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ศิริพร ฉันทานนท์. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครู และเวลาที่ใช้ในการ
เรียนของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

อัจฉรา วงศ์ไธรร. การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

อารีย์ พันธุ์มณี. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเลิฟแอนด์ลิฟเพรส

จำกัด, 2534.

ภาษาอังกฤษ

Allen, V. L. and Feldman, R. S. Learning through tutoring. *The Journal of Experimental Education*

42 (Fall 1973): 1-5.

Al-Shammary, E.A.S. A study of motivation in the learning of English as a foreign language in

intermediate and second schools in Saudi-Arabia. *Dissertation Abstracts International*

46 (July 1985): 90-A.

Bascur, Sonia. The relationship among language learning strategies, sex, language learning

styles, career choice and Spanish language achievement gender. *Dissertation*

Abstracts International 55 (February 1995): 2217-A.

Beaird, Emily Marie Brooks. Parent effects and teacher effects on student achievement.

Dissertation Abstracts International 50 (February 1990): 244 9-A.

Bernard, Irene Mailhot. Some social factors affecting the French spoken in Lewiston, Maine.

Dissertation Abstracts International 43 (December 1982): 156-A.

Berndt, Thomas J. Friends' influence on students' adjustment to school. *Educational Psychologist*

34 (Winter, 1999): 15-28.

Berndt, Thomas J., et. al. Changes in friendship during school year: Effect on children and

adolescents' impressions of adolescent *Child Development*. 57 (March, 1986):

1284-1297.

Berndt, Thomas J., Laychak, Ann E. and Park Keunho. Friends' influence on adolescents'

achievement motivation: An experimental study. *Journal of Educational*

Psychology 82/4 (1990): 664-670.

Bloom, Benjamin S. *Human characteristic and school learning*. New York: McGraw-Hill

Book Company, 1976.

Bloom, Benjamin S. *All our children learning: A primer for parents teachers and*

other educators. New York: McGraw-Hill, 1981.

- Brophy, Jere. Teacher influences on student achievement. *American Psychologist* 64/10 (October 1986): 1069-1077.
- Brophy, Jere. Synthesis of research on good teaching: Insights from the work of the institute for research on teaching. *Educational Leadership* 45 (1988): 74-85
- Brown, Douglas H. *Principles of language learning and teaching*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, 1987.
- Buescher, Ruth Marie. The relationship between selected non-cognitive variables and academic achievement of college women in various fields of study. *Dissertation Abstracts International* 30 (October 1967): 1858-A-1859-A.
- Campbell, James, Connolly, Charlene, & Mandel, Francine. *Parental influence of Greek parents on gifted and normal elementary school children*. Paper presented at the Greek American Behavioral Sciences Institute Conference. New York, 1986. cited in Stelios N. Georgion. Parental Involvement: Definition and Outcomes. *Social Psychology of Education* 1 (1997): 189-209.
- Canger, John J. and Peterson, Anne C. *Adolescence and youth: Psychological development in a changing world*. New York: Harper and Row, 1984.
- Carolyn, Fouts B. A peer facilitator led study skill unit. *Dissertation Abstracts International* 47 (July 1986): 84-A.
- Carroll, John B. Characteristics of successful second language learners. In Marina Burt, Heidi Dulay and Mary Finocciaro (eds.), *Viewpoints on English as a second language*, 1-7. New York: Regents Publishing Company, 1977.
- Cartwright, Carol and Cartwright, Phillip G. *Developing observation skills*. New York: McGraw-Hill Book Company, 1984.
- Clement, Richard, & Kruidenier, Bastian. Orientations in second language acquisition: The effects of ethnicity, milieu, and target language on their emergence. *Language Learning* 33 (September 1983): 273-291.
- Cohen, Andrew. *Testing language ability in the classroom*. Massachusetts: Newbury House Publishers, 1980.

- Cole, Peter G. and Chan, Lorna. **Teaching principles and practice**. Sydney: Prentice Hall of Australia, 1994.
- Corder, Pit S. The significance of learner's errors. In Jack C. Richards (ed.) **Error Analysis**, 27. London: Longman, 1974.
- Covino, Eric A. and Iwanicki, Edward F. Experienced teachers : Their constructs of effective teaching. **Journal of Personnel Evaluation in Education** 10/4 (December 1996): 325-363.
- Cronbach, Lee J. **Essentials of psychological testing**. New York: Harper Row Publishers, 1970.
- Cronbach, Lee J. **Educational psychology**. (3rd ed.). New York: Harcourt Brace Javanovich, Inc., 1977.
- Cross, David. **A practical handbook of language teaching**. London: Fakenham Photosetting Ltd., 1991.
- DeCecco, John P. **Motivation: How to increase student: The psychology of learning and instructions**. New Jersey: Prentice-Hall, 1968.
- Dionne, Taylor Erika. Do Arican-American adolescents discourage academic excellence? An investigation of the relation between peer support and academic achievement. **Dissertation Abstracts International** 60 (1999): 1453-A.
- Doff, Adrian. **Teach English : A training course for teachers**. Cambridge: Cambridge University Press, 1988.
- Dorland. **Medical Dictionary** (25th ed.) Philadelphia: W.B. Saunders Company Inc., 1974.
- Dunkin, Michael and Biddle, Bruce. **The study of teaching**. New York: Holt, Reinhart and Winston Inc., 1974.
- Els, Theo Van. **Applied linguistics and the learning and teaching of foreign languages**. London: Edward Arnold Ltd., 1984.
- Entwistle, Noel., Kozeki, Bela, and Hilary, Tait. Pupils' perceptions of school and teachers I : Identifying the underlying dimensions. **British Journal Educational Psychology** 59 (November 1989): 326-350.

- Epstein, Joyce. School and family partnerships. In Alkin M. (6th. ed.) **Encyclopedia of educational research**, 1139-1151. New York: Macmillan, 1992.
- Epstein, Joyce. School/family/community partnerships: Caring for children we share. **Phi Delta Kappan** 76 (1995): 701-702.
- Epstein, Joyce & Dauber, S.L. School programs and teacher practices of parent involvement in inner-city elementary and middle schools. **Elementary School Journal** 91 (1991): 291-305.
- Felland, Anita N. A national study of the level of composition achievement of twelfth grade composition students and selected personal characteristics, environmental factors. **Dissertation Abstracts International** 41 (January 1981): 3037-A.
- Finocchiaro, Mary and Sako, Sydney. **Foreign language testing : A practical approach**. New York: Regents Publishing Company, 1983.
- Flanders, Ned. **Analyzing teaching behavior**. Massachusetts : Addison-Wesley Publishing, 1970.
- Fullan, Michael. **The meaning of educational change**. New York: Teacher's College Press, 1982.
- Gadzella, Bernadette M. College students' view and Rating of ideal professor. **College and University** 41 (Fall 1968): 89-96.
- Garbarino, James. **Adolescent development. An ecological perspective**. Ohio: Charles E. Merrill Publishing, 1985.
- Garcia, Ricardo Thomas. The relation among college student attitudes, motivation and aptitude to foreign language achievement: A test of Gardner's model. **Dissertation Abstracts International** 57 (April 1997): 4295-A.
- Gardner, Robert C. Attitude and motivation: Their role in second language acquisition. In John W. Oller and Jack C. Richards (eds.), **Focus on the learner : Pragmatic perspectives for the language teacher**, 235-245. Massachusetts: Newbury House, 1973.
- Gardner, Robert.C. **Social psychology and second language learning: The role of attitudes and motivation**. Rowley Mass: Newbury House, 1985.

- Georgiou, Stelios N. Parental attribution as predictor of involvement and influences on child achievement. *British Journal of Educational Psychology* 69 (September 1999): 409-410.
- Giddan, Norman S. and Austin, Michale J. **Peer counseling and self-help groups on Campus.** Illinois: Charles C. Thomas, 1982.
- Glueck, William F. **Personnel: A diagnostic approach.** (3rd ed.) Texas: Business publication, 1982.
- Good, Thomas, L. Classroom research: A decade of program. *Educational Psychologist* 3 (Summer 1983): 127-144.
- Gottfried, Adele E. Intrinsic motivational aspects of play experiences and materials, **play interactions: The contribution of play materials and parental involvement to children's development.** Lexington, MA: Lexington Books, 1986b, 81-99. cited in A.E. Gottfried, James S. Fleming, and A.W. Gottfried. Role of parental motivational practices in children's academic intrinsic motivation and achievement. *Journal of Educational Psychology* 86 (March 1994): 104-113.
- Handleman, J.W. and Boss, M. Reciprocal peer teaching by medical students in the gross anatomy laboratory. *Journal of Medical Education* 8 (August 1986): 660-685.
- Heart, Frank W. **Teacher and teaching by ten thousand high school seniors.** New York: Macmillan, 1954.
- Heaton, J.B. **Classroom testing.** London: Longman, 1990.
- Henning, Grant. **A guide to language testing.** New York: Newbury house, 1987.
- Hiemstra, Roger. Self-directed learning. **The international encyclopedia of education.** (2nd ed.) Great Britain: BPC Wheatons, 1994.
- Hilgard, Ernest R. **Introduction to psychology.** New York: Harcourt, Brace and World Inc., 1979.
- Hoover-Demsey, Kathleen V. & Sandler, Howard M. Parental involvement in children's education: Why does it make a difference? *Teachers College Record* 95 (1995): 310-331.
- Hurd, Donal Engene. The relationship of effective variables to college achievement. *Dissertation Abstracts International* 11 (May 1971): 5793-A.

- Ja, Yung Lee. Motivational and attitudinal variables in the learning English as a foreign language : A sociological study of Korean high school students. **Dissertation Abstracts International** 41 (November 1980): 756-A.
- Jakobovits, Leon A. **Foreign language learning : A psycholinguistic analysis of the issues**. Rowley Mass: Newbury House, 1970.
- Joseph, Beatty James. A qualitative study of secondary school students' and teachers' perceptions of motivating influences upon the students' academic achievement. **Dissertation Abstracts International** 60/4 (October 1999): 1070-A.
- Kathleen, Kell Erin. Teacher and parent perceptions of parental involvement in schools: Barriers to school partnerships. **Dissertation Abstracts International** 58/3 (September 1997): 672-A.
- Keitges, David. Relationship between foreign language aptitude, aptitudes and motivation, and personality traits, and the attained English language proficiency of Japanese University students. **Dissertation Abstracts International** 47 (March 1987): 3341-A.
- Kingsley, Herbert L. **The nature and condition of learning**. New Jersey: Prentice-Hall, 1955.
- Krashen, Stephen D., Scarcella, R.C., Long, M.H. **Child-adult differences in second language acquisition**. Mass: Newbury House publishers, 1982.
- Ladd, Gary W. Having friends, keeping friends, making friends and being liked by peers in the classroom: Predictors of children's early school adjustment? **Child Development** 63 (1990): 1081-1100.
- Lindgren, Henry Clay. **Educational psychology in the classroom**. (6th ed.) New York: Oxford University Press, Inc., 1980.
- Linnvall, Mauritz C. and Nitko, Angtong J. **Measuring pupil achievement and aptitude**. (2nd ed.) New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1967.
- Lippit, P. **Students teach students**. Bloomington: The Phi Delta Kappa Educational Foundation, 1975.
- Littlewood, William. **Foreign and second language learning**. Cambridge: Cambridge University Press, 1984.
- Madsen, Harold. **Techniques in testing**. New York: Oxford University Press, 1983.

- Marjoribanks, Kevin. Environment, social class and mental abilities. **Journal of Educational Psychology** 63 (February 1972): 103-109.
- Maslow, Abraham H. **Motivation and personality**. New York: Harper & Row, 1954.
- McDaniel, Ernest and Revitz Leonard. Student's perceptions of college instruction. **Improving college and university teaching** 19 (Summer 1971): 217-218).
- Millman, Jason. **Handbook of teacher education**. London: Sage Publications, 1981.
- Nadwa, Roumayah. Teachers' perception and the effectiveness of instructional strategies to promote academic achievement among Arab/Chaldean students in an urban high school. **Dissertation Abstracts International** 58 (May 1998): 4165-A.
- Nickerson, Raymond S. Kinds of thinking taught in current programs. **Educational Leadership** (September 1984): 34.
- Oller, John W. **Language tests at school**. New York: Longman group Ltd., 1979.
- Omatoni, L.M. **Refining Valid, reliable and discriminating student feedback items for us as one component of a total teacher performance evaluation system**. Doctoral dissertation, Iowa State University; Ames, 1992. cited in Richard P. Manatt, and Peter P. Price Five Factor Teacher Performance Evaluation for Career Ladder Placement. **Journal of Personnel Evaluation in Education** 8 (October 1994): 239-250.
- Parker, Jeffrey G., and Asher, Steven R. Friendship and friendship quality in middle childhood: links with peer group acceptance and feelings of loneliness and social dissatisfaction. **Developmental Psychology** 29 (July 1993): 611-621.
- Peter, H.S. Chun. Exploring how families influences the high academic achievement of Chinese-American students. **Dissertation Abstracts International** 57/7 (January 1997): 2714-A.
- Pintrich, Paul R. and DeGroot Elisabeth V. Motivational and self-regulated learning components of classroom academic performance. **Journal of Educational Psychology** 82/1 (1990): 33-40.
- Reeve, Johnmarshall. **Motivating others-Nuturing inner motivational resources**. Allyn & Bacon. A Simon & Schuster Company: Massachusettes, 1996.
- Richey, Robert W. **Planning for teaching : An introduction to education**. New York: McGraw-Hill Book Company, 1979.

- Ringness, Thomas A. **Mental health in the school**. New York: Random House, 1969.
- Rubin, Joan. What the good learner can teach us. In I.B. Pride (Ed.) **Sociolinguistic Aspects of Language Learning and Teaching**. 20-21. London: Oxford University Press, 1979.
- Sandford, Julie P., Edmund T. Emaner and Barbara S. Clement. Improving classroom management. **Educational Leadership** 40/7 (April 1983): 51-60.
- Savignon, Sandra. **Communicative competence: Theory and classroom practice**. Massachusettes: Addison-Wesley Publisher Company, 1983.
- Schweisheimer, William and Walberg, Herbert J.A. peer counseling experimental: High students as small group leader. **Journal of Conseling Psychology** 23/4 (1976): 398-401.
- Scriven, Michael. Duties of the teacher. **Journal of Personel Evaluation in Education** 8 (July 1994): 151-184.
- Sivasailam, T. Madas system revised, a new structure for peer tutoring. **Education Technology** 65 (December 1973): 10-15.
- Solomon, Daniel et. al. Enhancing children's prosocial behavior in the classroom. **American Educational Research Journal** 25 (Winter 1988): 527-554.
- Song, In-sub and Hattie, John. Home environmental, Self concept, and academic achievement: A causal modeling Approach. **Journal of Educational Psychology** 76 (December 1984): 1269-1281.
- Spence, Jenet T. and Helmreitch, Robert L. Achievement related motives and behaviors. In Jenet T. Spence (Eds.) **Achievement and Achievement Motives**. 7-68. San Francisco: W.H. Freeman and Company, 1983.
- Springer, Sylvia J. Teacher perceptions of principal behavior related to student achievement. **Dissertation Abstracts International** 57 (February 1997): 3351-A.
- Statman, S. Peer tutoring and group work. **English Language Teaching** 75 (January 1982): 124-125.
- Stein, Jess. **The random house college dictionary**. New York: Random House, 1980.
- Steinberg, L., Dornbusch, S.M., & Brown, B.B. Ethnic differences in adolescent achievement: An ecological perspective. **American Psychologist** 47 (1992): 723-729.

- Stevens, Peter. *New orientations in the teaching of English*. Oxford University Press, 1983.
- Stuart, Hayes Laverne. A study of factors related to the mathematics achievement of eight-grade students in the public schools of st.Tammany Parish, Louisiana.
Dissertation Abstracts International 39 (October 1978): 2115-A.
- Sung, Hyekyung and Padilla, Amado M. Student motivation, parental attitudes, and involvement in the learning of Asian languages in elementary and secondary schools. **The Modern Language Journal** 82/2 (1998): 205-216.
- Tarone, Elaine. Some thoughts on the notion of communication strategies. **TESOL Quarterly** 15 (1981): 258-295.
- Tindall, Judith A. and Gary, Dean H. *Peer counseling: An in-depth look at training peer helpers*. (2 nd ed.) Muncie: Accelerated Development, 1985.
- Ur, Penny. *A course in language teaching: Practice and theory*. Cambridge University Press, 1996.
- Verkler, Karen Wolz. A comparative study of the language achievement of middle school and high school Spanish I students. **Dissertation Abstracts International** 55 (1995): 3123-A.
- Vernot, Gerard Graton. A study of the effectiveness of group counseling using a human relations treatment program with disruptive tenth grade boys. **Dissertation Abstracts International** 36/6 (December 1975): 7229-A.
- Waxman, Hersholt C., and Walberg, Herbert J. Teaching and productivity. **Education and Urban Society** 18 (February 1986): 211-219.
- Wentzel, Kathryn R. Social competence at school: Relations between social responsibility and academic achievement. **Review of Educational Research** 61 (1991): 1-24.
- Wentzel, Kathryn R. Family functioning and academic achievement in middle school: A social-emotional perspective. **Journal of Early Adolescence** 14 (1994): 268-291.
- Wentzel, Kathryn R. Social relationships and motivation in middle school: The role of parents, teachers, and peers. **Journal of Educational Psychology** 90 (June 1998): 202-209.
- Wentzel, Kathryn R., & Asher, Steven R. The academic lives of neglected, rejected, popular and controversial children. **Child Development** 66 (1995): 268-291.

Wesche, Marjorie. Communicative testing in a second language. In Michael Long and Jack C. Richards (eds.), *Methodology in TESOL*, 373-394. New York: Newbury House Publishers, 1980.

Wotruba, Thomas R. and Wright, Penny L. How to develop a teacher rating instrument. *Journal of Higher Education* 6 (November-December 1975): 653.

Wright, Tony. *Roles of teachers and learners*. Oxford: Oxford University Press, 1987.

Yamane, Taro. *Statistics: An introduction analysis*. (2nd ed.) New York: Harper and Row, 1970.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม บทบาทผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณราย ทรัพย์ะประภา
คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระ ประพุดติกิจ
ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คัคณางค์ มณีศรี
คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วงศ์โสธร
สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์ทรงกลด คชเสนีย์ สุทธิพิบูลย์
ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะพูดและทักษะเขียนเพื่อหาค่าความเที่ยงในการตรวจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์ทรงกลด คชเสนีย์ สุทธิพิบูลย์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม ๐๓๐๒(๒๗๐๐.๑๕๑)/๒๕๗๑

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอตกลงใช้เครื่องมือวิจัย

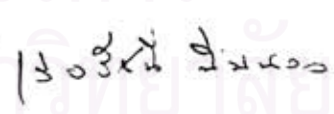
เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๒. รายชื่อโรงเรียน

ด้วย นางสาวลักษณา บุญนิมิตร นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษามัธยมศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครูและเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมิตรา อังวัฒนกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นในการนำเครื่องมือวิจัยไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๒ จำนวน ๓๙๗ คน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดออกหนังสือถึงโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอให้ นางสาวลักษณา บุญนิมิตร ได้ทำการทดลองเครื่องมือวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ ขอขอบคุณมาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เริงรชนี นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร.๒๑๘๒๖๘๒

ที่ ศธ 0806/ 16774

กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม.10300

๒๐ ตุลาคม 2542

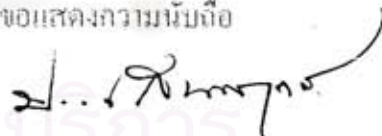
เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพุทธจักรวิทยา

ด้วย นางสาวลักขณา บุญนิมิตร นิสิตปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์
เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร” ในการนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์ขอนำเครื่องมือวิจัย
เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนนี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย
กรมสามัญศึกษาพิจารณาแล้ว เห็นว่าการวิจัยดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียน
การสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาและเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาเป็นส่วนรวม สมควรให้การสนับสนุน

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายประพัฒน์พงศ์ เสนาคุณธิ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสามัญศึกษา

กองการมัธยมศึกษา

โทร. 2828466, 6285095

โทรสาร 2811392

ภาคผนวก ค

การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับสร้างแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ในการเรียนภาษาอังกฤษ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับทักษะฟัง

ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการฟัง	ความถี่ที่ปรากฏในจุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร								
		1	2	3	4	5	6	7	8	รวม
1	ฟังแล้วตอบคำถามหรือบอกรายละเอียดของเรื่องที่ฟังได้	1	1	1	-	1	1	1	1	7
2	ฟังแล้วเติมข้อความให้สมบูรณ์	1	-	-	-	-	1	-	1	3
3	ฟังแล้วลำดับเหตุการณ์ได้	-	-	-	-	-	-	-	1	1
4	ฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ หรือวิธีทำได้	1	1	1	1	-	1	-	1	6
5	ฟังแล้วรู้ความหมายของประโยคที่ได้ยิน	-	1	-	-	-	-	-	-	1
6	ฟังแล้วสรุปใจความสำคัญ	-	-	-	1	1	-	1	-	3

การวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับทักษะฟัง

ที่	ลักษณะเนื้อหา	ความถี่ที่ปรากฏในจุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร								
		1	2	3	4	5	6	7	8	รวม
1	ข้อความสั้น ๆ	1	1	1	1	1	1	1	1	8
2	นิทาน	1	-	1	1	-	1	-	-	4
3	ข่าวสั้น	1	-	1	-	-	1	1	-	4
4	บทร้อยกรอง	1	-	1	-	-	1	1	-	4
5	บทสนทนาสั้น ๆ	1	1	1	1	1	1	1	1	8
6	เรื่องสั้น	-	-	1	-	-	-	-	1	2
7	เพลง	-	-	1	1	-	-	1	1	4
8	คำสั่ง	-	1	-	1	-	-	-	-1	3
9	คำแนะนำ หรือวิธีทำ	1	1	1	1	-	1	-	1	6

การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับทักษะพูด

ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการพูด	ความถี่ที่ปรากฏในจุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร								
		1	2	3	4	5	6	7	8	รวม
1	พูดตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความเรื่องที่อ่าน ภาพ และเหตุการณ์ที่พบเห็นได้	1	1	1	1	1	1	1	1	8
2	พูดตอบคำถามโดยให้ข้อความที่ถูกต้อง	-	1	-	-	-	-	-	-	1
3	พูดได้ตอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันโดยใช้ภาษาได้ถูกต้อง สอดคล้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	1	1	1	1	1	1	1	1	8
4	เล่าเรื่องสั้น เรื่องเกี่ยวกับตัวเอง ภาพ สิ่งของ เหตุการณ์ที่พบเห็น หรือหัวข้อที่กำหนดให้ผู้ฟังเข้าใจได้	1	-	1	1	1	1	1	-	6
5	พูดบรรยายภาพและสิ่งของได้	-	1	-	1	1	-	-	-	3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับทักษะอ่าน

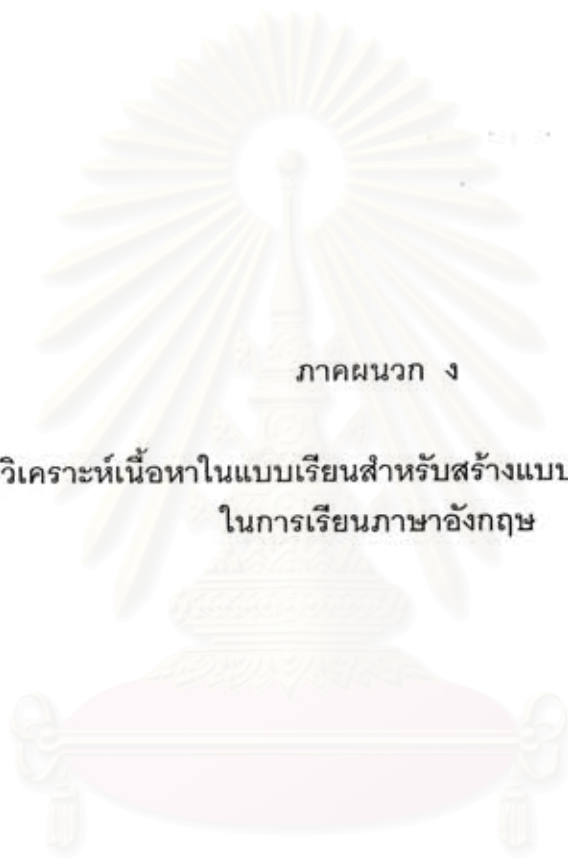
ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการอ่าน	ความถี่ที่ปรากฏในจุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร								
		1	2	3	4	5	6	7	8	รวม
1	อ่านแล้วสรุปใจความหรือจับใจความของสิ่งที่อ่านได้	1	-	1	1	1	1	1	1	7
2	อ่านแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ได้	-	-	-	-	-	-	-	1	1
3	อ่านแล้วตอบคำถามหรือบอกรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านได้	1	1	-	-	1	1	1	1	6
4	อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านได้	1	-	1	1	1	1	1	-	6
5	อ่านแล้วรายงานสั้น ๆ ให้เพื่อนและครูฟังได้	-	1	-	-	-	-	-	-	1
6	อ่านแล้วเติมคำหรือข้อความได้	-	-	-	-	-	-	-	1	1
7	อ่านแล้วแปลความหมายและ/หรือปฏิบัติตามได้	-	1	-	-	-	-	-	1	2
8	อ่านโดยใช้พจนานุกรมประกอบการอ่าน / หาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม	-	1	-	-	1	-	-	1	3
9	อ่านออกเสียงประโยคหรือข้อความได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การอ่าน	-	-	1	1	-	-	1	1	4

การวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับทักษะอ่าน

ที่	ลักษณะเนื้อหา	ความถี่ที่ปรากฏในจุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร								
		1	2	3	4	5	6	7	8	รวม
1	ข้อความสั้น ๆ	1	1	1	1	1	1	1	1	8
2	บทสนทนา	1	1	1	1	1	1	1	1	8
3	เรื่องสั้น	1	1	1	1	1	1	1	1	8
4	บทร้อยกรองง่าย ๆ	1	1	1	-	-	1	-	-	4
5	ข่าว	-	-	-	1	-	-	1	1	3
6	บทความ	-	-	-	1	-	-	1	1	3
7	สัญลักษณ์	-	-	-	-	-	-	-	1	1
8	คำแนะนำ หรือวิธีทำ	-	1	-	-	-	-	-	-	1

การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับทักษะการเขียน

ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการเขียน	ความถี่ที่ปรากฏในจุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร								
		1	2	3	4	5	6	7	8	รวม
1	เขียนสรุปข้อความที่อ่านและฟังเกี่ยวกับข่าว บทสนทนา แผนภูมิ บุคคล ตาราง หรือเหตุการณ์ได้	1	-	-	1	-	1	1	-	4
2	เขียนจดหมายรูปแบบต่าง ๆ และเขียนตอบจดหมายส่วนตัวได้	1	-	1	-	-	1	-	1	4
3	เขียนคำอวยพรโดยใช้ภาษาได้ถูกต้อง	-	-	-	1	-	-	-	-	1
4	กรอกข้อมูลในแบบฟอร์มชนิดต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้ได้	1	-	1	1	1	1	-	1	6
5	เขียนประวัติและเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองได้	1	-	-	-	-	1	-	-	2
6	เขียนคำศัพท์และบอกความหมายได้ถูกต้องตามพจนานุกรม (เขียนตามคำบอก)	1	-	-	-	-	-	1	1	3
7	เขียนข้อความหรือเติมคำในบทสนทนาหรือสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	-	1	-	-	-	-	1	-	2
8	เขียนประโยคตามแนวที่กำหนดให้โดยใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง และเครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	1	-	1	1	1	1	-	-	5
9	เขียนข้อความตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้	-	1	-	-	1	-	-	1	3
10	เขียนข้อความสั้น ๆ เพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสม	-	-	1	-	-	-	-	-	1
11	เขียนเล่าเรื่อง บรรยาย เรื่องราวต่าง ๆ ภาพ นิทานสั้น ๆ จากภาพ ภาพชุดต่าง ๆ หรือหัวข้อต่าง ๆ ตามแนวที่กำหนดได้	-	1	1	1	1	-	1	1	6
12	เขียนข้อความเพื่อสื่อความหมายของอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดได้	-	-	1	-	1	-	-	-	2
13	เขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ได้	-	-	-	-	-	-	1	-	1

ภาคผนวก ง

การวิเคราะห์เนื้อหาในแบบเรียนสำหรับสร้างแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ในการเรียนภาษาอังกฤษ

สถาบันวิทยุบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์เนื้อหาด้านโครงสร้างไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสือเรียน

ลำดับ ที่	หน้าที่ทางภาษา	ความถี่ที่ปรากฏในหนังสือเรียน				รวม
		ECW	TRIO	ODS	DCVR	
1	Tense					
	Present					
	- Simple	61	46	45	36	188
	- Continuous	6	3	4	3	16
	- Perfect	2	2	2	6	12
	Past					
	- Simple	15	50	11	25	101
	- Continuous	1	1	1	5	8
	- Perfect	-	1	-	-	1
	Future					
	- Simple / will	5	4	6	5	20
- to be going to	3	2	16	-	21	
2	Imperative	5	8	3	8	24
3	Modal					
	- can	6	5	6	4	21
	- could	1	2	2	1	6
	- shall	-	1	2	1	4
	- should	-	1	-	1	2
	- would	3	3	2	1	9
	- need	-	-	-	1	1
	- may	1	-	1	1	3
4	Infinitive					
	- after adjective	12	1	-	1	14
	- of purpose	15	4	2	1	22
5	-ing Verbals					
	- as adjective	7	3	3	1	14
	- as noun	14	3	1	14	32

ลำดับ ที่	หน้าที่ทางภาษา	ความถี่ที่ปรากฏในหนังสือเรียน				รวม
		ECW	TRIO	ODS	DCVR	
6	Past participle - as adjective	13	1	1	1	16
7	Time clauses					
	- when	2	2	2	5	11
	- while	-	-	-	2	2
	- as	-	1	-	2	3
8	Passive Voice	1	1	2	2	6
9	If clause					
	- Present possible	1	1	7	1	10
	- Present unreal	1	1	5	1	8
10	Relative clause					
	- who	1	2	2	3	8
	- whom	-	-	-	1	1
	- which	1	1	1	1	4
	- that	1	1	1	1	4
	- where	-	1	-	1	2
11	Noun Clause	8	5	-	3	16
12	Tag question	-	-	-	7	7
13	Adverbs of frequency	12	3	7	3	25
14	Linking verbs	2	1	2	8	13
15	Comparisons					
	- as as	1	-	-	1	2
	- more / less / _er than	-	4	1	5	10
	- the most / least / _est	-	-	1	1	2

ลำดับ ที่	หน้าที่ทางภาษา	ความถี่ที่ปรากฏในหนังสือเรียน				รวม
		ECW	TRIO	ODS	DCVR	
16	Clause of concession - although	-	-	-	1	1
17	Clause of reason - because	4	1	2	3	10
18	Another / others / the others - as adjective - as pronoun	2 5	1 -	1 1	- -	4 6
19	Use of words - have got - have to - some - any - used to - so - how long - how often - how far - since / for - yet / already / just	- 1 2 1 - 1 - 2 1 1 2	5 1 1 1 - 1 1 3 4 1 1	- 3 2 4 - - - 1 1 1 1	1 1 2 2 6 1 2 5 - 2 3	6 6 7 8 6 3 3 11 6 5 6

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์เนื้อหาด้านหน้าที่ทางภาษาที่ปรากฏในหนังสือเรียน

ลำดับ ที่	หน้าที่ทางภาษา	ความถี่ที่ปรากฏในหนังสือเรียน				รวม
		ECW	TRIO	ODS	DCVR	
1	Introducing oneself / someone A : My name's Molly Burton. B : Hi. I'm Billy Taylor.	-	3	1	-	5
2	Asking for and giving information A : Excuse me. I want to register for English. Is this the right line? B : Yes, it is. Just stand behind me.	11	2	3	4	20
3	Asking and saying how far places are A : How far is Riverdale from Los Angeles? B : About 50 miles.	1	4	3	-	8
4	Asking for and giving directions A : How do I get to the library? B : Go down Brook Street. Take the first turn on the left, and the library is on the right.	3	4	3	2	12
5	Describing things A : What's the matter with your car? B : The tire is flat, and the engine is hard to start.	1	2	-	-	3
6	Describing people A : What's he like? B : He's tall and slim. He's got short brown hair.	-	3	-	3	6
7	Describing places A : What's the Science Museum like? B : Oh, it's really interesting. There's a fantastic collection of old areoplanes.	-	1	1	-	2

ลำดับ ที่	หน้าที่ทางภาษา	ความถี่ที่ปรากฏในหนังสือเรียน				รวม
		ECW	TRIO	ODS	DCVR	
8	Discussing about weather A : What's the weather like in March? B : Well, it's usually cold and very windy.	1	1	5	-	7
9	Expression and accepting apologies A : I'm sorry. I didn't phone you last night, but I forgot. B : That's all right.	3	7	2	2	14
10	Expressing recommendations A : Can you recommend a good hotel? B : Of course, ma'am. There's one near the airport.	2	-	-	-	2
11	Expressing criticism - These lamb chops aren't very good, these shrimp are awful, and that waiter is worse!	3	1	-	-	4
12	Talking about how one feels A : We're going to have a beach barbecue tonight. B : That sounds wonderful.	-	4	2	2	8
13	Describing about the senses A : Come in! I'm baking some bread. B : It smells delicious!	1	1	-	3	5
14	Expressing gratitude A : Your car is fine now. B : Oh, thanks very much.	4	6	2	2	14
15	Expressing about degrees of liking - I'd rather watch comedies than documentaries.	-	4	1	7	12

ลำดับ ที่	หน้าที่ทางภาษา	ความถี่ที่ปรากฏในหนังสือเรียน				รวม
		ECW	TRIO	ODS	DCVR	
16	Agreeing and disagreeing A : I like going shopping. B : Yes, so do I.	5	5	-	2	12
17	Inviting, accepting and refusing invitation A : I'm going to go to the soccer game. Would you like to go with me? B : Thanks. I'd love to, but I can't. I have to see the doctor.	2	6	3	2	13
18	Suggestion - Let's listen to " The Top Twenty".	5	8	4	4	21
19	Talking about plans and requirements A : Are you going to stay at school next year? B : No, I'm not. I'm going to look for a job.	3	4	5	-	12
20	Requesting A : Could you make less noise, please? B : Yes, of course.	5	6	1	3	15
21	Making offers A : Shall I take your rucksack for you? B : Thanks, but you needn't bother. I'll carry it.	3	2	2	4	11
22	Talking about frequency of actions A : How often do you go jogging? B : About twice a month.	2	2	3	3	10
23	Ordering food and drinks A : What would you like? B : I'll have a hamburger and a Coke, please.	3	4	-	-	7

ลำดับ ที่	หน้าที่ทางภาษา	ความถี่ที่ปรากฏในหนังสือเรียน				รวม
		ECW	TRIO	ODS	DCVR	
24	Talking about experiences A : Have you been to Westminster Abbey? B : Yes, I have.	1	4	-	7	12
25	Warning - Look out ! You left your drink on the stove and it's boiling over.	4	2	2	-	8
26	Making promises A : I'm going to travel round Europe. B : You are lucky! A : I'll send you a postcard.	-	-	-	5	5
27	Greeting someone A : Oh, hello, B. How are you? B : Hello. I'm O.K.	-	6	1	5	12
28	Taking leave A : Bye, B. B : Bye, A. See you on Thursday.	-	8	1	2	11
29	Making comparisons - Is that your granddaughter? She's like her mother.	10	-	1	1	12
30	Asking for and giving opinions A : What do you think of Mike? B : I think he's great.	5	2	2	7	15

หมายเหตุ

ECW คือ หนังสือ English For A Changing World

TRIC คือ หนังสือ TRIC

ODS คือ หนังสือ Odyssey

DCVR คือ หนังสือ Discoveries

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน
ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 4 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - ตอนที่ 4 แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. แบบสอบถามชุดนี้ต้องการทราบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ในการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อให้นักเรียนตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด โดยข้อความแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 อันดับคือ

5	หมายถึง ปฏิบัติสม่ำเสมอ	(ปฏิบัติเป็นประจำ)
4	หมายถึง ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย	(ปฏิบัติ 7-10 ครั้ง ใน 1 ภาคเรียน)
3	หมายถึง ปฏิบัติบางครั้ง	(ปฏิบัติ 4-6 ครั้ง ใน 1 ภาคเรียน)
2	หมายถึง ไม่ค่อยได้ปฏิบัติ	(ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง ใน 1 ภาคเรียน)
1	หมายถึง ไม่เคยหรือเกือบจะไม่เคยปฏิบัติ	(ปฏิบัติ 0-1 ครั้ง ใน 1 ภาคเรียน)

3. ให้นักเรียนเติมข้อความลงในช่องว่าง และเขียนเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่างแสดงระดับการปฏิบัติของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

1. นักเรียนชื่อ_____นามสกุล_____เลขที่_____
2. เพศ_____อายุ_____ปี
3. ขณะนี้กำลังเรียนอยู่ชั้น_____โรงเรียน_____
4. เรียนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเป็นเวลารวมทั้งสิ้น_____ปี (ตั้งแต่ชั้นอนุบาล-ปัจจุบัน)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความเห็นว่าผู้ปกครองของนักเรียนมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1	ช่วยสอนการบ้านวิชาภาษาอังกฤษแก่ข้าพเจ้า					
2	แนะนำให้ข้าพเจ้าเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ					
3	อธิบาย แนะนำ และให้ความช่วยเหลือเมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาติดขัดด้านภาษาอังกฤษ					
4	ช่วยทบทวนความรู้วิชาภาษาอังกฤษให้ข้าพเจ้า					
5	ฝึกให้ข้าพเจ้าออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการให้อ่านออกเสียงบทความภาษาอังกฤษ					
6	สนทนาภาษาอังกฤษกับข้าพเจ้า					
7	สอบถามผลการสอบหลังจากข้าพเจ้าสอบภาษาอังกฤษเสร็จทุกครั้ง					
8	ตรวจสอบสมุดรายงานผลการสอบภาษาอังกฤษของข้าพเจ้า					
9	มาพบครูประจำวิชาภาษาอังกฤษเพื่อติดตามผลการเรียนของข้าพเจ้า					
10	แนะนำให้ข้าพเจ้าเลือกโปรแกรมเรียนที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ					
11	ฝึกให้ข้าพเจ้าใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ					
12	จัดตารางเวลาทำการบ้านและเวลาดูหนังสือแก่ข้าพเจ้า					
13	ให้รางวัลแก่ข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าสอบวิชาภาษาอังกฤษได้คะแนนดี					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
14	บอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์หรือวารสารภาษาอังกฤษเพื่อเสริมความรู้ภาษาอังกฤษของข้าพเจ้า					
15	ซื้ออุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น เครื่องเล่นเทป ตลับเทป วีดีโอเทปให้ข้าพเจ้า					
16	สนับสนุนให้ข้าพเจ้าฟังวิทยุ หรือดูรายการโทรทัศน์ที่มีการกระจายเสียงภาคภาษาอังกฤษ					
17	สนับสนุนให้ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เช่น การเข้าค่ายภาษาอังกฤษ					
18	แนะนำให้ข้าพเจ้าเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้ด้านภาษาอังกฤษ					
19	แนะนำให้ข้าพเจ้าไปขอความช่วยเหลือจากครูเมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ					
20	แนะนำให้ข้าพเจ้าดูการแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์					
21	จัดให้ข้าพเจ้าเรียนพิเศษภาษาอังกฤษหลังเลิกเรียนกับครูไทย					
22	จัดหาครูชาวต่างประเทศที่พูดภาษาอังกฤษมาสอนการสนทนาให้ข้าพเจ้า					
23	ติดต่อกับผู้ปกครองท่านอื่น ๆ เพื่อปรึกษาและหาข้อมูลด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
24	รับนักเรียนชาวต่างประเทศที่พูดภาษาอังกฤษ โครงการแลกเปลี่ยนมาพักที่บ้าน					
25	ให้ข้าพเจ้าท่องศัพท์ภาษาอังกฤษทุกวัน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความเห็นว่าครูสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1	อธิบายบทเรียนภาษาอังกฤษเรื่องที่ยากให้ข้าพเจ้าเข้าใจได้ง่ายขึ้น					
2	แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และแจ้งหัวข้อที่จะเรียนแก่ข้าพเจ้าก่อนการสอนทุกครั้ง					
3	ถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่สอนได้ชัดเจนและตรงจุดประสงค์การเรียนรู้					
4	ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ เช่น เครื่องเล่นเทป วีดีโอเทป เครื่องรับโทรทัศน์ บัตรคำ ภาพ					
5	นำผลการสอบมาชี้แจงให้ข้าพเจ้าทราบภายหลังการสอบทุกครั้ง เพื่อเป็นแนวทางในการสอบครั้งต่อไป					
6	ชักจูงให้ข้าพเจ้าสนใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการบอกประโยชน์ของภาษาอังกฤษ					
7	ติดตามงานที่มอบหมายให้ข้าพเจ้าทำ					
8	รับฟังปัญหาด้านการเรียนภาษาอังกฤษของข้าพเจ้านอกเวลาเรียน					
9	ถามคำถามที่ทำให้ข้าพเจ้าได้ใช้ความคิด วิเคราะห์ และสามารถนำความรู้ด้านภาษาที่เรียนมาตอบคำถามได้					
10	ตรวจ แก้ไข การบ้านภาษาอังกฤษและส่งคืนให้อย่างรวดเร็ว					
11	อธิบายวิธีการทำรายงาน หรือการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนอย่างละเอียดทุกขั้นตอน จนข้าพเจ้าสามารถทำได้ด้วยตัวเอง					
12	จัดเรียงลำดับเนื้อหาวิชาที่สอน เพื่อให้ข้าพเจ้าเข้าใจง่ายและรวดเร็วขึ้น					
13	สร้างบรรยากาศในการเรียนโดยการพูดภาษาอังกฤษกับข้าพเจ้าในชั่วโมงเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
14	ชี้ให้เห็นแนวคำตอบที่ถูกต้อง เมื่อข้าพเจ้าตอบผิดหรือเข้าใจผิด					
15	เตรียมกิจกรรมที่เหมาะสมกับบทเรียน เช่น การแสดงละครพูด ภาษาอังกฤษ การเล่นเกมภาษาอังกฤษ					
16	ช่วยให้ข้าพเจ้ารู้จักวัฒนธรรมของชาวต่างประเทศ โดยการจัดบอร์ดตามเทศกาลสำคัญ เช่น คริสต์มาส วาเลนไทน์					
17	สนใจข้าพเจ้าทั้งในขณะการสอนและขณะที่ทำกิจกรรม					
18	ชมเชยเมื่อข้าพเจ้าสามารถตอบคำถามภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ถูกต้อง					
19	ให้รางวัลเมื่อข้าพเจ้าสามารถทำคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษได้สูงในชั้นเรียน					
20	ให้ข้าพเจ้าอภิปรายและสรุปบทเรียนที่เพิ่งจะเรียนจบก่อนที่จะสอนเรื่องต่อไป					
21	จัดกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ได้รับความเห็นชอบร่วมกันระหว่างครูกับข้าพเจ้าและเพื่อนในชั้นเรียน					
22	ให้คำอธิบายทุกครั้งที่ข้าพเจ้าถาม					
23	ให้ข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมโดยการให้ทำรายงานหรือให้เข้าห้องสมุด					
24	ให้ข้าพเจ้าทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมจากที่ทำในหนังสือเรียน เช่น แบบฝึกหัดจากหนังสือพิมพ์					
25	จัดสอนเพิ่มเติมให้แก่ข้าพเจ้านอกเวลาเรียน					

**ตอนที่ 4 แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา
อังกฤษ นักเรียนมีความเห็นว่าเพื่อนของนักเรียนมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ ดังนี้**

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1	ช่วยแนะนำข้าพเจ้าในการทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษ					
2	ช่วยให้คำปรึกษาในการทำรายงานวิชาภาษาอังกฤษแก่ข้าพเจ้า					
3	ช่วยข้าพเจ้าทบทวนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนมาด้วยกัน					
4	แนะนำวิธีเรียนภาษาอังกฤษแก่ข้าพเจ้า เช่น สอนให้รู้วิธีการจดบันทึกข้อความสำคัญ					
5	ปรึกษารื้อกับข้าพเจ้าเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนที่เรียนแต่ละบท					
6	แนะนำวิธีดูหนังสือเพื่อเตรียมตัวก่อนสอบแก่ข้าพเจ้า					
7	ช่วยอธิบายเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในเรื่องที่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ					
8	ช่วยข้าพเจ้าด้านทักษะการฟัง โดยการหาเทปเกี่ยวกับบทสนทนาที่พูดโดยเจ้าของภาษามาเปิดให้ข้าพเจ้าฟัง					
9	ช่วยข้าพเจ้าด้านทักษะการพูด โดยการช่วยแก้ไขการออกเสียงภาษาอังกฤษของข้าพเจ้า					
10	ช่วยบอกความหมายคำศัพท์ให้ข้าพเจ้า					
11	ช่วยข้าพเจ้าด้านทักษะการเขียน โดยการแนะนำและหาแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการเขียนให้ข้าพเจ้าฝึกทำเพิ่มเติม					
12	ช่วยต่อคำศัพท์หรือบทสนทนาให้					
13	สอนให้ข้าพเจ้าเล่น internet					
14	ชวนข้าพเจ้าให้จัดกลุ่มปรึกษารื้อกันเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษก่อนชั่วโมงเรียนเพื่อเป็นการเตรียมตัวล่วงหน้า					
15	ชวนข้าพเจ้าให้เข้ากลุ่มปรึกษารื้อกันเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษหลังชั่วโมงเรียน เพื่อเป็นการอภิปรายถึงปัญหาและวิธีแก้ไข					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
16	ชักชวนข้าพเจ้าให้สมัครเป็นสมาชิกชุมนุมภาษาอังกฤษ					
17	ชักชวนข้าพเจ้าให้ใช้เวลาว่างในการศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดร่วมกัน					
18	แนะนำให้ข้าพเจ้าฟังรายการวิทยุ ดูรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์และเกี่ยวข้องกับบทเรียนภาษาอังกฤษ					
19	แนะนำให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือพิมพ์หรือหนังสืออื่น ๆ ที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ					
20	พูดภาษาอังกฤษกับข้าพเจ้านอกเวลาเรียน					
21	ชักชวนข้าพเจ้าให้เขียนจดหมายถึงเพื่อนชาวต่างประเทศ					
22	ชวนข้าพเจ้าไปสมัครเรียนเสริมความรู้ภาษาอังกฤษตามสถาบันกวดวิชาต่าง ๆ					
23	ชวนข้าพเจ้าไปสมัครสอบโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนไปต่างประเทศที่พูดภาษาอังกฤษ					
24	ช่วยข้าพเจ้าในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการทำรายงานจัดบอร์ดภาษาอังกฤษ					
25	แบ่งปันอุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษให้ข้าพเจ้า					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ชื่อนักเรียน _____ นามสกุล _____ เลขที่ _____

โรงเรียน _____ ชั้น _____

คำชี้แจง

- แบบวัด ชุดนี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ
ตอนที่ 2 แรงจูงใจเชิงบูรณาการ
- แบบวัดชุดนี้ต้องการทราบเหตุผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ในการตอบแบบวัดแต่ละข้อให้นักเรียนตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของ

นักเรียนให้มากที่สุด โดยข้อความแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 อันดับคือ

- หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน มากที่สุด
- หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน มาก
- หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน ปานกลาง
- หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน น้อย
- หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน น้อยที่สุด

- ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความเป็นจริงของ
ตัวนักเรียน

ตอนที่ 1 แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ

นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเพราะเป็นเครื่องมือช่วย

ข้อ	เหตุผลที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับความเป็นจริง				
		5	4	3	2	1
1	ให้ได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น					
2	ให้ได้รับคะแนนเฉลี่ยในการเรียนสูงขึ้น					
3	ให้ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาครบตามหลักสูตร					
4	ในการศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย					
5	ในการสอบเข้าศึกษาต่อในประเทศ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย					

ข้อ	เหตุผลที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับความเป็นจริง				
		5	4	3	2	1
6	ในการสอบชิงทุนการศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย					
7	ในการไปศึกษาต่อต่างประเทศเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือระดับมหาวิทยาลัย					
8	ในการเพิ่มความรู้ด้านคอมพิวเตอร์					
9	ในการเรียนภาษาอื่นได้เข้าใจยิ่งขึ้น					
10	ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ดี					
11	ให้ได้รับการยอมรับจากครูและเพื่อน					
12	ในการสื่อสารภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานได้					
13	ในการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ					
14	ให้ทำการบ้านภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง					
15	ให้ตอบคำถามภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้					
16	ให้ได้รับรางวัลในการแข่งขันภาษาอังกฤษ อ่านข่าว เล่านิทาน ภาษาอังกฤษ					
17	อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษได้รู้เรื่องมากขึ้น					
18	ในการเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง					
19	ในการใช้ internet					
20	ให้ใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนากับชาวต่างประเทศได้					
21	ในการค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับต่างประเทศได้มากขึ้น					
22	ในการสอบเข้าทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือระดับมหาวิทยาลัย					
23	ให้ได้ทำงานที่ใช้ภาษาอังกฤษเมื่อสำเร็จการศึกษา					
24	ให้ได้ทำงานที่ได้รับเงินเดือนสูงเมื่อสำเร็จการศึกษา					
25	ในการเดินทางไปยังประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ 2 แรงจูงใจเชิงบูรณาการ

นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเพราะ

ข้อ	เหตุผลที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับความเป็นจริง				
		5	4	3	2	1
1	ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วโลก					
2	ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่น่าสนใจ					
3	ชอบภาษาอังกฤษ					
4	ชอบพูดและเขียนภาษาอังกฤษ					
5	ชอบอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ					
6	ชอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ					
7	รู้สึกภูมิใจที่พูดภาษาอังกฤษได้					
8	รู้สึกสนุกที่ได้เรียนภาษาอังกฤษ					
9	คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีสำเนียงไพเราะ น่าฟัง					
10	ชอบครูสอนภาษาอังกฤษ					
11	ทำให้มีเพื่อนชาวต่างประเทศ					
12	คิดว่าชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นชนชาติที่น่าคบหาสมาคม					
13	ช่วยให้เกิดความรู้สึกสบายใจในการติดต่อกับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ					
14	ต้องการพูดได้อีกภาษาหนึ่ง					
15	ต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ					
16	ต้องการศึกษาการดำเนินชีวิตประจำวันของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ					
17	ต้องการศึกษาลักษณะนิสัยของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ					
18	ต้องการเข้าใจศิลปะของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ					
19	ต้องการศึกษาแนวคิดของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ					
20	ต้องการคิดและปฏิบัติตนเช่นเดียวกับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ					

ข้อ	เหตุผลที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับความเป็นจริง				
		5	4	3	2	1
21	ต้องการเป็นพลเมืองของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ					
22	ต้องการศึกษาความเป็นมาและประวัติศาสตร์ของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ					
23	ต้องการศึกษาวิธีการปกครองแบบประชาธิปไตยของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ					
24	ต้องการศึกษาความเจริญก้าวหน้าของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ					
25	ต้องการเจริญก้าวหน้าเหมือนกับชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. แบบสอบฉบับนี้ มีทั้งหมด 9 หน้า
2. แบบสอบฉบับนี้ประกอบด้วย ข้อทดสอบที่วัดความรู้ความสามารถ และทักษะทางภาษา ดังนี้

ทักษะฟัง มี 3 ตอน รวม 20 ข้อ 20 คะแนน

ทักษะพูด มี 3 ตอน รวม 15 ข้อ 20 คะแนน

ทักษะอ่าน มี 3 ตอน รวม 20 ข้อ 20 คะแนน

ทักษะเขียน มี 3 ตอน รวม 15 ข้อ 20 คะแนน

รวมคะแนนสอบทั้งหมด 80 คะแนน

3. เวลาในการสอบ ทักษะฟัง อ่าน เขียน 60 นาที
ทักษะพูด คนละ 5 นาที
4. ให้นักเรียนทำแบบสอบทุกข้อลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้
5. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบสอบ
6. ส่งแบบสอบคืนอาจารย์ผู้คุมสอบพร้อมกระดาษคำตอบ

ขอขอบคุณในความร่วมมือนี้อีกครั้ง

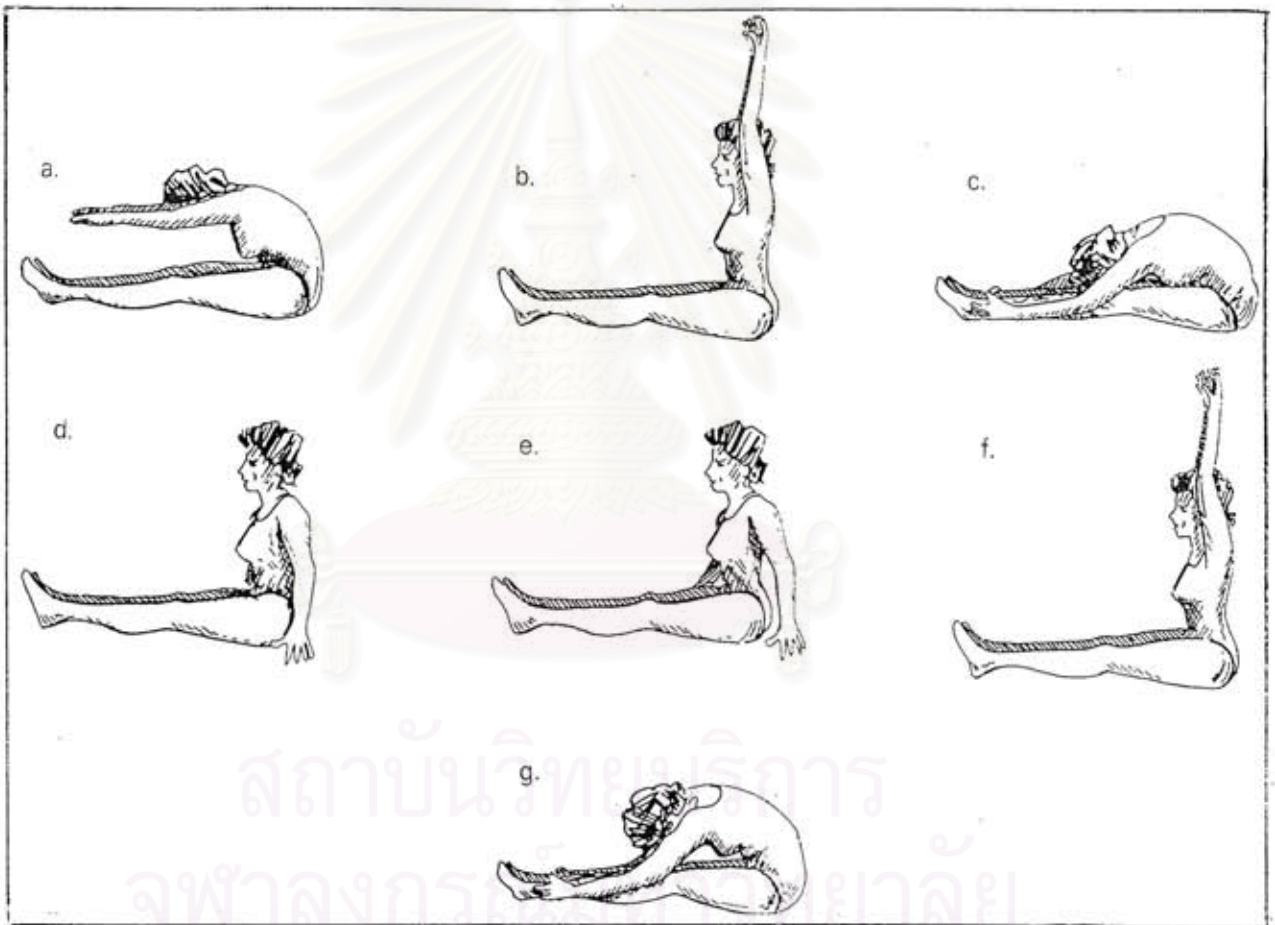
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

TEST OF LISTENING SKILLS

Part 3

Directions : Listen to the steps for "Yoga Exercise" twice then choose the right answer by looking at the pictures. Write only the letter a, b, c, d,....g for each step. (Notice that the pictures are not in the right orders; two of the pictures are the same, but you will need both of them in order to complete the steps.)

"Yoga Exercise"

14. Step 1 _____

15. Step 2 _____

16. Step 3 _____

17. Step 4 _____

18. Step 5 _____

19. Step 6 _____

20. Step 7 _____

TEST OF SPEAKING SKILLS

Part 1

Directions : Converse with the interviewer by using appropriate expressions.

1. Good morning / afternoon. How are you? / What's your name?
2. How often do you have speaking test?
3. I think you speak English well / clearly.
4. Could you tell me where your library is?
5. How far is your library from this room?
6. What do you think of this test?

Part 2

Directions: Answer the questions about yourself.

7. What is your nickname?
8. What do you usually do when you have free time?
9. Which subjects do you like most?
10. What would you like to do when you finish Mathayomsuksa 3?

Part 3

Directions : Look at the picture then answer the questions to discuss about the picture.

11. Where is this place?
12. What is the person in the picture doing?
13. Why does he/she want water?
14. Where can we get water?
15. What do we use water for?

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

TEST OF READING SKILLS

Part 1

Directions : Read the short passages then choose the best answers.

Brian Harris, 19, was admitted to Seaview Hospital last night in serious condition after his car ran off the road at 3 a.m. on Route 69. He was returning from a college wine - tasting party.

1. This passage is about _____.
 - a. Brian Harris
 - b. Seaview Hospital
 - c. a college wine party
 - d. a car accident news

2. From this passage, we know that _____.
 - a. The car hit Mr. Harris
 - b. The patient was in bad condition
 - c. The injured man was probably drunk
 - d. There's always be an accident on the way to college

There are three kinds of speakers: those you listen to, those you can't listen to, and those you can't help listening to. They do have special ways of making others understand their ideas and win over others. You can learn their techniques in less than four hours with our program.

3. From this passage, we know that _____.
 - a. not everybody can be a great speaker
 - b. the readers can appear to be great speakers
 - c. the readers can become great speakers by using the writer's program
 - d. not everybody can become great speakers by using the writer's program

4. The writer's purpose is to _____.
 - a. advertise a program
 - b. teach his techniques
 - c. show ways of getting ideas across
 - d. describe three kinds of speakers

This is my second flight with Thai and hopefully not the last. I appreciate the punctual departure, arrivals, good food, and service. I cannot think of any improvements. I have flown on at least twenty other carriers. Thai International is certainly among the very best.

5. This passage is about a _____ .
- praise
 - complaint
 - congratulation
 - consolation
6. According to the passage, which is true about Thai International?
- Thai International is among the very best.
 - Thai International should improve its flight.
 - There are still some faults about the service.
 - The writer has flown on Thai International at least twenty times.
7. From this passage, we know that the writer _____ .
- hopes it won't be his last flight
 - has flown on at least twenty other carriers
 - flies with Thai International for the second time
 - has a very good impression of Thai International

Part 2

Directions : Read the conversations then choose the best answers.

Dome : What's that?

Voy : It's a picture of Komodo dragon. James sent me from the Island of Komodo when he was vacationing in the South Pacific.

Dome : Wow! Isn't it extinct?

Voy : No. James took this picture himself.

Dome : Really? How big are they?

Voy : It weighs about several hundred pounds. It's the largest of 42 species of monitor lizards. They have one Komodo dragon in the San Diego Zoo. Why don't we have a look at it this weekend?

Dome : Great idea!

8. Dome and Voy are talking about _____ .
a. James's journey	b. an extinct dragon
c. the island of Komodo	d. a species of monitor lizard
9. Why did James go to the South Pacific?
a. To spend his vacation	b. To find a Komodo dragon
c. To study Komodo dragons	d. To photograph rare animals

Tourist : Excuse me. Can you tell me where Jatujak Market is?

A boy : I'm sorry, I don't know. I am from Songkla. Where are you from?

Tourist : I come from Europe. I want to buy some Thai handicrafts at Jatujak Market.

A boy : Why do you expect to go there?

Tourist : Some of my friends be there last summer and they said the products were very neat and beautiful. They enjoyed shopping there.

A boy : I hope you have a chance to go there and I myself will go too. Now let's ask that woman how to go.

10. What are they talking about?
a. How to buy Thai products	b. Why they enjoy shopping
c. A chance to go shopping	d. The way to Jatujak Market
11. The tourist may come from_____.
a. Japan	b. America
c. Britain	d. Canada
12. Which sentence is **not true**?
a. The tourist enjoys shopping at Jatujak Maket.
b. Thai products are neat and beautiful.
c. The boy never goes to Jatujak Market.
d. The tourist's friends were in Bangkok last summer.

Part 3

Directions : Read the short stories then choose the right answers.

Dried foods take up less room and weigh less than the same food packed in cans or frozen and they do not need to be stored in special conditions. For these reasons they are invaluable to climbers, explorers and soldiers in battle, who have little storage space. They are also popular with house - wives because it takes so little time to cook them. Usually it is just a case of replacing the dried - out moisture with boiling water.

13. The main point of this story is _____ .
a. why travellers use dried foods	b. the packaging of dried foods
c. why house - wives like dried foods	d. the convenience of dried foods
14. This story tells that dried foods are necessary to _____ .
a. all people	b. travellers
c. most of the people	d. some groups of people

Cats have a long and interesting history. In fact, the cat was probably the first animal kept as a pet. The Egyptians worshipped cats. In Europe cats were praised for their ability to catch rats and mice. In the Middle Ages cats became connected with devil worship. The American Indians didn't keep cats as pets, so it was not until the white people came from Europe that cats were kept as pets in America. The colonists like the European found cats helpful in controlling rats and mice.

15. What is the main idea?
a. The cat is the first animal kept as a pet.	
b. Cats have a long and interesting history.	
c. In the Middle Ages cats became connected with devil.	
d. The colonists found cats very helpful like the European.	
16. What did the Egyptian think about cats?
a. They hated cats.	b. They worshipped cats.
c. They kept cats as pets.	d. They praised cats' abilities.

17. Where does this passage most likely come from?

a. Guide brochures	b. Comic books
c. Short stories	d. Animal magazines

Many young people want to become pop-stars. They think : pop-stars can earn a lot of money ; they get interesting and exciting lives; they become famous. Most performers start life with a group. But there are many groups, and competition is stiff. Groups appear and disappear almost overnight. Almost without exception they have to work very hard before they reach the top. And very few reach the top - - and stay there.

In England there are perhaps thirty or so groups at the top. Most of these do not earn so much money. What is more, they have quite a lot of expenses. They have to pay a manager, for example. He is the key person in their lives. And don't forget pop-stars have to travel a great deal - - sometimes 2,000 miles in one week. Sometimes, they even sleep in their van instead of a hotel, to save money.

18. This story is mainly about _____ .

a. some famous pop-stars	b. pop-stars' competition
c. how to become pop-stars	d. pop-stars' difficult but exciting lives

19. The group's manager is well paid because he _____ .

a. is important to them	b. looks after their money
c. buys things they need	d. travels around with them

20. From the story, we know that pop-stars_____ .

a. are rather poor	b. become famous easily
c. spend money carelessly	d. have a hard life

TEST OF WRITING SKILLS

Part 1

Directions : Write sentences in correct grammar by using the given words. You can write them by using the examples given.

1. She speaks English very well, but she doesn't understand Spanish.
ride / bicycle / drive / car
2. It would be difficult to climb the mountain
he / happy / get / job
3. Last week Jimmy was absent because he was ill.
Mary / sorry / late
4. I will do it if I have enough time.
she / buy / money

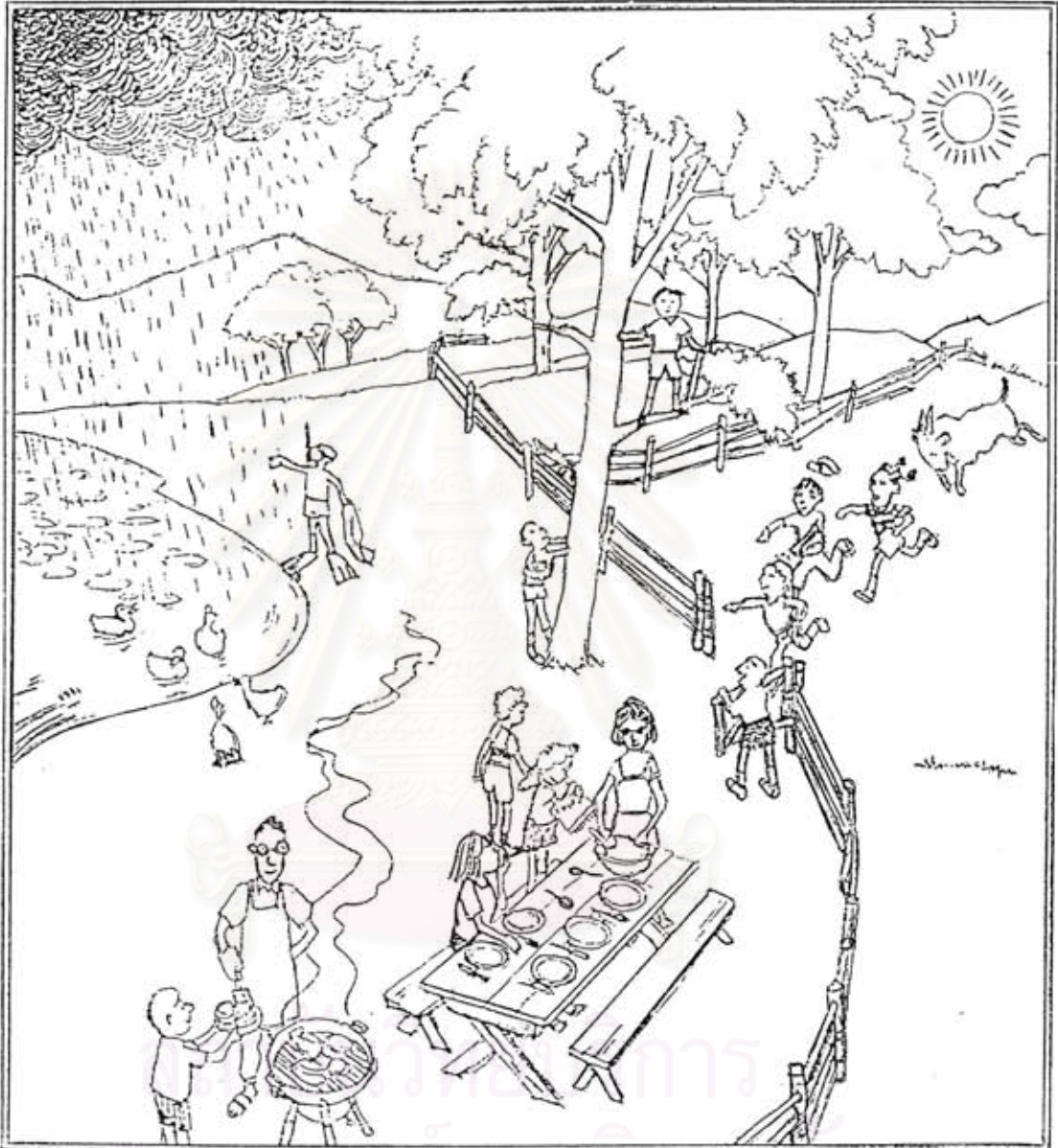
Part 2

Directions : Complete this Application Form by using "Capital Letters"

APPLICATION FORM	
Name :	(5) _____ <div style="display: flex; justify-content: space-around; width: 100%;"> Family name First name </div>
Date of Birth :	(6) _____ / _____ / _____ <div style="display: flex; justify-content: space-around; width: 100%;"> Day Month Year </div>
Place of Birth :	(7) _____
Nationality :	(8) _____
Home Address :	(9) _____ _____ _____
Education :	(10) _____

Part 3

Directions : Write 5 sentences to make a short story by describing the action happens in this picture. There is a topic sentence that goes with it.

Today the teachers at Medison School take their students to the countryside for a picnic.

ประวัติผู้เขียน

นางสาวลักษณา บุญนิมิตร เกิดวันที่ 5 สิงหาคม พุทธศักราช 2492 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาการศึกษาบัณฑิต จากวิทยาลัยวิชาการศึกษาสงขลา เมื่อปีการศึกษา 2513 เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในปีการศึกษา 2540 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 7 สอนวิชาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย